

Lovtidende A

2019

Udgivet den 27. april 2019

24. april 2019.

Nr. 457.

Bekendtgørelse af lov om finansiel virksomhed¹⁾

Herved bekendtgøres lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, med de ændringer, der følger af § 157 i lov nr. 652 af 8. juni 2017, § 1, nr. 2, 3, 5-7, 15-61, 63-83, 89-100, 102-105 og 107-126, i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 34 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 45 i lov nr. 41 af 22. januar 2018, § 2 i lov nr. 375 af 1. maj 2018, § 19 i lov nr. 436 af 8. maj 2018, § 1, nr. 1-31 og 33-45, i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og § 1, nr. 1-13, 16-18 og 20-28, i lov nr. 1520 af 18. december 2018.

Den ændring, der følger af § 2, nr. 1, i lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 3 i lov nr. 512 af 17. juni 2008.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 25, i lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love (Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik-reglerne, forbrugerbeskyttelse ved kaution, krav om grundkursus til bestyrelsesmedlemmer, brugerbeskyttelse ved udbud af betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 14, stk. 2, i lov nr. 1490 af 23. december 2014.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 7 og 11, i lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love (Ret til basal indlånskonto, gennemførelse af ændringer til gennemsigtighedsdirektivet, modernisering af reglerne for indsendelse af årsrapporter, udvidelse af forsikringsselskabers drift af anden virksomhed, præcisering af regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer m.v. og gennemførelse af boligkreditdirektivet m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 16, stk. 9, i lov nr. 532 af 29. april 2015.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 77 og 78, i lov nr. 1549 af 13. december 2016 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFI'er, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmissbrug m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 10 i lov nr. 1520 af 18. december 2018.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1, 8-14, 62, 84-88, 101 og 106, i lov nr. 665 af 8. juni 2017 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 13 i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 1, i lov nr. 667 af 8. juni 2017 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ejendomskreditselskaber og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. (Øget gennemsigtighed og mobilitet på realkreditmarkedet), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 14 i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Den ændring, der følger af § 82, nr. 7, i lov nr. 651 af 8. juni 2017 om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektiv), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikke-medlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektiv), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktiv), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens I-direktiv), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektiv), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektiv), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og foretagelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektiv), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektiv), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktiv), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 326, side 113, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektiv), EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktiv), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

ophævet, jf. § 9, nr. 2, i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 32, i lov nr. 706 af 8. juni 2018 om ændring af lov om finansiel virksomhed, hvidvaskloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love (Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor, indførelse af nye former for alternative investeringsfonde, ændring af grænsen for prospektpligt m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da bestemmelsen, som ændringen vedrører, er ophævet, jf. § 1, nr. 90, i lov nr. 665 af 8. juni 2017.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 14 og 15, i lov nr. 1520 af 18. december 2018 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af anbefalingerne fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering og ændring af reglerne for udpegning af SIFI'er i Danmark m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 13, stk. 4, i lov nr. 1520 af 18. december 2018.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 19, i lov nr. 1520 af 18. december 2018 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af anbefalingerne fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering og ændring af reglerne for udpegning af SIFI'er i Danmark m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da den træder i kraft den 21. juli 2019, jf. § 13, stk. 2, i lov nr. 1520 af 18. december 2018.

De ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 10. juni 2019, jf. § 9, stk. 1, i lov nr. 369 af 9. april 2019. §§ 101 c-101 g i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved § 3, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2019 træder dog først i kraft den 3. september 2020, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 369 af 9. april 2020.

De ændringer, der følger af § 33 i lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. juli 2019, jf. § 32, stk. 1, i lov nr. 450 af 24. april 2019.

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Generelle regler om anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-13 og 15.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 3, §§ 70 og 71, § 75, § 79 a, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 3 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder § 71 b, §§ 77 a-77 d, §§ 170-175, §§ 176-178, § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a og 313-313 b desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 175 b og 175 c desuden anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et

land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herom. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.

Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt § 348, § 352, stk. 2, 354 a, 360, 363 a, 368-370 og §§ 373-374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., anvendelse. For filialer her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 347 a endvidere anvendelse. For filialer og tilknyttede agenter her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32, 46 a og 46 b, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 77 e, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse. § 43 og regler udstedt i medfør heraf gælder tilsvarende for situationer som nævnt i 4. pkt.

Stk. 5. For tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 31, 36, 43, 44 og 46-60, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse. For tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 31, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse.

Stk. 6. For tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 33, 43, 46 a og 46 b, § 347, stk. 1, § 348 og § 373, stk. 3 og 5, anvendelse.

Stk. 7. For tjenesteydelser ydet her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b og 37 anvendelse.

Stk. 8. Kapitel 20 finder anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 9. Kapitel 20 a finder anvendelse på investeringsrådgivere.

Stk. 10. Kapitel 20 b finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer.

Stk. 11. Kapitel 20 c finder anvendelse på fælles datacentre.

Stk. 12. Kapitel 20 f finder anvendelse på CO₂-kvotebødere.

Stk. 13. Kapitel 20 g finder anvendelse på ISPV'er.

Stk. 14. Kapitel 20 h finder anvendelse på STS-certificeringsbureauer.

Stk. 15. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i § 5, stk. 1, nr. 7, § 76, § 77, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, § 98, § 108, stk. 2 og 3, § 115, § 144, stk. 1, § 199, stk. 10 og 11, og §§ 203, 209, 247 og 299 skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 16. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf og bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, nr. 2, §§ 64, 65, 73-75, 80, 110 og 117, § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184, 185 og 233, § 289, stk. 1, § 299, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 351, § 355, stk. 2, nr. 8, og stk. 3, og §§ 356 og 373-374 finder i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsessystemet og medlemmerne heraf også anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 17. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 30 og 31, finder §§ 6, 6 a, 6 b og § 347, stk. 1 og 5, anvendelse.

Særlige regler om anvendelsesområde for forsikringsselskaber

§ 2. §§ 61, 61 a-c, 62, 170-175 a og 176-178 finder ikke anvendelse på tværgående pensionskasser og de af loven omfattede gensidige forsikringsselskaber.

§ 2 a. §§ 60 b-60 d finder anvendelse på forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed.

§ 3. For genforsikringsvirksomhed og coassurancevirksomhed kan Finanstilsynet fastsætte særlige regler eller afvigelser.

§ 4. Denne lovs regler om koncerner finder anvendelse, når modervirksomheden er et forsikringsselskab.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at denne lovs eller lov om aktie- og anpartsselskabers (selskabslovens) regler om koncerner, bortset fra § 141 i selskabsloven, ligeledes finder helt eller delvis anvendelse på grupper af forsikringsselskaber, der ikke udgør en koncern i henhold til § 5, stk. 1, nr. 9, men som dog har en sådan indbyrdes tilknytning, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet. De pågældende selskaber udpeger et af § 12, 3. pkt., omfattet og her i landet hjemmehørende selskab, der skal anses som modervirksomhed. Sker dette ikke, udpeger Finanstilsynet selskabet.

Kapitel 2

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Finansielle virksomheder:
 - a) Pengeinstitutter.
 - b) Realkreditinstitutter.
 - c) Fondsmæglerselskaber.
 - d) Investeringsforvaltningsselskaber.
 - e) Forsikringsselskaber.
- 2) Kreditinstitut: En virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.
- 3) Investeringselskab: En juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand eller udføre investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.
- 4) Investeringservice og investeringsaktivitet: Aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, i forbindelse med de instrumenter, der er anført i bilag 5.
- 5) Administrationsselskab: Et selskab, som kan administrere UCITS (i Danmark: investeringsforvaltningsselskab).
- 6) Finansieringsinstitut: En virksomhed, der ikke er et kreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele

- eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, angivne aktiviteter.
- 7) Modervirksomhed: En virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.
- 8) Dattervirksomhed: En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.
- 9) Koncern: En modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a.
- 10) Finansiell holdingvirksomhed:
- a) En modervirksomhed, der ikke er en finansiell virksomhed, i en koncern, hvor mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er en finansiell virksomhed, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog 2. pkt. og stk. 7. En modervirksomhed er ikke en finansiell holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 13, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 14.
- b) En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter, og hvor mindst én dattervirksomhed er en finansiell virksomhed. En modervirksomhed som nævnt i 1. pkt. er ikke en finansiell holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 13, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 14.
- 11) Pengeinstituttholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive pengeinstitutvirksomhed.
- 12) Realkreditholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive realkreditinstitutvirksomhed.
- 13) Forsikringsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalandele i dattervirksomheder, når disse dattervirksomheder udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsvirksomheder eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomheder og mindst én af disse dattervirksomheder er en forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed. En forsikringsholdingvirksomhed er ikke en finansiell holdingvirksomhed, jf. nr. 10.
- 14) Blandet forsikringsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, som hverken er en finansiell virksomhed, en tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, og som ejer mindst én dattervirksomhed, der er forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed.
- 15) Fondsmæglerholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter, fondsmæglersekskaber I eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive fondsmæglervirksomhed.
- 16) Investeringsforvaltningsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive investeringsforvaltningsvirksomhed.
- 17) Associeret virksomhed: En virksomhed, i hvilken en finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på dens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af den finansielle virksomhed. En finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.
- 18) Eksposering: Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for virksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksposeringer i §§ 78 og 182, undtages følgende mellemværender:
- a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
- b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 5 arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
- c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
- d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

- 19) Snævre forbindelser:
- a) Direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 9 angivne art,
 - b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
 - c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.
- 20) Zone A-lande: Medlemslandene i EU, andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt andre lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst. Et land, der som følge af manglende betalingsevne omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes fra zone A i en periode på 5 år.
- 21) Filial: En afdeling, som retligt udgør en ikke selvstændig del af et kreditinstitut, investeringselskab, administrationselskab eller forsikringsselskab, og som udøver virksomhed af den art, som virksomheden har tilladelse til.
- 22) Multilateral handelsfacilitet (MHF): Ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres, og som drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23 i lov om kapitalmarkeder.
- 23) Captivegenforsikringsselskab: Et genforsikringsselskab, der er ejet af en anden finansiell virksomhed end et forsikringsselskab eller af en koncern eller gruppe underlagt koncerntilsyn efter solvens II-direktivet eller af en ikkefinansiell virksomhed, og som udelukkende har til formål at yde genforsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som virksomheden tilhører, eller i det eller de selskaber i koncernen, som det er en del af.
- 24) Gruppe 1-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, som udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38, 38 a eller 39 eller forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed omfattet af en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller et selskab, som i 3 på hinanden følgende år har opfyldt mindst én af følgende betingelser, jf. dog § 11, stk. 3 og 6:
- a) Selskabets årlige bruttopræmie overstiger 5 mio. euro.
 - b) Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 25 mio. euro.
 - c) Selskabet er en del af en koncern, og koncernens samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 25 mio. euro.
 - d) Selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som overstiger 0,5 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2,5 mio. euro af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.
- 25) Gruppe 2-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab.
- 26) Accessoriske risici: Forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 7, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 11, stk. 1, fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringsselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko. Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 kan ikke være accessoriske risici til andre forsikringsklasser.
- 27) Outsourcing: En virksomheds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør, jf. dog 2. pkt. For gruppe 1-forsikringsselskaber defineres outsourcing dog som et arrangement af en hvilken som helst art mellem et gruppe 1-forsikringsselskab og en tjenesteyder, hvor tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller en aktivitet, som gruppe 1-forsikringsselskabet ellers selv ville have udført.
- 28) Formålsbestemt selskab: Et selskab, hvis væsentligste formål er at udstede omsættelige værdipapirer eller på anden vis at skaffe finansiering til køb af aktiver indført i et refinansieringsregister og omfattet af § 152 p fra pengeinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet til at oprette et refinansieringsregister.
- 29) Outsourcingvirksomhed: En finansiell virksomhed, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.
- 30) Leverandør: En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.
- 31) Videreoutsourcing: En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.
- 32) UCITS: Et investeringsinstitut, der har tilladelse i henhold til regler, der gennemfører UCITS-direktivet, og som i medfør af artikel 1, stk. 3, kan oprettes
- a) i henhold til aftale som investeringsfonde administreret af investeringsforvaltningsselskaber eller administrationselskaber (i Danmark: værdipapirfonde),
 - b) som trusts (unit trusts) eller
 - c) i henhold til vedtægter som investeringselskaber (i Danmark: investeringsforeninger og selskaber for investering med kapital, der er variabel (SI-KAV'er)).
- 33) Kompetente myndigheder: De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.

- 34) Referencerente: En offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelse af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom, og som har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.
- 35) Fondsmæglerselskab I: Et fondsmæglerselskab, som
- a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller
 - b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.
- 36) Kombineret kapitalbufferkrav: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 37, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 38, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 41, og en systemisk buffer, jf. nr. 43, jf. dog § 125 e, stk. 2 og 3.
- 37) Kapitalbevaringsbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.
- 38) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.
- 39) Kontracyklisk buffersats: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
- 40) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
- 41) G-SIFI-buffer: Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på konsolideret grundlag.
- 42) G-SIFI-buffersats: Den sats, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal anvende til opgørelse af sin G-SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.
- 43) Systemisk buffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6.
- 44) Systemisk buffersats: Den sats, som en virksomhed skal anvende til opgørelse af sin systemiske buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 h.
- 45) Variable løndele: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.
- 46) Solvenscertifikat: Et certifikat, hvoraf det fremgår, at gruppe 1-forsikringsselskabet opfylder solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet i henhold til §§ 126 c og 126 d.
- 47) ISPV (Insurance Special Purpose Vehicle): En juridisk person, som afdækker risici for forsikringsselskaber, og som finansierer sin dækning af sådanne risici udelukkende ved hjælp af udbyttet fra obligationsudstedelse eller andre finansieringsordninger, hvor tilbagebetalingskravet for dem, der har stillet kapital til rådighed, er efterstillet de genforsikringsforpligtelser, der følger af en aftale indgået mellem den juridiske person og forsikringsselskabet.
- 48) Standardformlen: En matematisk formel til opgørelse af et gruppe 1-forsikringsselskabs solvenskapitalkrav, jf. § 126 c, der fastlægges af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 111 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- 49) Matchtilpasning: En tilpasning af den risikofrie rentekurve efter § 126 e, stk. 1, for en udvalgt portefølje af forsikringsforpligtelser, hvor gruppe 1-forsikringsselskabet har investeret i aktiver, hvis betalingsstrømme afspejler betalingsstrømmene for forsikringsforpligtelserne.
- 50) Volatilitetsjustering: En justering af den risikofrie rentekurve efter § 126 e, stk. 1, der sikrer, at nutidsværdien af de forsikringsmæssige hensættelser opgøres under hensyntagen til de investeringer, som gruppe 1-forsikringsselskabet har foretaget.
- 51) Blandet holdingvirksomhed: En modervirksomhed, der ikke er en finansiell holdingvirksomhed eller et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, i en koncern, hvor mindst én dattervirksomhed i koncernen er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.
- 52) Gældsbuffer: Det krav, som et realkreditinstitut til enhver tid skal opfylde i henhold til § 125 i.
- 53) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.
- 54) Realkreditlignende lån: Et lån, der på tidspunktet for lånoptagelsen har en aftalt løbetid på mere end 10 år og en hovedstol på mindst 100.000 kr. Endvidere skal lånet have pant i en ejerbolig, et fritidshus eller en landbrugsejendom, der kan belånes efter reglerne for ejerboliger og fritidshuse, beliggende i Danmark, og lånet skal på tidspunktet for lånoptagelsen ligge inden for de lånegrænser, der følger af § 5, eller være ydet efter § 7 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., ligesom det skal kunne ligge til sikkerhed for særligt dækkede obligationer eller obligationer, som kan betegnes som særligt dækkede obligationer.
- 55) Accessorisk tjenesteydelse: Tjenesteydelser som nævnt i bilag 4, afsnit B.
- 56) Udførelse af ordrer for investorers regning: Indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.
- 57) Handel for egen regning: Handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter.
- 58) Finansielt instrument: Instrumenter som nævnt i bilag 5.

- 59) Derivat: Derivat som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 60) Værtsland for et investeringsselskab: Et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ikke er investeringsselskabets hjemland, og hvor et investeringsselskab har en filial eller yder investerings-service eller udfører investeringsaktiviteter.
- 61) Captiveforsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der er ejet enten af en anden finansiell virksomhed end et forsikringsselskab eller af en koncern eller gruppe underlagt koncerntilsyn efter solvens II-direktivet eller af en ikkefinansiell virksomhed, og som udelukkende har til formål at yde forsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som virksomheden tilhører, eller i det eller de selskaber i koncernen, som det er en del af.
- 62) Hjemland for gruppe 1-forsikringsselskaber:
- Ved skadesforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der dækker risikoen, har hovedsæde,
 - ved livsforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der påtager sig en forpligtelse, har hovedsæde, eller
 - ved genforsikring den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets hovedsæde er beliggende.
- 63) Værtsland for gruppe 1-forsikringsselskaber: En anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et forsikringsselskab har en filial eller udbyder tjenesteydelser. I forbindelse med livsforsikring og skadesforsikring den medlemsstat, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab udbyder tjenesteydelser, henholdsvis den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, eller den medlemsstat, hvor risikoen består, hvis forpligtelsen eller risikoen er dækket af et forsikringsselskab eller en filial i en anden medlemsstat.
- 64) Koncerntilsyn efter solvens II-direktivet: Det tilsyn, som udøves med:
- Virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2.
 - Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed.
 - Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en tredjelandsforsikringsvirksomhed eller et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f og g, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat.
- 65) Koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet: Den tilsynsmyndighed, der blandt flere berørte landes tilsynsmyndigheder udpeges som ansvarlig for samordning af og udøvelse af koncerntilsyn med grænseoverskridende koncerner omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer.
- 66) Finite reinsurance: Genforsikring, hvor den eksplicitte maksimale tabsrisiko udtrykt som den maksimale overførte økonomiske risiko, der opstår som følge af en betydelig overførsel af forsikrings- og timingrisiko, overstiger præmien i hele aftalens løbetid med et begrænset, men betydeligt beløb, når mindst ét af følgende kendetegn er til stede:
- Eksplicit og omfattende hensyntagen til pengenes tidsværdi eller
 - aftalebestemmelser til udligning af forholdet mellem parterne med hensyn til økonomisk erfaring over tid med henblik på at opnå den tilsigtede risikooverførsel.
- 67) Struktureret indlån: Indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikkeomsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.
- 68) STS-certificeringsbureau: En juridisk person omfattet af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, der kontrollerer og erklærer, om en securitisering opfylder kriterierne i STS-forordningens artikel 19-22 eller 23-26.
- Stk. 2.* Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.
- Stk. 3.* Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden.
- Stk. 4.* Ved kapitalandele forstås andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel modervirksomheden som dennes dattervirksomheder.

Stk. 6. I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 3, og § 126 a, stk. 7.
- 2) Solvenskapitalkrav i overensstemmelse med § 126 c.
- 3) Solvensbehov i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 2, § 126, stk. 1 og 4, og § 126 a, stk. 1.
- 4) Minimumskapitalkrav i overensstemmelse med §§ 124, 125, 126 a og 126 d.
- 5) Minimumsbasiskapital i overensstemmelse med § 126.
- 6) Basiskapital i overensstemmelse med § 128, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 7) Kapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 a, stk. 9, § 126 b, stk. 1, artikel 4, stk. 1, nr. 118, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 126 b, stk. 5, og § 128, stk. 3 og 4.
- 8) Basiskapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 b, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 126 b, stk. 5.
- 9) Supplerende kapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 b, stk. 3, og regler fastsat i medfør af § 126 b, stk. 5.
- 10) Egentlig kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 11) Kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
- 12) Supplerende kapital i overensstemmelse med artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
- 13) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav 4 til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 14) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 15) Supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 16) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.

17) Medlemskonti i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.

18) Samlede risikoeksponering i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, artikel 95, stk. 2, artikel 96, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 142, stk. 1.

Stk. 7. En modervirksomhed, der har været omfattet af stk. 1, nr. 10, litra a, anses fortsat som en finansiel holdingvirksomhed, hvis mindst 35 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis den samlede balancesum nævnt i 1. pkt. har været under 40 pct. 3 år i træk.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 18, litra c og d, nævnte mellemværender.

Koncerner

§ 5 a. En modervirksomhed udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Hvis flere virksomheder opfylder et eller flere af kriterierne i § 5 b, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

§ 5 b. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Stk. 4. Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Kapitel 2 a *Kommunikation*

§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, erhvervsministeren og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Stk. 3. (Ophævet)

§ 6 a. Er digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 6 b. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en myndighed, jf. § 6, stk. 1, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit II

Tilladelse, eneret, virksomhedsområde og udenlandske institutter

Kapitel 3

Tilladelse, eneret m.v.

Tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber

§ 7. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales samt i at yde lån for egen regning, dog ikke på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, jf. § 8, stk. 3, skal have tilladelse som pengeinstitut. Pengeinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 samt virksomhed efter §§ 24-26. Pengeinstitutter kan udøve aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A.

Stk. 2. Pengeinstitutter, staten, Danmarks Nationalbank, udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, udstedere af elektroniske penge samt sparevirksomheder har eneret til fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. Realkreditinstitutter, Danmarks Skibskredit A/S og KommuneKredit kan dog modtage andre midler, der skal tilbagebe-

tales. Virksomheder, der ikke modtager indlån fra offentligheden, kan modtage andre midler, der skal tilbagebetales, såfremt denne virksomhed eller udlånsvirksomhed ikke er en væsentlig del af virksomhedens drift.

Stk. 3. Pengeinstitutter, staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån.

Stk. 4. Pengeinstitutter har eneret til at benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn. Andre virksomheder, bortset fra banker, der er oprettet ved lov, må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er pengeinstitutter. Et pengeinstitut må ikke betegne sin virksomhed på en måde, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at det er landets nationalbank.

Stk. 5. Pengeinstitutter skal benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn, jf. dog stk. 7. Selskabsloven § 2, stk. 2-4, §§ 3 og 347, finder tilsvarende anvendelse på sparekasser og andelskasser.

Stk. 6. Et aktieselskab, som i medfør af reglerne i §§ 207-213 overtager en andelskasse eller en sparekasse, er berettiget til at betegne sig som andelskasse henholdsvis sparekasse, idet dog ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser skal tilføjes navnet.

Stk. 7. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 5 mio. euro.

§ 8. Virksomheder, der yder lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, skal have tilladelse som realkreditinstitut. Realkreditinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 3 samt virksomhed efter §§ 24-26, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Realkreditinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, kan udøve de aktiviteter, som er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 2, for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter, og de aktiviteter, som er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, samt de aktiviteter, som er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse, refinansiering eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Stk. 3. Realkreditinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., har eneret til at udstede realkreditobligationer.

Stk. 4. Andre finansielle instrumenter end realkreditobligationer må ikke bære denne betegnelse eller betegnelser, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkreditobligationer.

Stk. 5. Realkreditinstitutter har eneret til at benytte betegnelser som »realkreditinstitut«, »realkreditaktieselskab«, »kreditforening« eller »realkreditfond« i deres navn. KommuneKredit kan dog fortsat benytte betegnelsen Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed,

som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkreditinstitutter.

Stk. 6. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og som hidtil har benyttet betegnelser som »kreditforening«, »realkreditfond« eller »reallånefond« i deres navn, skal tilføje ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser efter navnet.

Stk. 7. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 5 mio. euro.

§ 9. Virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2. Værdipapirhandlere kan desuden udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B. Tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til de investeringservice og investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 4, som tilladelsen omfatter.

Stk. 2. Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, er fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber må kun udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4.

Stk. 3. Værdipapirhandlere, Danmarks Nationalbank, Statens Administration samt udenlandske kreditinstitutter, investeringselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30, 31, 33 eller 33 a, har eneret til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at udføre investeringservice og investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, med de finansielle instrumenter, der er nævnt i bilag 5, og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, jf. dog § 11, stk. 2, og § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 finder ikke anvendelse på en virksomheds udførelse af handler med og formidling af værdipapirer, som virksomheden selv udsteder.

Stk. 5. Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, har eneret til at benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber.

Stk. 6. Fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af et reguleret marked, har eneret til at benytte betegnelsen »børsmæglerselskab« og kan i deres navn anvende denne betegnelse i stedet for »fondsmæglerselskab«. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er børsmæglerselskaber.

Stk. 7. Fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« eller »børsmæglerselskab« i deres navn.

Stk. 8. Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, men som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 730.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 125.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal fra og med tidspunktet for tilladelsen have

- 1) en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro,
- 2) en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, som dækker hele Den Europæiske Union, mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav eller
- 3) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den nævnt i nr. 1 eller 2.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer udover de af stk. 2 og 3 omfattede der kan yde investeringservice og udføre investeringsaktiviteter omfattet af bilag 4.

Stk. 10. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., skal en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, nr. 2 eller 3, skal en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i stk. 8, nr. 2 eller 3. Erklæringen nævnt i 1. og 2. pkt. skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

Stk. 11. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen nævnt i stk. 8, nr. 2 og 3.

§ 9 a. Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent, der kan udføre de aktiviteter, der er nævnt i stk. 2, på vegne af fondsmæglerselskabet, pengeinstituttet eller realkreditinstituttet.

Stk. 2. En tilknyttet agent, jf. stk. 1, kan udføre følgende:

- 1) Markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttet eller realkreditinstituttets investeringservice og accessoriske tjenesteydelser.
- 2) Indgå kundeaftaler om investeringservice.
- 3) Modtage og formidle ordrer for investors regning til det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der har tilknyttet agenten, vedrørende et eller flere finansielle instrumenter.
- 4) Yde investeringsrådgivning som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5.

- 5) Opbevare en kundes penge og finansielle instrumenter på vegne af det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der har tilknyttet agenten.

Stk. 3. En agent tilknyttet et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut, jf. stk. 1, der er formidler af, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, skal sikre, at agenten overholder de regler, der er fastsat i denne lov for at udøve de aktiviteter, der er nævnt i stk. 2, regler fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. Virksomheden skal endvidere sikre, at personer hos den tilknyttede agent, som udøver aktiviteter omfattet af stk. 2, opfylder kravene i § 9 b, stk. 2, nr. 2.

Stk. 5. Opbevarer en tilknyttet agent kunders penge og finansielle instrumenter, skal det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der har tilknyttet agenten, sikre, at agenten overholder de organisatoriske krav, der følger af § 72 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 6. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, er økonomisk ansvarlig for de aktiviteter, som agenten udøver i henhold til stk. 2. Virksomheden skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af dem.

Stk. 7. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, skal sikre, at agenten senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent, og navnet på den virksomhed, som vedkommende repræsenterer.

§ 9 b. En tilknyttet agent, jf. § 9 a, stk. 1, skal registrere sig i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Stk. 2. Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Agentens bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, godtgør, at de eller den pågældende
 - a) besidder den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, som virksomheden skal levere,
 - b) ikke er under konkurs og
 - c) ikke er pålagt strafansvar for overtrædelse af den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.
- 2) Agenten erklærer, at de personer, som udfører aktiviteter omfattet af § 9 a, stk. 2, besidder en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser og kan fremvise en straffeattest uden påtegning af ubetinget frihedsstraf i 4 måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28.

- 3) Den virksomhed, hvortil agenten er tilknyttet, erklærer, at den bærer ethvert økonomisk ansvar, som måtte følge af agentens virksomhed.

Stk. 3. En agent kan kun tilknyttes ét fondsmæglerselskab, ét pengeinstitut eller ét realkreditinstitut.

Stk. 4. Ophører en agentaftale mellem et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut og en tilknyttet agent, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom snarest muligt. Finanstilsynet sletter den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

§ 10. Virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS, jf. bilag 6. Investeringsforvaltningsselskaber må i øvrigt kun udføre virksomhed som nævnt i stk. 2, § 10 a og § 28.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, nævnte aktiviteter og de i afsnit B, nr. 4, nævnte aktiviteter. De i bilag 4, afsnit A, nr. 4 og 5, nævnte aktiviteter kan udføres med de i bilag 5 nævnte instrumenter. Den i bilag 4, afsnit A, nr. 10, omhandlede aktivitet kan alene udføres med de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter. Tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til den i bilag 4, afsnit A, nr. 4, omhandlede aktivitet. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 4, som tilladelsen omfatter.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Stk. 5. Investeringsforvaltningsselskaber og administrationselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Stk. 6. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro. Dog skal et investeringsforvaltningsselskab, der skal være medlem af et reguleret marked eller opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder være medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro.

§ 10 a. Et investeringsforvaltningsselskab kan ud over de aktiviteter, som selskabet kan udføre efter denne lov, forvalte en eller flere alternative investeringsfonde, såfremt selskabet har tilladelse hertil i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

§ 11. Virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, skal have tilladelse som

forsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab, jf. dog §§ 30 og 31. Tilladelsen skal angive de forsikringsklasser i bilag 7 og 8, som tilladelsen omfatter. Forsikringsselskaber må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 7 og 8 samt virksomhed efter §§ 24-26 og 29. Tilsvarende gælder udenlandske forsikringsselskaber, der er omfattet af § 1, stk. 3, og opfylder betingelserne i §§ 30 eller 31.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende typer af virksomheder:

- 1) Pensionskasser, som har til formål at sikre pension ved ansættelse i en privat virksomhed, herunder en forsikringsvirksomhed, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern.
- 2) Begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.
- 3) De under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.
- 4) Krigsforsikringsinstituttet efter lov om krigsforsikring af skibe.
- 5) Krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.
- 6) Virksomheder, hvis formål er begrænset til at yde vejhjælp i forbindelse med en ulykke eller skade sket her i landet eller i udlandet, såfremt hjælpen i udlandet ydes af et tilsvarende udenlandsk selskab i henhold til en aftale om gensidighed.
- 7) Virksomheder, der alene yder assistance inden for et begrænset område, og hvis årlige præmieindtægt ikke overstiger et af Finanstilsynet fastsat beløb.
- 8) Falck Danmark A/S.
- 9) Genforsikring i henhold til lov om Dansk Eksportkreditfond af ekstraordinære risici i forbindelse med eksport.
- 10) Arbejdsmarkedets Tillægspension og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- 11) Barselsfonde.
- 12) Rejsegarantifonden.

Stk. 3. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet skal udøve virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende 5 år forventes at opfylde mindst en af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Stk. 4. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3.

Stk. 5. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3, skal opfylde kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, skal opfylde kapitalkravene i § 126 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Stk. 6. En virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab. Finanstil-

synet godkender en ansøgning i henhold til 1. pkt., såfremt Finanstilsynet vurderer, at selskabet opfylder kapitalkravene i stk. 5, 1. pkt.

Stk. 7. Et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, når selskabet ikke udøver virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, og når ingen af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, overskrides i 3 på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i et af de kommende 5 år.

Stk. 8. Et forsikringsselskab, der ændrer status, skal straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.

Stk. 9. Virksomheder, der har tilladelse som forsikringsselskab, har eneret til at benytte betegnelsen »forsikringsselskab«, »gensidigt selskab«, »captiveforsikringsselskab«, »captivegenforsikringsselskab« eller »pensionskasse« i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er forsikringsselskaber eller pensionskasser.

Stk. 10. Forsikringsselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab. Gensidige forsikringsselskaber har pligt til i deres navn at benytte betegnelsen »gensidigt selskab« eller deraf dannede forkortelser eller på anden tydelig måde angive deres egenskab af gensidigt selskab. Captiveforsikringsselskaber har pligt til at benytte betegnelsen »captiveforsikringsselskab«. Captivegenforsikringsselskaber har pligt til at benytte betegnelsen »captivegenforsikringsselskab«. Tværgående pensionskasser har pligt til i deres navn tydeligt at angive, at de er en pensionskasse. Selskabsloven § 2, stk. 2-4, §§ 3 og 347, finder tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Stk. 11. En virksomhed, der har tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) bortset fra fragtførerens ansvar skal til enhver tid have en skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 12. Banker, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være aktieselskaber. Andelskasser skal være andelsselskaber, jf. dog § 207. Sparekasser skal være selvejende institutioner, jf. dog § 207. Forsikringsselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser. Captivegenforsikringsselskaber skal være aktieselskaber.

Stk. 2. De finansielle virksomheder, der er nævnt i stk. 1, skal have en bestyrelse og direktion.

Stk. 3. En andelskasse, som ikke på det tidspunkt, hvor andelskassen bliver omfattet af § 85 a, har fastsat stemmetsbegrænsningen om, at hver andelshaver i henhold til vedtægterne har 1 stemme, anses ikke for at være et andels-selskab.

§ 13. Aktiekapitalen i finansielle virksomheder skal indbetales fuldt ud. Immaterielle aktiver kan ikke anvendes til indbetaling af aktiekapital.

Stk. 2. I pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.

Stk. 4. Hvis et realkreditinstitut, der er omdannet til et aktieselskab, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, udsteder stemmeløse aktier, jf. stk. 3, finder selskabslovens § 73 om indløsningsret for minoritetsaktionærer og selskabslovens § 70 om indløsningsret for hovedaktionæren ikke anvendelse for disse aktier. Hvis realkreditinstituttet har en eller flere aktieklasser optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads, og en aktiepost overdrages som led i et overtagelsestilbud, finder 1. pkt. ikke anvendelse.

Stk. 5. En finansiell virksomhed må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for investeringsforvaltningsselskaber og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, og for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 14. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) kravene i §§ 7, 8, 9, 10 eller 11 er opfyldt,
- 2) medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene i § 64 og for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI) også § 313,
- 3) de ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2, opfylder kravene i § 64,
- 4) ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, opfylder kriterierne i § 61 a, stk. 1,
- 5) der ikke foreligger snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver,

- 6) lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver,
- 7) ansøgerens forretningsgange og administrative forhold er forsvarlige,
- 8) ansøgeren, der søger om tilladelse efter § 11, stk. 3, kan godtgøre at kunne overholde reglerne vedrørende virksomhedsstyring,
- 9) ansøgeren har hovedkontor og hjemsted i Danmark og
- 10) stk. 2 eller §§ 18-21 og stk. 2, 1. pkt., er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7-11 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7 og 8 til at udøve kreditinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om identiteten af de 20 største aktionærer, såfremt der ikke er ejere af kvalificerede andele. En ansøgning efter §§ 7-11 skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Stk. 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Stk. 4. For at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område kan Finanstilsynet suspendere behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter §§ 7-11 og 16 fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Stk. 6. For finansielle virksomheder omfattet af §§ 7-9 og § 10, stk. 2, er tilladelse endvidere betinget af, at virksomheden tilsluttes Indskyder- og investorgarantiordningen. For skadesforsikringsselskaber omfattet af § 11, stk. 1, 1. pkt., der ikke er genforsikringsselskaber, er tilladelse endvidere betinget af, at selskabet er tilsluttet Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Stk. 7. For et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab er tilladelse endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, og at

ansøgerens bestyrelse opfylder kravene om tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4.

§ 14 a. Finanstilsynet kan give tilladelse til at drive virksomhed i henhold til § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 16 a til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at nå afviklingsmålene. Kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber skal dog være opfyldt. Finanstilsynet fastsætter samtidig med tilladelsen en frist til opfyldelse af kravene for at opnå tilladelse i henhold til § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1, jf. §§ 14 og 16 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere, når Finansiell Stabilitet opretter et broinstitut i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, undtage Finansiell Stabilitet fra at opfylde reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, denne lov eller regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende regler og afviklingsmålene. Finanstilsynet fastsætter en frist for Finansiell Stabilitets undtagelse fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. Fristen kan forlænges, hvis betingelserne i § 22, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt.

Stk. 3. Uanset stk. 2 finder kapitel 9 og § 181 anvendelse på Finansiell Stabilitet som finansiell holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed.

§ 15. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse efter § 14, kan Erhvervsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer.

Stk. 2. Ved anmeldelse til registrering, jf. stk. 1, og ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal den finansielle virksomhed indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videregiver en kopi til Finanstilsynet.

Stk. 3. Ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelsen til forsikringsselskaber fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen foretager registrering af datoen for tilladelsen.

Stk. 4. For sparekasser og andelskasser gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

§ 16. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

§ 16 a. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan udstede særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 og skibsfinansieringsinstituttet med tilladelse efter § 2 c i lov om et skibsfinansieringsinstitut har eneret til at udstede særligt dækkede obligationer. Realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 har endvidere eneret til at udstede særligt dækkede realkreditobligationer.

Stk. 3. Obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan ligeledes betegnes særligt dækkede obligationer, hvis de opfylder betingelserne i artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) på hvilke betingelser der kan opnås tilladelse efter stk. 1, og
- 2) på hvilke betingelser obligationer udstedt af pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan opnå og bevare betegnelsen særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.

§ 16 b. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan finansiere lån med pant i fast ejendom ved særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer udstedt af et andet pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Stk. 2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer i medfør af stk. 1 skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 16 c. Hvis et lån skal kunne finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal dette fremgå af låneaftalen mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og låntager. Det skal endvidere fremgå af låneaftalen, at der kan videregives oplysninger om låntager mellem det långivende institut og det udstedende institut, jf. § 120 b.

Stk. 2. Det skal fremgå særskilt af lånevilkårene, at det långivende institut kan hæve rentesatserne som følge af ændrede finansieringsvilkår, jf. § 152 b, stk. 4, og § 6 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

§ 16 d. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal lånet med tilhørende pantebrev overdrages til eje til det udstedende institut.

Stk. 2. Overdragelse efter stk. 1 kan ikke omstødes efter konkurslovens §§ 67, 70 eller 72. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis overdragelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 16 e. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt

dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, kan låntageren betale med frigørende virkning til det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut, medmindre låntager modtager særskilt meddelelse om andet fra det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 f. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal holde indkomne betalinger, som vedrører lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, adskilt fra instituttets øvrige midler.

Stk. 2. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal føre løbende kontrol med adskillelsen.

Stk. 3. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal efter en på forhånd fastlagt plan afregne indkomne betalinger til det udstedende institut.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvilke aktiver det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan placere indkomne betalinger i, indtil afregning finder sted, og
- 2) det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts kontrol af adskillelse og afregning til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 g. Ved det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts konkurs tilfalder betalinger omfattet af § 16 f, jf. § 16 b, stk. 1, som det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut modtager, og som endnu ikke er afregnet, det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut uden om konkursboet.

§ 17. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter, der er nævnt i bilag 5, finansielle virksomheder med tilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 9, stk. 1, kan udføre tjenesteydelser med.

Særlige regler for forsikringsselskaber vedrørende anmeldelse til Finanstilsynet

§ 18. Ansøgning om tilladelse skal indeholde en af forsikringsselskabet udarbejdet driftsplan for den virksomhed, som forsikringsselskabet agter at drive. Finanstilsynet fastsætter regler om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, om krav til indberetningsformen og opstillingen og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) skal være ledsaget af oplysninger om, hvem selskabet vil udpege som skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser.

Stk. 3. En tilladelse skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet må udøve. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om tilladelsens og ansøgningens indhold i øvrigt.

§ 19. Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed. Livsforsikringsselskaber kan dog ud over livsforsikringsvirksomheden udøve virksomhed inden for forsikringsklasserne 1 og 2, jf. bilag 7. Endvidere kan genforsikring af livsforsikring og anden forsikring udøves af samme selskab.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler om, i hvilket omfang livsforsikringsselskabernes risici under forsikringsklasserne 1 og 2, jf. bilag 7, er omfattet af denne lovs særlige regler for livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et skadesforsikringsselskab, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der er i overensstemmelse med retsanvendelsen i det pågældende land, uanset at dette ikke er tilladt i Danmark.

§ 20. Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget m.v. tages i anvendelse. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold. Anmeldelsen skal indeholde angivelse af

- 1) de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende,
- 2) grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer,
- 3) regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne,
- 4) selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser,
- 5) regler for, hvornår såvel de forsikringssøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene,
- 6) grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed og
- 7) regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Selskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

§ 21. De efter § 20, stk. 1, nr. 1-5, anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.

Stk. 2. De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling.

Stk. 3. Præmierne for nytegnede forsikringer skal være tilstrækkelige til, at forsikringsselskabet kan opfylde alle sine

forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af andre midler.

Stk. 4. De beregningsselementer (rentesatser, omkostnings-satser og statistiske beregningsselementer), der lægges til grund ved beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer, skal vælges med forsigtighed. Hvis grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripoliceydelse indeholder muligheden for at opdele den indbetalte forsikringspræmie i en del, for hvilken der optjenes en garanteret pension, og en del, som tilgår enten det kollektive bonuspotentiale eller bonuspotentiale på fripoliceydelse, er det dog tilstrækkeligt, at grundlaget som helhed er baseret på betryggende forudsætninger. De beregningsselementer, der lægges til grund ved beregning af livsforsikringshensættelser, skal fastsættes således, at de er i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af § 196.

Stk. 5. Er en forsikring omfattet af stk. 4, 2. pkt., skal andelen af kollektivt bonuspotentiale og bonuspotentiale på fripoliceydelse medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdien og ved overførsel fra et selskab til et andet, jf. § 20, stk. 1, nr. 7.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1-4 nævnte krav.

Stk. 7. Såfremt kravene i stk. 1-4 eller i regler udstedt i medfør af denne lov ikke er opfyldt, skal Finanstilsynet påbyde livsforsikringsselskabet at foretage de fornødne ændringer i de i henhold til § 20 anmeldte forhold inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsfrist. Bestemmelserne i § 249 finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. Tegnes der uanset bestemmelserne i §§ 11-14 forsikringer, forinden tilladelse er givet og registrering er sket, hæfter de, der på forsikringsselskabets vegne har tegnet forsikringerne eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Anerkender selskabet forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at forsikringstagerens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forinden selskabets anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for forsikringstageren.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 11-14 er ikke til hinder for, at der med henblik på stiftelse af et gensidigt forsikringsselskab kan ske indtegnning af medlemmer, såfremt forsikringsmæssigt ansvar ikke begynder at løbe og præmie ikke opskrives, forinden selskabet er registreret. Indtegnning af et medlem i et gensidigt selskab i overensstemmelse med 1. pkt. er kun bindende, såfremt selskabet anmeldes til Erhvervsstyrelsen senest 1 år efter indtegnningen. Nægtes registrering, bortfalder aftalen.

Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber vedrørende stiftelse m.v.

§ 23. Kapitel 3 i selskabsloven finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Endvidere finder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser finder de i stk. 1 nævnte bestemmelser i selskabsloven vedrørende aktionærer anvendelse på garantier og bestemmelserne om aktiekapital og aktier anvendelse på garantikapital og garantiandele med fornødne lempelser.

Stk. 3. Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs og tværgående pensionskasses direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne efter stk. 3 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet og pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 3 og 4, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.

Kapitel 4

Anden tilladt virksomhed

Generelle regler om anden tilladt virksomhed

§ 24. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Som accessorisk virksomhed anses også digitale løsninger og services, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessori-ske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber må gennem dattervirksomheder drive anden finansiel virksomhed.

§ 25. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber kan midlertidigt drive anden virksomhed til sik-ring eller afvikling af forud påtagede eksponeringer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervs-virksomheder. Den finansielle virksomhed skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 26. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber og forsikringsselskaber kan uanset §§ 7-9, 11, 24 og 25 i fællesskab med andre drive anden virksomhed, hvis

- 1) den finansielle virksomhed ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) den finansielle virksomhed ikke driver virksomheden sammen med finansielle virksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller, for så vidt angår forsikringsselskaber, i administrationsfælles-skab med forsikringsselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end den finan-sielle virksomhed.

Stk. 2. Hvis en finansiell virksomhed eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. kommer til at drive anden virksom-hed i strid med § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1, eller § 26, stk. 1, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for af-hændelse af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar af-hændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

Stk. 3. Pengeinstitutter kan uanset §§ 7, 24 og 25 og reg-leerne i stk. 1 og 2 udøve visse aktiviteter, der ikke er omfat-tet af tilladt accessorisk virksomhed, hvis aktiviteten ligger i forlængelse af pengeinstituttets bankdrift og følgende betin-gelser er opfyldt:

- 1) Aktiviteterne udøves i et andet selskab end pengeinsti-tuttet, og risiciene er indkapslet heri.
- 2) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er et dattersel-skab til pengeinstituttet.
- 3) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er selvstændigt kapitaliseret.
- 4) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, udgør ikke en be-tydelig del af pengeinstituttets aktiviteter.

Særlige regler for fondsmæglerselskaber vedrørende dattervirksomheder

§ 27. Fondsmæglerselskaber må ikke have dattervirksom-heder, medmindre disse er fondsmæglerselskaber.

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber vedrørende dattervirksomheder

§ 28. Investeringsforvaltningsselskaber må ikke have dat-tervirksomheder, medmindre disse er investeringsforvalt-ningsselskaber eller administrationsselskaber.

Særlige regler for forsikringsselskaber vedrørende anden tilladt virksomhed

§ 29. Ud over virksomhed omfattet af §§ 24-26 må forsik-ringsselskaber drive følgende virksomhed:

- 1) Agenturvirksomhed for forsikringsselskaber og for an-dre selskaber, der er under Finanstilsynets tilsyn.

- 2) Opførelse, eje og drift af fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og byg-ningsanlæg.

Stk. 2. Livsforsikringsselskaber og tværgående pensions-kasser kan oprette og administrere særskilte SP- konti.

Kapitel 5

Udenlandske virksomheder

Generelle regler om udenlandske virksomheder

§ 30. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Uni-onen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 4 og 6-9. Filialen kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktivi-teter, såfremt disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. 1. pkt. gælder tilsvarende for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som vil udføre så-danne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, hvis aktiviteterne er omfattet af in-stituttets eller selskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene foretages af kreditinstitutter, der opfylder betin-gelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligatio-ner m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, kan filialen

- 1) administrere UCITS og
- 2) udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, nævnte akti- viteter, såfremt disse er omfattet af administrationssel- skabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Finanstilsynet skal indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplys- ninger om organisation og de planlagte aktiviteter,
- 2) en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse eller på generalagenten jf. § 35 og
- 5) for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, og identiteten på disse.

Stk. 5. Er virksomheden et kreditinstitut eller et investe- ringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæ- iske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre så- danne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Fi-

nanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 2) Oplysninger om kreditinstituttet eller investeringsselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 3) Den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 6. Er virksomheden et kreditinstitut, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om størrelsen af virksomhedens kapitalgrundlag og solvensnøgletal og oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet omfattende filialens indskydere eller investorer.

Stk. 7. Er virksomheden et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsskaber selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 8. Er virksomheden et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet endvidere indhente solvenscertifikat og dokumentation for, at forsikringsselskabet er tilsluttet Garantifonden for skadeforsikringsselskaber, i det omfang selskabet er et direkte tegnede skadeforsikringsselskab og skal dække risici nævnt i bilag 7.

Stk. 9. Såfremt filialen skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra hjemlandets tilsynsmyndigheder tillige kræve en erklæring om, at filialen er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende filialers forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115.

Stk. 10. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 4, nr. 1-5, og stk. 5-9, nævnte forhold senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Virksomheden skal dog ikke meddele Finanstilsynet ændringer i virksomhedernes kapitalgrundlag og solvensnøgletal.

Stk. 11. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i stk. 1 nævnte filialer.

§ 31. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsy-

net har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Den udenlandske virksomhed kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktiviteter, når tilsynsmyndighederne i hjemlandet har erklæret, at disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet endvidere have modtaget de i stk. 5 og 6 nævnte oplysninger fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet endvidere have modtaget oplysninger om, hvorvidt virksomheden ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet, samt identiteten på disse. Er den udenlandske virksomhed et administrationsselskab, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet have modtaget en forretningsplan over administrationsselskabets påtænkte opgaver og tjenesteydelser, jf. stk. 3, og nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsskaber selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene udøves af kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, kan virksomheden

- 1) administrere UCITS og
- 2) udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Proceduren i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når et administrationsselskab delegerer markedsføringen af andele i værtslandet til en finansiell virksomhed, der har tilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 10, stk. 1.

Stk. 5. Er den udenlandske virksomhed et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) Et solvenscertifikat,
- 2) en angivelse af de forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelle accessoriske risici, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække her i landet, og
- 3) dokumentation for, at forsikringsselskabet er tilsluttet Garantifonden for skadeforsikringsselskaber, i det omfang at selskabet er et direkte tegnede skadeforsikringsselskab og skal dække risici nævnt i bilag 7.

Stk. 6. Såfremt forsikringsselskabet skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra forsikringsselskabet kræve oplyst navn og adresse på den i stk. 7 nævnte repræsentant samt en erklæring om, at forsikringsselskabet

er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115.

Stk. 7. Forsikringsselskabet skal tillige, såfremt det dækker risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, udnævne en repræsentant, som er bosat eller etableret her i landet. Repræsentanten skal have beføjelse til at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og til at repræsentere forsikringsselskabet over for skadelidte personer, der kan gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav.

Stk. 8. Repræsentanten, jf. stk. 7, skal endvidere have beføjelse til at repræsentere forsikringsselskabet over for myndighederne samt under søgsmål mod forsikringsselskabet i forbindelse med de i stk. 7 nævnte krav.

Stk. 9. Udnævnelsen af repræsentanten betragtes ikke i sig selv som oprettelse af et etableret forretningssted, jf. § 34.

Stk. 10. Forsikringsselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 5, nr. 2, og stk. 1, 2. pkt., nævnte forhold senest samtidig med, at ændringen foretages.

§ 32. En udenlandsk virksomhed kan benytte det samme navn, som virksomheden benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Særlige regler for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber

§ 33. Et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Stk. 2. Et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have filialtilladelse i medfør af § 33 a, stk. 1.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 omfatter ikke levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter, der udelukkende iværksættes på de pågældende kunders eget initiativ.

Stk. 4. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, jf. stk. 1, såfremt lovgivningen i det land, hvor kreditinstituttet og investeringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelsesproceduren, jf. stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

§ 33 a. Et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.

Stk. 2. Et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse, jf. stk. 1, indsende følgende oplysninger:

- 1) Navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet, og hvis der er flere kompetente myndigheder, oplysning om deres respektive kompetenceområder.
- 2) Oplysninger om det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer.
- 3) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.
- 4) Navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7.
- 5) Oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at

- 1) de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet,
- 2) der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs hjemland foreligger en international samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne,
- 3) filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital,
- 4) filialens ledelse opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7,
- 5) det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs hjemland med Danmark har indgået en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler,
- 6) det udenlandske kreditinstitut eller investeringsselskab indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, og

- 7) filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 46 a, 46 b og 71, § 72, stk. 1, 2 og 6, og § 77 e i denne lov, §§ 88-95, 98-109, 114 og 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet meddeler inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, om tilladelse kan gives.

Stk. 5. §§ 223 og 224 gælder tilsvarende for inddragelse af tilladelse meddelt efter stk. 1.

Særlige regler for udenlandske forsikringsselskaber

§ 34. Ved et forsikringsselskabs etablerede forretningssted forstås:

- 1) Det hjemsted, der fremgår af vedtægten.
- 2) En filial.
- 3) Et kontor, der ledes af et udenlandsk forsikringsselskabs eget personale.
- 4) En uafhængig person, som har en fast bemyndigelse til at handle på et udenlandsk forsikringsselskabs vegne i lighed med en filial.

Stk. 2. Såfremt et udenlandsk forsikringsselskab her i landet er omfattet af stk. 1, nr. 3 eller 4, betragtes kontoret eller personen ligeledes som virksomhedens herværende filial og skal opfylde de i § 30 eller de i medfør af § 1, stk. 3, fastsatte betingelser.

§ 35. Forsikringsselskabet skal udpege en generalagent til at lede filialen, der ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for tredjemand samt til at repræsentere forsikringsselskabet i øvrigt, herunder over for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen samt under søgsmål mod virksomheden.

Stk. 2. Såfremt generalagenten ikke fungerer som den i § 31, stk. 6, nævnte repræsentant for forsikringsselskabets virksomhed under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, gælder endvidere reglerne i § 31, stk. 6-9.

Stk. 3. Et forsikringsselskab må kun have én generalagent her i landet.

Stk. 4. Generalagenten kan meddele prokura til en eller flere underagenter.

Stk. 5. Generalagenter skal være myndige personer og enten have indfødsret i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet kan, hvor forholdene taler herfor, meddele dispensation fra kravet om indfødsret.

Stk. 6. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interessentskab kan være generalagent, såfremt generalagenten som sin repræsentant udpeger en per-

son, der opfylder de i stk. 5 nævnte betingelser for at være generalagent.

§ 35 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med §§ 30 og 31 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse om overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

§ 36. Udenlandske forsikringsselskaber omfattet af reglerne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, der her i landet dækker de i bilag 7 nævnte risici, kan af Finanstilsynet pålægges at deltage i ordninger, der garanterer opfyldelse af erstatningskrav fra de sikrede eller skadelidte tredjemænd, i det omfang sådanne ordninger gælder tilsvarende for danske forsikringsselskaber.

§ 37. Finanstilsynet kan for forsikringsselskaber fastsætte nærmere regler for tjenesteydelser, der udføres fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 37 a. Finanstilsynet kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet forbyde et udenlandsk forsikringsselskab, der er omfattet af bestemmelserne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, at råde over dets aktiver her i landet eller begrænse dets rådighed herover.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tilsvarende for andre udenlandske forsikringsselskaber, der er meddelt koncession i et af Den Europæiske Unions medlemslande eller i lande, der har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), når forsikringsselskabet uden at være omfattet af bestemmelserne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, har aktiver her i landet.

Danske finansielle virksomheders og visse finansieringsinstitutters virksomhed i udlandet

§ 38. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en filial i et andet land, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse,
- 5) for forsikringsselskaber navnet på filialens generalagent og
- 6) for fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, samt identiteten på disse.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor selskabet eller instituttet ikke har oprettet en filial, skal med-

dele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land den tilknyttede agent er etableret.
- 2) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 3) Oplysninger om selskabets eller instituttets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 4) Navnet og adressen på den tilknyttede agent samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 3. Ved etablering af en filial eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet. For pengeinstitutter og realkreditinstitutter fremsendes endvidere solvensnøgletal og for forsikringsselskaber solvenscertifikat til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af den finansielle virksomheds tilladelse.

Stk. 4. Etableres filialen eller anvendes der en tilknyttet agent i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og er virksomheden et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen samt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter oplysninger om virksomhedens kapitalgrundlag. For investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber meddeler Finanstilsynet værtslandets tilsynsmyndigheder ændringer i oplysningerne om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 5. Oplysningerne efter stk. 3 og 4 sendes senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Samtidig med fremsendelsen underretter Finanstilsynet den finansielle virksomhed herom.

Stk. 6. Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysninger efter stk. 3 og 4, hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver virksomheden meddelelse herom senest 2 måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 7. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold. Finanstilsynet skal have modtaget meddelelsen senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Virksomheden er forpligtet på samme måde over for værtslandets tilsynsmyndigheder, hvis værtslandet er et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 8. En finansiel virksomhed skal have tilladelse af Finanstilsynet til at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Hvis der er grund til at be-

tvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Stk. 9. Opfylder gruppe 1-forsikringsselskabet ikke solvenskapitalkravet efter § 126 c eller minimumskapitalkravet efter § 126 d, skal Finanstilsynet ikke videregive solvenscertifikatet.

§ 38 a. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, og som agter at lade en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal fremlægge en erklæring for Finanstilsynet om, at selskabet er blevet medlem af det nationale bureau og den nationale garantifond i værtslandet.

§ 38 b. Et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal give meddelelse til Finanstilsynet, forud for at finansieringsinstituttet etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansieringsinstituttet skal sammen med meddelelsen give Finanstilsynet de oplysninger, som er nævnt i § 38, stk. 1, og oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet sender oplysninger som nævnt i stk. 1 og oplysninger om moderselskabernes risikoeksponeringsbeløb til værtslandets tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne.

§ 39. En finansiel virksomhed, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Forsikringsselskaber skal endvidere oplyse, hvilke forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelt accessoriske risici der ønskes udøvet. Fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal endvidere oplyse, hvis de ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse. Investeringsforvaltningsselskaber skal endvidere indsende en forretningsplan over påtænkte opgaver og tjenesteydelser samt nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender den i stk. 1 nævnte meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse. Er virksomheden et forsikringsselskab, sender Finanstilsynet endvidere et solvenscertifikat til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Finanstilsynet under-

retter samtidig forsikringsselskabet om den orientering, der er nævnt i 1. og 2. pkt. Forsikringsselskabet kan påbegynde sin virksomhed på den dato, hvor det er blevet underrettet efter 3. pkt. Sender Finanstilsynet ikke meddelelsen, erklæringen eller solvenscertifikatet nævnt i 1. og 2. pkt. inden for fristen, underretter Finanstilsynet forsikringsselskabet om årsagerne hertil. Er virksomheden et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, meddeler Finanstilsynet endvidere identiteten på de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Er virksomheden et investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 3. Er virksomheden et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, er selskabet forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold senest en måned, før ændringerne foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Er virksomheden et gruppe 1-forsikringsselskab, er selskabet forpligtet til at følge fremgangsmåden i stk. 1 ved enhver ændring i de forhold, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Et investeringsforvaltningsselskab, der delegerer markedsføringen af andele i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, til tredjemand, skal anvende den i § 31, stk. 1, nævnte procedure.

Stk. 5. Opfylder gruppe 1-forsikringsselskabet ikke solvenskapitalkravet efter § 126 c eller minimumskapitalkravet efter § 126 d, skal Finanstilsynet ikke videregive solvenscertifikatet.

Stk. 6. En finansiell virksomhed, der ønsker at udøve tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom, senest 1 måned inden aktiviteterne påbegyndes, med angivelse af i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Hvis det ikke er muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom, senest 1 måned inden aktiviteterne påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 7. Virksomhederne skal meddele Finanstilsynet om enhver ændring i de i stk. 6 nævnte aktiviteter, senest 1 måned inden ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen inden for denne frist, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 8. Stk. 6 og 7 finder ikke anvendelse på virksomheder, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed omfattet af bilag 7 og 8.

Investeringsforvaltningsselskabers administration af investeringsinstitutter, der er UCITS, fra en filial eller som grænseoverskridende tjenesteydelse

§ 39 a. Et investeringsforvaltningsselskab, som ønsker at administrere UCITS fra en filial i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som grænseover-

skridende tjenesteydelser, skal ud over at sende de oplysninger, der fremgår af §§ 38 og 39, til Finanstilsynet sende en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer. Når Finanstilsynet videresender de i 1. pkt. nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet, sender Finanstilsynet tillige en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, og en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke UCITS selskabet har tilladelse til at administrere.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer UCITS som nævnt i stk. 1, skal overholde lovens regler om investeringsforvaltningsselskabers virksomhed, herunder §§ 70 og 71 om organisation, procedurer for risikostyring og intern rapportering samt §§ 102-105 om delegation.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer UCITS som nævnt i stk. 1, skal overholde de regler, som en UCITS' hjemland har fastsat om UCITS' oprettelse og drift, herunder de regler, der gælder for

- 1) etablering og godkendelse af UCITS,
- 2) emission og indløsning af andele og aktier,
- 3) investeringspolitik og investeringsgrænser, herunder beregningen af samlet risikoeksponering og gearing,
- 4) begrænsninger vedrørende låntagning, långivning og handel uden dækning,
- 5) værdiansættelse af en UCITS' aktiver og regnskabsføring,
- 6) beregning af emissions- eller indløsningskursen og fejl i beregningen af den indre værdi samt erstatning til investorer i denne forbindelse,
- 7) udlodning eller geninvestering af udbytte,
- 8) krav om indberetninger og offentliggørelse, herunder af prospektet, den centrale investorinformation og periodiske indberetninger, som den pågældende UCITS skal overholde,
- 9) foranstaltninger vedrørende markedsføring,
- 10) forhold til deltagere,
- 11) fusion og omstrukturering af en UCITS,
- 12) en UCITS' opløsning og likvidation,
- 13) et eventuelt deltagerregisters indhold og form,
- 14) gebyrer for godkendelse og tilsyn med en UCITS og
- 15) udøvelse af deltagernes stemmeret og andre deltagerrettigheder i medfør af nr. 1-13.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskabet skal overholde de forpligtelser, der er fastsat i en UCITS' fondsbestemmelser eller vedtægter og i prospektet, som skal være i overensstemmelse med de i hjemlandet fastsatte regler, jf. stk. 3.

Stk. 5. De kompetente myndigheder i en UCITS' hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at stk. 3 og 4 overholdes.

Stk. 6. Investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse træffer beslutning om og er ansvarlig for at vedtage og gennemføre de foranstaltninger og organisatoriske beslutninger, der er nødvendige, for at investeringsforvaltningsselskabet kan overholde reglerne for oprettelse og drift af UCITS, jf. stk. 3, og de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, samt de forpligtelser, der er fastsat i prospektet.

Stk. 7. Finanstilsynet har ansvaret for at føre tilsyn med, at investeringsforvaltningsselskabets foranstaltninger og organisering er tilstrækkelige, således at investeringsforvaltningsselskabet er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af de UCITS, det administrerer.

Stk. 8. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en UCITS med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgå en skriftlig aftale med depotselskabet om den informationsudveksling, der er nødvendig, for at depotselskabet kan udføre sine pligter.

§ 39 b. Et investeringsforvaltningsselskab, som har til hensigt at administrere en UCITS, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, sender følgende dokumentation til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland:

- 1) Den skriftlige aftale med depositaren, der er nævnt i § 39 a, stk. 8.
- 2) Oplysninger om delegation af opgaver inden for investeringsforvaltning og administration som nævnt i bilag II til UCITS-direktivet.

Stk. 2. Hvis et investeringsforvaltningsselskab allerede administrerer andre UCITS af samme type i den pågældende UCITS' hjemland, er henvisning til den dokumentation, jf. stk. 1, der allerede er sendt til de kompetente myndigheder, tilstrækkelig.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabet skal underrette de kompetente myndigheder i den administrerede UCITS' hjemland om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i den i stk. 1 nævnte dokumentation.

Danske finansielle virksomheders dattervirksomheder i udlandet

§ 40. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en dattervirksomhed (der er et kreditinstitut, et investeringsselskab eller en forsikringsvirksomhed) i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse.

Stk. 2. En finansiell virksomhed skal give Finanstilsynet meddelelse om etablering af dattervirksomheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, der ikke er omfattet af stk. 1.

Særlige regler for danske forsikringsselskabers virksomhed i udlandet

§ 41. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om danske forsikringsselskabers virksomhed i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 42. Finanstilsynet kan fastsætte regler om overdragelse af forsikringsbestande tegnet i henhold til virksomhed efter § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1.

Afsnit III

God skik m.v.

Kapitel 6

God skik, prisoplysning og kontraktforhold

Generelle regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold

§ 43. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder. Erhvervsministeren fastsætter, jf. 1. pkt., regler om indholdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om omkostnings-, provisions-, pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af udenlandske pengeinstitutter og investeringsselskaber samt tilknyttede agenter omfattet af § 9 a, der yder rådgivning om finansielle instrumenter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udlevering af central investorinformation til detailinvestorer ved finansielle virksomheders formidling af andele i danske UCITS.

Stk. 6. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution hos et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.

§ 43 a. Handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.

§ 44. Det er ikke tilladt i erhvervsmæssigt øjemed her i landet at medvirke til, at direkte forsikringer for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller andre risici, der består her i landet, tegnes hos andre end

- 1) danske forsikringsselskaber og

- 2) udenlandske forsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 30, stk. 1, eller § 31, stk. 1, samt udenlandske forsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet.

Særlige regler om kontraktforhold for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber

§ 45. Såfremt hybrid kernekapital, jf. § 128, stk. 2, eller ansvarlig lånekapital udstedes i form af masse gældsbreve, skal den finansielle virksomhed benævne disse kapitalbeviser.

§ 46. Ved et pengeinstitut, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af reglerne om hybrid kernekapital og reglerne om ansvarlig lånekapital må virksomheden ikke samtidig lånefinansiere detailkunders og professionelle kunders køb af kapitalindskuddet eller dele heraf.

Stk. 2. Forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutters tegning og salg af aktier, andels- eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter lånefinansiere pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber

§ 46 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, der er værdipapirhandler, og som yder investeringsrådgivning, må kun meddele kunden, at dette sker på uafhængigt grundlag, hvis der rådgives om et bredt udsnit af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. De finansielle instrumenter, der rådgives om, må ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af det pågældende institut eller selskab selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med instituttet eller selskabet eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med instituttet eller selskabet, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

§ 46 b. Yder et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, der er værdipapirhandler, investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, jf. § 46 a, eller udfører et sådant institut eller selskab skønsmæssig porteføljepleje, må instituttet eller selskabet ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til instituttets eller selskabets kunder. Tilsvarende gælder for et realkreditinstitut, der yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, jf. § 46 a. Modtager et sådant institut eller selskab sådanne provisioner

m.v. som nævnt i 1. pkt., skal de hurtigst muligt videregives til kunden. 1. pkt. gælder ikke naturalieydelse af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og som ikke kan forhindre det pågældende institut eller selskab i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse. Sådanne naturalieydelse skal oplyses tydeligt til kunden.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelse der er omfattet af stk. 1, 4. og 5. pkt., og om krav til håndtering af modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, der er værdipapirhandler.

Særlige regler for pengeinstitutter

§ 47. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelse forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Undladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved undladelsen.

§ 48. Inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse uden for erhvervsforhold for lån eller kreditter ydet af et pengeinstitut, skal pengeinstituttet sikre sig, at kautionisten er tilstrækkeligt informeret om indholdet af aftalen og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Denne information skal indeholde oplysninger om, hvad den konkrete kautionsforpligtelse indebærer, og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed. Endvidere skal pengeinstituttet for den debitor, hvis gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor udlevere

- 1) den seneste årsopgørelse fra SKAT,
- 2) de seneste tre lønsedler eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Stk. 2. Et pengeinstitut, som ikke har overholdt stk. 1, kan kun gøre kautionsforpligtelsen gældende, såfremt kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der var forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Stk. 3. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at kunne gøres gældende.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb, der er større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

Stk. 6. Hvis låntageren udebliver med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives meddelelse herom til kautionisten på papir eller andet varigt medium. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke her til.

Stk. 7. Overskrides fristen i stk. 6, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 8. Overskridelse af fristen i stk. 6 medfører uanset stk. 7, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisten, i det omfang dennes regreskrav mod låntageren er blevet forringet.

Stk. 9. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten udtrykkeligt er oplyst herom og om virkningen heraf.

Stk. 10. En aftale om en kautionsforpligtelse efter stk. 1 kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi.

Stk. 11. Stk. 1-10 finder tilsvarende anvendelse på tredjemands pant uden for erhvervsforhold.

§ 48 a. §§ 53 b og 53 c gælder også for pengeinstitutter, når de yder realkreditlignende lån.

Stk. 2. § 53 d gælder også for pengeinstitutter, når de yder realkreditlignende lån og pengeinstituttet har varslet en forhøjelse af et rentetilæg.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke ved på forhånd aftalte ændringer i renter, renteloft eller rentegulve, når disse ændringer i henhold til aftalen kun kan gennemføres med mindst 3 års mellemrum.

§ 49. Såfremt en sparekasse har tabt en del af sin garantikapital, skal sparekassen give oplysning herom til personer, der ønsker at indtræde som garantier.

Stk. 2. Såfremt en andelskasse har tabt en del af andelskapitalen, skal andelskassen give oplysning herom til personer, der ønsker at tegne andelskapital.

Stk. 3. De for aktieselskaber gældende regler om nedsættelse af aktiekapital finder med de fornødne tilføjelser anvendelse for nedsættelse af andelskapital i andelskasser.

§ 50. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension, aldersopsparing, børneopsparing og boligopsparing i et pengeinstitut kan anbringes på en indlånskonto enten kontant eller som puljeindlån og kan endvidere anbringes i et særskilt depot.

Stk. 2. Et pengeinstitut må ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med kunders opsparing i puljer omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 4, 1. pkt. Modtager pengeinstituttet sådanne provisioner m.v. som nævnt i 1. pkt., skal de hurtigst muligt videregives til puljen. 1. pkt. gælder ikke naturalieydelser af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og som ikke kan forhindre pengeinstituttet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse. Sådanne naturalieydelser skal oplyses tydeligt til kunden.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelser der er omfattet af stk. 2, 3. og 4. pkt., og om krav til pengeinstitutternes håndtering af modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opsparing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regnskab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

§ 51. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension og aldersopsparing anbragt på en indlånskonto skal være fuldt ud dækket af Indskyder- og investorgarantiordningen, af en tilsvarende ordning i kreditinstituttets hjemland i tilfælde af kreditinstituttets rekonstruktionsbehandling og konkurs eller af en kombination af begge ordninger.

§ 52. Pengeinstitutter og filialer af kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som Finanstilsynet har godkendt som depotselskab, jf. § 2, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v., for en dansk UCITS, skal som depotselskab handle uafhængigt og udelukkende i den pågældende danske UCITS' interesse.

Særlige regler for realkreditinstitutter

§ 53. Et realkreditinstitut skal i låneaftalen oplyse låntageren om, at realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan kræves nedbragt efter denne lov.

Stk. 2. Såfremt et realkreditlån efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. skal nedbringes, skal realkreditinstituttet som erstatning yde et lån på tilsvarende vilkår, således at låntageren stilles uændret. Alle låneomkostninger i forbindelse med omlægningen påhviler realkreditinstituttet.

Stk. 3. Låntageren har ikke krav på en omlægning efter stk. 2, hvis det af realkreditinstituttet godtgøres, at låntageren vidste eller burde vide, at realkreditlånet var ydet i strid med bestemmelserne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., eller hvis overtrædelsen af de nævnte bestemmelser i øvrigt skyldes oplysninger afgivet af låntageren.

§ 53 a. § 48, stk. 1-8, 10 og 11, finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 48, stk. 4, finder ikke anvendelse på realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten, og låntageren og kautionisten er udtrykkeligt oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse.

§ 53 b. Et realkreditinstitut må ikke i løbende kundeforhold ændre renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag for realkreditlån til ugunst for forbrugeren uden et forudgående varsel på 6 måneder.

Stk. 2. Et varsel efter stk. 1 skal indeholde en begrundelse for ændringen. Begrundelsen skal angive

- 1) de forhold, der har udløst ændringen, og en henvisning til de dele af aftalegrundlaget, der indeholder hjemmelen til at gennemføre ændringen, og
- 2) oplysning om de væsentligste forhold, der har haft betydning for ændringens omfang, og disse forholds skønnede andel af den samlede stigning.

Stk. 3. Et varsel efter stk. 1 skal endvidere indeholde følgende oplysninger:

- 1) Kursværdien af forbrugeren lån. Er kursen ikke fast, skal realkreditinstituttet oplyse forbrugeren herom og om, hvordan forbrugeren kan få oplyst den aktuelle kurs.
- 2) Oplysninger om, at forbrugeren har mulighed for at indfri lånet og omlægge det til et andet lån i samme institut eller hos en anden kreditgiver, og under hvilke betingelser forbrugeren kan indfri lånet.
- 3) Oplysninger om, at andre kreditgivere kan findes på prisportaler drevet af private udbydere og på prisportalen for boliglån.

Stk. 4. Ved ændring af renter, bidrag og væsentlige ændringer i andet vederlag eller ved opkrævning af et nyt vederlag skal varslet ske til forbrugeren på papir eller andet varigt medium. Varslet skal være kommet frem til forbrugeren, senest 6 måneder før ændringen træder i kraft.

Stk. 5. Stk. 1, 3 og 4 gælder ikke for ændringer, der er begrundet i udefrakommende forhold, som realkreditinstituttet ikke har indflydelse på.

§ 53 c. Et realkreditinstitut kan kun gøre en ændring af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag gældende, hvis realkreditinstituttet har iagttaget § 53 b, stk. 1, 2 og 4, jf. dog stk. 2 og § 53 b, stk. 5.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for uvæsentlige stigninger i gebyrer og andet vederlag end renter og bidrag.

§ 53 d. Har et realkreditinstitut varslet en forbruger om en forhøjelse af et bidrag, jf. § 53 b, stk. 1, og har forbrugeren opsagt det pågældende realkreditlån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, til indfrielse til første mulige dato med den valgte indfrielsesform, dog senest en betalingstermin 6 måneder efter opsigelsen, må realkreditinstituttet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af det pågældende realkreditlån. Realkreditinstituttet kan dog opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielse af real-

kreditlånet. Realkreditinstituttet er forpligtet til at gennemføre obligationshandelen på forbrugeren anmodning.

Stk. 2. Yder et realkreditinstitut en forbruger et lån til brug for indfrielse af et realkreditlån eller realkreditlignende lån, i tilfælde hvor forbrugeren har opsagt det pågældende lån som følge af en varslet forhøjelse af bidrag eller rentetillæg inden for 6 måneder fra den dag, hvor varslet kom frem, må det modtagende realkreditinstitut kun opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielsen af det opsagte realkreditlån eller realkreditlignende lån.

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 54. Når investeringsforvaltningsselskaber udfører porteføljepleje for UCITS, herunder formidler værdipapirer for disse, er de pågældende UCITS omfattet af den samme beskyttelse som kunder efter § 72.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje for kunder, skal på forhånd aftale med kunden, om investeringsforvaltningsselskabet må placere kundens porteføljemidler eller en del heraf i andele i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.

Særlige regler for forsikringsselskaber

§ 55. Følgende forsikringsaftaler kan ikke gyldigt indgå af eller på personer bosiddende her i landet:

- 1) Livsforsikring, hvorved selskabet ved den forsikredes død forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter, for så vidt forsikringstageren er en fra den forsikrede forskellig person og ikke har den forsikredes samtykke.
- 2) Livsforsikring, hvorved et selskab forpligter sig til at udbetale et større beløb end de indbetalte præmier med renter som følge af dødsfald, der indtræder før den forsikredes fyldte 8. år.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om indholdet i almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikringsvirksomhed.

§ 56. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der af et livs- eller skadeforsikringsselskab skal afgives skriftligt til kunder, inden forsikringsaftale indgås og under det løbende kundeforhold.

§ 57. Et forsikringsselskab, der udbyder forbrugerforsikringer, skal tilbyde, at de pågældende forsikringer kan tegnes med vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned.

Stk. 2. Ved en forbrugerforsikring i stk. 1 forstås en forsikringsaftale, hvor forsikringstageren (forbrugeren) ved aftalens indgåelse hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for livsforsikring og ejerskifteforsikring tegnet i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. Stk. 1 gælder endvidere ikke for forsikring, som dækker en særligt opstået risiko,

der kun strækker sig over et begrænset tidsrum, når forsikringsaftalen indgås for en aftalt periode af højst 1 måned (korttidsforsikring), medmindre forsikringen er en del af en anden type forsikring.

§ 57 a. (Ophævet)

§ 58. Er en livsforsikringspolice bortkommet, kan vedkommende forsikringsselskab på begæring af den, som har godtgjort sin adkomst til policen, med 6 måneders varsel indkalde ihændeberen til at melde sig. Indkaldelsen, der sker ved bekendtgørelse i Statstidende i det første nummer i et kvartal, skal indeholde en tilstrækkelig betegnelse af policen, herunder navnet på den, i hvis liv forsikringen er tegnet.

Stk. 2. Melder ingen sig før fristens udløb, er policen ugyldig, og selskabet udfærdiger en ny police til den, der har begæret indkaldelsen foretaget. Denne skal betale omkostningerne ved indkaldelsen.

Stk. 3. Melder nogen sig efter bekendtgørelsen, og kan en mindelig ordning ikke opnås, kan en ny police ikke udstedes, forinden de anmeldte krav indbyrdes berettigelse er afgjort ved dom.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at søge en livsforsikringspolice mortificeret ved dom i medfør af lovgivningen om mortifikation af værdipapirer.

§ 59. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets tilladelse, overtage forsikring af enhver bygning.

Stk. 2. Selskabet kan dog afvise at forsikre

- 1) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare, og
- 2) forladte bygninger.

§ 60. Et forsikringsselskab kan ikke bringe en bygningsbrandforsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En kunde kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har tilladelse til at drive bygningsbrandforsikring.

Stk. 3. Forsikringsselskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Selskabet har endvidere panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter minimumsbetingelser for forsikringsselskabers tegning af bygningsbrandforsikring.

§ 60 a. Tilbyder et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sine forsikringstagere at ændre deres forsikringsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal en forsikringstager, der accepterer et sådant

tilbud, have overført den økonomiske værdi af sit nuværende produkt til det nye produkt.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af forsikringstagerens produkt.

Livsforsikringsselskabers oplysningsforpligtelser og særlige regler for optjening og bevarelse af pension for lønmodtagere, som flytter mellem EU-/EØS-lande, m.fl.

§ 60 b. Et livsforsikringsselskab må ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning med alderspension knyttet til et ansættelsesforhold stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Dette gælder dog alene, når

- 1) lønmodtageren flytter til Danmark fra et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med,
- 2) lønmodtageren fratræder et ansættelsesforhold, som berettiger eller kan berettige denne til alderspension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, og
- 3) det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. Et livsforsikringsselskab skal tilbagebetale de bidrag, som en lønmodtager omfattet af stk. 1 har indbetalt, eller som er indbetalt på lønmodtagerens vegne, i tilfælde, hvor lønmodtagerens ansættelsesforhold i Danmark ophører, inden den pågældende har optjent pensionsrettigheder i henhold til pensionsordningen. Bærer lønmodtageren investeringsrisikoen, skal forsikringsselskabet tilbagebetale de indbetalte bidrag eller værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag, til lønmodtageren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 60 c. Et livsforsikringsselskab skal tillade en lønmodtager, som fratræder sit ansættelsesforhold, at lade sine optjente pensionsrettigheder blive stående i pensionsordningen med alderspension, der er knyttet til vedkommendes ansættelsesforhold, jf. dog stk. 2, når

- 1) lønmodtageren flytter til et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, og
- 2) det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. Et livsforsikringsselskab kan uanset stk. 1 vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren, hvis

- 1) værdien ikke overstiger et grundbeløb på 20.000 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20, og
- 2) lønmodtageren afgiver et informeret samtykke til udbetalingen.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 60 d. Et livsforsikringsselskab skal efter anmodning fra en lønmodtager, hvis ansættelsesforhold berettiger eller kan berettigg denne til alderspension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, give følgende oplysninger:

- 1) Betingelserne for optjening af pensionsrettigheder og konsekvenserne af anvendelsen heraf ved ansættelsesforholdets ophør.
- 2) Værdien af lønmodtagerens optjente pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.
- 3) Betingelserne for livsforsikringsselskabets fremtidige behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 2. Giver pensionsordningen mulighed for tidlig adgang til optjente pensionsrettigheder i form af udbetaling af et engangsbeløb, skal oplysningerne efter stk. 1 også omfatte skriftlig information om, at lønmodtageren bør overveje at søge rådgivning om investering af dette beløb i pensionsøjemed.

Stk. 3. Et livsforsikringsselskab skal efter anmodning oplyse følgende til et medlem, der har optjente pensionsrettigheder stående i en hvilende pensionsordning knyttet til et tidligere ansættelsesforhold, som vedkommende ikke længere indbetaler til, som vedkommende endnu ikke modtager pension fra, og som berettiger den pågældende til alderspension:

- 1) Værdien af medlemmets pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.
- 2) Betingelserne for livsforsikringsselskabets behandling af de hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 4. Et livsforsikringsselskab skal efter anmodning fra et medlems efterladte, der er berettiget til ydelser efter en pensionsordning med alderspension, der var knyttet til det afdøde medlems ansættelsesforhold, give oplysninger nævnt i stk. 3, når udbetalingen af de pågældende ydelser endnu ikke er påbegyndt.

Stk. 5. Oplysningerne i stk. 1-4 skal være klare og skriftlige og skal gives inden for en rimelig frist. Livsforsikringsselskabet er ikke forpligtet til at udlevere oplysningerne mere end en gang om året.

§ 60 e. §§ 60 b-60 d finder ikke anvendelse på

- 1) pensionsordninger, som fra den 21. maj 2018 ikke længere optager medlemmer,

- 2) pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til §§ 253-258, så længe administrationen varer, og
- 3) en engangsydelse fra en arbejdsgiver til en lønmodtager ved den pågældende lønmodtagers ansættelsesforholds ophør, når ydelsen ikke er knyttet til alderspension.

Stk. 2. §§ 60 b og 60 c finder alene anvendelse for pensionsopsparringen og ikke eventuelle forsikringer, som er knyttet til pensionsordningen, eller ydelser, som tilfalder andre end lønmodtageren selv.

Afsnit IV

Ejerforhold og ledelse m.v.

Kapitel 7

Ejerforhold

§ 61. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at den efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage den i § 61 a nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til ti arbejdsdage, såfremt

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udføre den i §§

7-11 nævnte virksomhed eller den i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

§ 61 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- 5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

§ 61 b. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, eller formindske en kvalificeret andel i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 61 c. Når en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 61, stk. 1, og § 61 b, skal virksomheden eller holdingvirksomheden straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

§ 62. Såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 61, stk. 1, omhandlede andele i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 61, stk. 1, til foregående ansøgning om godkendelse. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Såfremt en fysisk eller juridisk person har erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 61, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Finanstilsynet skal orientere den pågældende finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere virksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

§ 63. Finanstilsynet skal på forhånd underrettes om finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i en udenlandsk finansiell virksomhed samt sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af stemmerettighederne henholdsvis selskabskapitalen, eller at den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Stk. 2. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiell virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 3. Hvor den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde følgende oplysninger om dattervirksomheden:

- 1) i hvilket land dattervirksomheden ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter,
- 3) dattervirksomhedens adresse og
- 4) navnene på dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 4. Ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, nr. 1-4, skal den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Såfremt den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden ikke på forhånd er bekendt med ændringen, skal meddelelse til Finanstilsynet gives, straks efter at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden har modtaget underretning om ændringen.

Kapitel 8

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 64. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,

- 5) må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab og
- 6) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-6, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for generalagenter, jf. § 35.

Stk. 5. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i stk. 1.

§ 64 a. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

§ 64 b. Et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab skal hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må anses for tilstrækkelig.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af et grundkursus som nævnt i stk. 1.

§ 65. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om forretningsordenens indhold.

§ 66. Den tegningsret, som efter § 135, stk. 2, i selskabsloven tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, kan kun udøves af mindst to i forening.

§ 67. Indkaldelse til generalforsamling i en finansiel virksomhed henholdsvis repræsentantskabsmøde i en sparekasse skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlingerne henholdsvis repræsentantskabsmøderne i sparekasser.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for virksomheder, som er 100 pct. ejet af en finansiel virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern.

Stk. 3. Fristen for indkaldelse til en generalforsamling eller til et repræsentantskabsmøde med henblik på at foretage en kapitalforhøjelse kan forkortes til 10 dage, hvis Finanstilsynet har vurderet, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er omfattet af reglerne i denne lovs kapitel 15 a og pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I vurderer, at kapitalforhøjelsen er nødvendig for at forhindre, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I bliver nødlidende. Forkortelsen i henhold til 1. pkt. kan foretages, hvis generalforsamlingen eller repræsentantskabet i en sparekasse med to tredjedele af de afgivne stemmer ændrer vedtægten til at indeholde denne mulighed.

Stk. 4. Selskabslovens §§ 84 og 90 og tidsfrister i selskabslovens §§ 94, 98 og 99 finder ikke anvendelse på generalforsamlinger og repræsentantskabsmøder indkaldt i overensstemmelse med stk. 3.

§ 68. Finanstilsynet udøver for finansielle virksomheder de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

§ 69. Til varetagelse af bestemte i vedtægterne angivne opgaver, herunder valg af bestyrelse, kan der etableres et repræsentantskab. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på sparekasser.

§ 70. Bestyrelsen for en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal

- 1) fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,
- 2) identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig,
- 3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse og
- 4) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. På grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker skal bestyrelsen for virksomheden give direktionen skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde

- 1) kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktionen må påføre virksomheden,
- 2) principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper,
- 3) regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktionen kan foretage som led i sin stilling, og
- 4) regler for, hvordan og i hvilket omfang direktionen skal rapportere til bestyrelsen om virksomhedens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktionen og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som virksomheden må påtage sig.

Stk. 3. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Stk. 4. Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Stk. 5. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen. Bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed i medfør af stk. 1-5.

§ 71. En finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsænkkelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsskemaer,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og
- 9) personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for

introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal som led i selskabets virksomhedsstyring, jf. stk. 1, identificere selskabets nøglepersoner. Finanstilsynet kan desuden fastsætte nærmere regler om hændelsesrapportering for de virksomheder der udpeges som operatører af væsentlige tjenester i medfør af § 307 a, herunder om, at Finanstilsynet og Center for Cybersikkerhed underrettes ved en hændelse, der har en negativ indvirkning på sikkerheden i virksomhedens net- og informationssystemer.

Stk. 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, som har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1-3. Finanstilsynet kan desuden fastsætte nærmere regler om hændelsesrapportering for de virksomheder, der udpeges som operatører af væsentlige tjenester i medfør af § 307 a, herunder om, at Finanstilsynet og Center for Cybersikkerhed underrettes ved en hændelse, der har en negativ indvirkning på sikkerheden i virksomhedens net- og informationssystemer.

§ 71 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, jf. dog § 71 b, skal udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan. Genopretningsplanen skal godkendes af virksomhedens bestyrelse og skal indeholde

- 1) passende kriterier og procedurer, der sikrer rettidig gennemførelse af de tiltag, som virksomheden vurderer skal træffes for at genoprette den finansielle situation i virksomheden, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af denne,
- 2) et bredt udvalg af genopretningsmodeller og
- 3) en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, der er relevante for virksomheden, og passende reaktioner herpå.

Stk. 2. Den efter stk. 1 udarbejdede genopretningsplan skal indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet har fra modtagelsen af genopretningsplanen 6 måneder til at foretage en vurdering af genopretningsplanen. Finanstilsynet kan, når det er relevant, forelægge genopretningsplanen for eventuelle kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende.

Stk. 3. Finanstilsynet skal forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet til genopretningsplanens indhold.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til genopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og

finansiel stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af genopretningsplaner.

§ 71 b. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller en finansiel holdingvirksomhed, skal modervirksomheden udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Det skal af koncerngenopretningsplanen fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden og i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen. § 71 a, stk. 1 og 2, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på den øverste modervirksomhed og for koncerngenopretningsplanen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan uanset stk. 1 påbyde, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, skal udarbejdes en genopretningsplan i henhold til § 71 a.

Stk. 3. Finanstilsynet fremsender koncerngenopretningsplaner udarbejdet i henhold til stk. 1 til

- 1) de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet,
- 2) de kompetente myndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, hvis planen vurderes at være relevant for den pågældende filial,
- 3) Finansiell Stabilitet eller den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af koncernen, og
- 4) Finansiell Stabilitet eller en myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af en dattervirksomhed.

Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheder koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav. De nævnte myndigheder i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncerngenopretningsplanens indhold.

Stk. 5. Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af koncerngenopretningsplanen, jf. stk. 4, eller om reaktioner i medfør af § 71 c, stk. 2, træffer Finanstilsynet selv beslutning herom. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed, Finansiell Stabilitet og de i stk. 3 nævnte myndigheder om denne beslutning. Har en af de i stk. 3 nævnte myndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse

med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til koncerngenopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af koncerngenopretningsplaner.

§ 71 c. Finanstilsynet underretter virksomheden eller koncernens modervirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at genopretningsplanen, jf. § 71 a, eller koncerngenopretningsplanen, jf. § 71 b, har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse. Virksomheden skal senest 2 måneder efter underretningen forelægge en revideret plan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen med op til 1 måned.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, hvis virksomheden ikke inden for den fastsatte frist forelægger en revideret plan, eller hvis den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i henhold til stk. 1 påpegede mangler og hindringer, påbyde virksomheden at

- 1) nedbringe virksomhedens risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen,
- 2) muliggøre rettidige rekapitaliseringstiltag,
- 3) revidere virksomhedens strategi og struktur,
- 4) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområdernes og kritiske funktioners modstandsdygtighed og
- 5) foretage ændringer i virksomhedens ledelsesstruktur.

§ 72. En finansiell virksomhed, der er værdipapirhandler, skal opfylde kravene i § 71, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Stk. 2. En finansiell virksomhed, der er værdipapirhandler, skal

- 1) have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte instrumenter, som omfatter virksomhedens ledelse, ansatte og tilknyttede agenter,
- 2) have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser,
- 3) sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de i bilag 5 nævnte instrumenter,
- 4) beskytte kundernes rettigheder og må ikke uden udtrykkeligt samtykke disponere over deres midler og instrumenter og
- 5) føre og opbevare fyldestgørende lister over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst 5 år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført.

Stk. 3. En finansiell virksomhed, der er værdipapirhandler, kan opbevare kunders instrumenter, jf. bilag 5, i samme depot (samledepot), hvis den finansielle virksomhed har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf og kunden har givet samtykke hertil. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at kunders og en finansiell virksomheds egne instrumenter opbevares i samme depot. En finansiell virksomhed skal føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår. Finanstilsynet kan fratage en finansiell virksomhed, der er værdipapirhandler, retten til at føre et samledepot.

Stk. 4. Stk. 2, nr. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der sælger, rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Stk. 5. Stk. 2, nr. 2-4 finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Statens Administration med de fornødne tilpasninger.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-3 nævnte forhold.

Stk. 7. I tilfælde af en finansiell virksomheds konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lign. kan den enkelte kunde på grundlag af det i stk. 3, 3. pkt., anførte register udtage sine instrumenter af et samledepot, hvis der ikke forinden er tvist om kundens ejendomsret.

§ 72 a. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,
- 2) outsourcingvirksomhedens pligt til at underrette Finanstilsynet senest 8 hverdage efter outsourcingkontraktens indgåelse,
- 3) outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for outsourcing,
- 4) krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten, og
- 5) særlige krav til gruppe 1-forsikringsselskaber.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomhedens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.

§ 73. Hvervet som bestyrelsesmedlem i en finansiell virksomhed eller som medlem af repræsentantskabet i andre finansielle virksomheder end sparekasser kan ikke forenes med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

§ 74. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar i en finansiell virksomhed kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisi-

onschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 2. Eksterne revisorer, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef eller den ansvarshavende aktuar, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

§ 75. Den finansielle virksomhed skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift.

Stk. 2. Tilsvarende gælder det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og den ansvarshavende aktuar i en finansiell virksomhed.

Stk. 3. Hvis et medlem af en finansiell virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravene efter § 126 a, stk. 2-6, kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, solvensbehovet efter § 124, stk. 2, § 125, stk. 2, § 126, stk. 4, og § 126 a, stk. 1, 2. pkt., kravet til minimumsbasiskapitalen efter § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet efter § 126 c eller minimumskapitalkravet efter § 126 d, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, som er finansielle virksomheder.

§ 75 a. En finansiell virksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. For et forsikringsselskab og et investeringsforvaltningsselskab finder stk. 1 alene anvendelse, når selskaberne beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 75 b. En finansiell virksomhed må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens over-

trædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.

§ 76. En direktør må ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå aftale mellem den finansielle virksomhed og sig selv eller aftale mellem den finansielle virksomhed og tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod den finansielle virksomheds.

§ 77. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiell virksomhed og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, må ikke for egen regning eller gennem selskaber, de kontrollerer,

- 1) optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten,
- 2) erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning,
- 3) erhverve kapitalandele, bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen eller
- 4) erhverve positioner i fremmed valuta, bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte personkreds må ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed som nævnt i stk. 1, nr. 1-4. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber samt andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Bestyrelsen skal for personer omfattet af stk. 1 udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 5. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i den finansielle virksomhed pligt til at give den finansielle virksomheds eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Forbuddet i stk. 1, nr. 2, omfatter ikke finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i den finansielle virksomhed eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Stk. 8. Forbuddet i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke lån til køb af medarbejderaktier samt de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 9. Forbuddet i stk. 1, nr. 3, omfatter ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 10. Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset stk. 1-9 ikke have økonomiske interesser i den virksomhed eller koncern, som de er ansat i.

§ 77 a. Ved pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 50 pct. enten af honoraret eller af den faste grundløn inklusive pension, jf. dog § 77 b, stk. 1.
- 2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension.
- 3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
 - a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt ka-

pitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.

- c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 4, og § 77 h, stk. 3, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder særlig kapitalgrundlagskravene.
- d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapital ejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.
- e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen af et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. Med forbehold for investeringsforvaltningsselskabets

retlige struktur og dets fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforvaltningsselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen af de forvaltede danske UCITS, bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet eller de forvaltede danske UCITS. Minimumskravet på 50 pct. i 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet.

- 5) Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.
- 6) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet i § 124, stk. 1-4, § 125, stk. 1-3, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 7, og § 170 samt artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.
- 7) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører, og indtil tidspunktet for beregningen heraf får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 4, om opfyldelse af solvenskravet.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig

indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, betinget af at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, samt betinget af at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable lønde, jf. § 5, stk. 1, nr. 45, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable lønde, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 b. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet udgør den procentsats, der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct., idet der dog alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.

Stk. 2. Der må ikke igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal i deres lønpolitik fastsætte en nærmere angivet grænse, set i forhold til virksomhedens indtjening, for den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte,

hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 77 c. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 eller § 21, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en finansiell holdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Stk. 3. Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og -praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med §§ 77 a og 77 b og § 77 d, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 77 h.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens lønpolitik og -praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur, og sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i

overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, og offentlighedens interesse.

Stk. 6. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.

§ 77 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiell holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 3. I et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra virksomheden i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har optjent som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed inden for samme koncern.

§ 77 e. Finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10,

stk. 2, skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17, må ikke modtage variable lønde, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til detailkunder, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

§ 77 f. Penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Stk. 2. Penge- og realkreditinstitutters lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter, herunder sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål.

Stk. 3. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1 og 2 kun anvendelse på aftaler om aflønning, hvis aftalerne om aflønning ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 g. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, og § 77 b, stk. 3, efterleves af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber inden for samme koncern.

Stk. 2. De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ikke er beliggende i Danmark, må højst udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter

som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber inden for samme koncern.

§ 77 h. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

§ 77 i. Erhvervsministeren kan for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskaber om aflønning, som tildeles eller udbetales med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.

§ 78. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må en finansiell virksomhed ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller
- 2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte eksponeringer skal bevilges i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Den finansielle virksomheds eksterne revisor skal i revisionsprotokol-

latet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 3. Direktionen og bestyrelsen skal især overvåge forsvarelsen og forløbet af de i stk. 1 nævnte eksponeringer.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Stk. 5. En finansiell virksomhed eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder ikke lån ydet af et livsforsikringselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringselskabet udstedt forsikringspolice.

§ 79. Reglerne om koncernrepræsentation i selskabsloven gælder ikke for medarbejdere i virksomheder, gennem hvilke en finansiell virksomhed midlertidigt driver anden virksomhed i henhold til denne lov.

§ 79 a. I finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

- 1) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og
- 2) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. For virksomheder omfattet af stk. 1, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at der opstilles måltal og udarbejdes en politik, jf. stk. 1, for koncernen som helhed.

Stk. 3. Et datterselskab, som indgår i en koncern, kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik, jf. stk. 1, hvis moderselskabet opstiller måltal og udarbejder en politik for den samlede koncern.

Stk. 4. Virksomheder, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer, jf. stk. 1, nr. 2.

Stk. 5. Såfremt en virksomhed både er omfattet af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har denne bestemmelse forrang.

Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.

Generelle regler om ledelsens andre hverv

§ 80. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiell virksomhed kan ikke uden bestyrelsens tilladelse eje eller drive selvstændig er-

hvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, jf. dog § 199, stk. 10 og 11.

Stk. 2. Andre ansatte i en finansiell virksomhed, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, kan ikke uden direktionens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse, jf. stk. 2. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt den finansielle virksomhed eller virksomheder, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med den finansielle virksomhed, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i stk. 1 og 2 nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de i stk. 5 og 6 nævnte virksomheder samt eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller erhvervsvirksomheder, hvor finansielle virksomheder i fællesskab eller sammen med fonde og foreninger oprettet i henhold til §§ 207 og 214 ejer mere end 4/5 af kapitalandelen.

Stk. 5. Det i stk. 4 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Banker og Sparekassers Ungdomskontakt, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, NASDAQ OMX Stockholm AB, NASDAQ OMX Helsinki Oy, IFU – Investeringsfonden for Udviklingslande, IØ – Investeringsfonden for Østlandene, Landbrugets FinansieringsBank A/S, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit A/S.

Stk. 6. Det i stk. 4 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for en virksomhed, som midlertidigt drives af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringselskab i medfør af § 25 til sikring eller afvikling af forud påtagede eksponeringer.

Stk. 7. Samtlige tilladelser givet af bestyrelsen i medfør af stk. 1 skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Stk. 8. Den finansielle virksomhed skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt den finansielle virksomhed har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal

erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 9. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 4 i særlige tilfælde.

Nominerings- og risikoudvalg

§ 80 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af nomineringsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab.

Stk. 3. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.
- 4) Løbende og mindst en gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 4. Når nomineringsudvalget foreslår kandidater valgt til bestyrelsen i henhold til stk. 3, nr. 1, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 5. Nomineringsudvalget skal løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendigt, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

§ 80 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I og skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi.
- 2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.
- 3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I handler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, og udarbejde forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil.
- 4) Vurdere, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Stk. 4. Risikoudvalget skal have adgang til information om virksomhedens risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og, i det omfang det er nødvendigt og relevant, mulighed for at anvende ekstern rådgivning.

Stk. 5. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.

Offentliggørelse

§ 80 c. En finansiell virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 9, § 77 a, stk. 1-6, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c og § 80 a, stk. 1, og stk. 3, nr. 3, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på virksomhedens hjemmeside et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

Særlige regler for sparekasser

§ 81. Repræsentantskabet er sparekassens øverste myndighed.

Stk. 2. Repræsentantskabet skal have mindst 21 medlemmer. Repræsentanterne vælges for en periode på 4 år. Såfremt repræsentantskabet ved afgang bliver mindre end 21 medlemmer, skal suppleringsvalg finde sted.

Stk. 3. Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantier med stemmeret. Hver indskyder kan kun afgive 100 stemmer. En garant har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2000 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

Stk. 4. De indskydere og garantier, der afgiver stemme ved valg til repræsentantskabet, vælger så stor en del af dette, som svarer til forholdet mellem det afgivne antal stemmer og det samlede antal stemmer, der tilkommer sparekassens indskydere og garantier, dog mindst 1/3 af repræsentanterne. De øvrige medlemmer vælges alene af de stemmeberettigede garantier og i sparekasser uden stemmeberettigede garantier af det afgående repræsentantskab. Det bør tilstræbes, at repræsentantskabet sammensættes alsidigt såvel i geografisk som i erhvervsmæssig henseende.

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant, og antallet af stemmer, der kan afgives af garantier, er mindst 100.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garantierne. En garant har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2000 stemmer. Hvis repræsentantskabet alene vælges af sparekassens garantier, skal mindst én garants garantkapital være stemmebærende.

§ 81 a. Udgør den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, i en sparekasse mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, bortfalder sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger fastsat i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt. Sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., genindtræder ikke, selv om den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, igen kommer til at udgøre 20 pct. eller mere af egenkapitalen.

Stk. 2. For sparekasser omfattet af stk. 1 skal der senest ved førstkommande repræsentantskabsmøde, efter at sparekassen er blevet omfattet af stk. 1, gennemføres en vedtægtsændring, således at det tydeligt kommer til at fremgå af sparekassens vedtægter, at sparekassen ikke er omfattet af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger. En sparekasse kan uanset stk. 1 fastsætte stemmeretsbegrænsninger i sparekassens vedtægter.

Stk. 3. Vurderingen af, om den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, udgør mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, skal ske på baggrund af den senest reviderede årsrapport, den senest reviderede delårsrapport eller det senest reviderede kvartalsregnskab.

§ 81 b. Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparekassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparekassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel

ejers, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Sparekassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 82. Bestyrelsesmedlemmer vælges af repræsentantskabet for højst 4 år ad gangen.

§ 83. En sparekasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) sparekassens navn og eventuelle binavne,
- 2) garantkapitalens størrelse, forrentning og stemmefordeling,
- 3) garantier og de forpligtelser, der påhviler disse,
- 4) repræsentantskab, bestyrelse og direktion,
- 5) indkaldelse til repræsentantskabsmøder og valg til repræsentantskab, jf. § 81, stk. 3,
- 6) tid og sted for det ordinære repræsentantskabsmøde,
- 7) hvilke anliggender der skal behandles på ordinært repræsentantskabsmøde,
- 8) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 9) ændring af vedtægter og
- 10) frivilligt ophør af virksomheden.

§ 83 a. Indeholder en sparekasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garantkapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til sparekassens egentlige kernekapital.

§ 83 b. Indehavere af garantkapital må ikke have krav på indfrielse.

§ 84. Selskabslovens §§ 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 1, §§ 98, 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, §§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på sparekasser.

Stk. 2. Mortifikation af garantbeviser uden dom kan ske efter reglerne i § 66, stk. 3, i selskabsloven med samme varsel som ved mortifikation af aktiebreve, der ikke er omsætningspapirer.

Særlige regler for andelskasser

§ 85. Generalforsamlingen er andelskassens øverste myndighed og udgøres af andelskassens andelshavere.

Stk. 2. Enhver andelshaver har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet dér. Hver andelshaver har 1 stemme. Andelshavere i andelskasser omfattet af § 85 a tildeles stemmer i overensstemmelse med andelshaverens andel af andelskassens samlede andelskapital, medmindre andet følger af andelskassens vedtægter.

§ 85 a. Udgør den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, i en andelskasse mindre end 20 pct. af andelskassens egenkapital, bortfalder andelskassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger fastsat i § 85, stk. 2, 2. pkt. Andelskassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 85, stk. 2, 2. pkt., genindtræder ikke, selv om den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, igen kommer til at udgøre 20 pct. eller mere af egenkapitalen.

Stk. 2. For andelskasser omfattet af stk. 1 skal der senest ved førstkomende generalforsamling, efter at andelskassen er blevet omfattet af stk. 1, gennemføres en vedtægtsændring, således at det tydeligt kommer til at fremgå af andelskassens vedtægter, at andelskassen ikke er omfattet af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger. En andelskasse kan uanset stk. 1 fastsætte stemmeretsbegrænsninger i andelskassens vedtægter.

Stk. 3. Vurderingen af, om den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, udgør mindre end 20 pct. af andelskassens egenkapital, skal ske på baggrund af den senest reviderede årsrapport, den senest reviderede delårsrapport eller det senest reviderede kvartalsregnskab.

§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af andelskassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Andelskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Andelskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i

styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 86. Bestyrelsesmedlemmer vælges af generalforsamlingen, jf. dog § 69.

§ 87. En andelskasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) andelskassens navn og eventuelle binavne,
- 2) andelskapitalens størrelse og de enkelte andelshaveres andel i andelskassens egenkapital,
- 3) betingelserne for medlemskab, herunder om retten til optagelse og adgangen til udtræden,
- 4) de forpligtelser, der påhviler andelshaverne,
- 5) generalforsamling, bestyrelse, direktion,
- 6) indkaldelse til generalforsamling,
- 7) tid og sted for den ordinære generalforsamling,
- 8) hvilke anliggender der skal behandles på den ordinære generalforsamling,
- 9) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 10) vedtagelse af forslag på generalforsamlingen, herunder ændringer af vedtægter,
- 11) frivilligt ophør af virksomheden og
- 12) bestemmelser om indløsning af andelskapitalen.

§ 87 a. Indeholder en andelskasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af andelskapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til andelskassens egentlige kernekapital.

§ 87 b. Indhavere af andelskapital må ikke have krav på indfrielse.

§ 88. Selskabslovens § 80, stk. 1-3, §§ 81, 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 1, §§ 98, 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, §§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

Stk. 2. Selskabsloven § 96, stk. 2, § 106, stk. 1, og § 107, stk. 1 og stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, desuden anvendelse på andelskasser, som er omfattet af § 85 a, stk. 1, og hvor andelskassen ikke har fastsat stemmeretsbegrænsninger svarende til de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i andelskassens vedtægter.

Stk. 3. Mortifikation af andelsbeviser uden dom kan ske efter reglerne i § 66, stk. 3, i selskabsloven med samme varsel som ved mortifikation af aktiebrev, der ikke er omsætningspapirer.

§ 89-97. (Ophævet)

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 98. Investorerne i de UCITS og kapitalforeninger, som et investeringsforvaltningsselskab administrerer, og investorer, med hvem investeringsforvaltningsselskabet har indgået en aftale om skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit

A, nr. 4, jf. § 10, stk. 2, har ret til gennem et investorforum at vælge et medlem af bestyrelsen for investeringsforvaltningsselskabet. Investor- og forbrugerorganisationer har adgang til over for investorforummet at foreslå kandidater til bestyrelsen. Valget gennemføres på et valgmøde eller ved elektronisk afstemning efter regler fastsat i investeringsforvaltningsselskabets vedtægter. Investorerne kan lade sig repræsentere ved fuldmægtig.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskabets vedtægter skal fastsætte, om investorerne kan stemme i forhold til deres relative andel af den formue, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer for UCITS, kapitalforeninger og investorer, med hvem investeringsforvaltningsselskabet har indgået en aftale om skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 4, jf. § 10, stk. 2, eller om hver investor har én stemme uanset det investerede beløb. Stemmer investorerne efter deres relative andel af formuen, beregnes antallet af stemmer på grundlag af den indre værdi efter den sidst offentliggjorte kurs eller kursen på en forud fastlagt dato.

Stk. 3. Når et investeringsforvaltningsselskab alene administrerer investeringsforeninger, SIKAV'er og kapitalforeninger, som ejer selskabet, jf. § 26, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., er selskabet undtaget fra kravet i stk. 1 om at etablere et investorforum, såfremt mindst ét medlem af den eller de administrerede foreningers og SIKAV'ers bestyrelser vælges som medlem af investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse.

§ 99. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan kun give tilladelse i henhold til § 80, stk. 1 og 2, til, at en direktør eller ansat kan være bestyrelsesmedlem i eller deltage i ledelsen eller driften af en investeringsforening, såfremt investeringsforeningen ikke administreres af investeringsforvaltningsselskabet, og såfremt der ikke er personsammenfald mellem flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den pågældende investeringsforening og investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse. Den pågældende må ikke varetage hvervet som bestyrelsesformand.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan ikke give tilladelse i henhold til § 80, stk. 1 og 2, til, at direktører og andre ledende medarbejdere kan være bestyrelsesmedlemmer i eller deltage i ledelsen eller driften af depotselskabet eller et andet selskab, som en af de investeringsforeninger, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer, har indgået væsentlige aftaler med, eller i et selskab, der er koncernforbundet med disse selskaber.

Stk. 3. Bestyrelsen eller direktionen kan uanset stk. 2 dog give tilladelse til, at en direktør eller ansatte kan være bestyrelsesmedlemmer i investeringsforvaltningsselskabets datterselskaber eller koncernforbundne selskaber, der ville kunne være datterselskaber, jf. § 28.

§ 100. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en tilstrækkelig kvalificeret bemanning og den fornødne faglige ekspertise til at

- 1) varetage administrationen af den type UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer,
- 2) vurdere varetagelsen af de opgaver, som investeringsforvaltningsselskabet har delegeret, jf. §§ 102-105,

- 3) kunne træffe investeringsbeslutninger for de administrerede UCITS og
- 4) vurdere de foretagne investeringer og opnåede resultater, når en investeringsforenings bestyrelse eller et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse for en SIKAV eller værdipapirfond har indgået aftale om porteføljepleje vedrørende den pågældende UCITS' eller en afdelings formue.

§ 101. Investeringsforvaltningsselskaber skal under udførelsen af deres opgaver for en dansk UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS' og dens investorers interesse.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber skal i den daglige ledelse varetage interesserne for den eller de UCITS, de administrerer, bedst muligt.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse skal

- 1) fastsætte en politik vedrørende interessekonflikter mellem UCITS, afdelinger og andelsklasser indbyrdes samt mellem disse på den ene side og investeringsforvaltningsselskabet og andre selskaber, det indgår i koncern med, og andre aftalepartnere henholdsvis investeringsforvaltningsselskabets andre kunder, herunder kapitalforeninger, på den anden side,
- 2) kunne påvise interessekonflikter, som kan skade en UCITS' investorer,
- 3) begrænse interessekonflikter mest muligt og,
- 4) hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, som er gennemført for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at garantere, at risikoen for at skade en UCITS, kapitalforening eller investor undgås, i det konkrete tilfælde informere den pågældende UCITS, kapitalforening eller investor om interessekonflikternes generelle indhold, inden parterne indgår aftale, eller, hvis der er indgået aftale, når interessekonflikten er konstateret.

Stk. 4. Når et investeringsforvaltningsselskab tillige har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje, skal det opretholde en klar adskillelse mellem denne porteføljepleje og administration af UCITS. Investeringsforvaltningsselskabet er i forhold, der vedrører administration af investeringsforeninger, underlagt den enkelte investeringsforenings bestyrelses instruktionsbeføjelse, og i forhold, der vedrører andre UCITS, underlagt selskabets bestyrelses instruktionsbeføjelse, medmindre der gælder andre regler i en udenlandsk UCITS' hjemland.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan investeringsforvaltningsselskaber skal påvise og begrænse interessekonflikter.

Investeringsforvaltningsselskabers adgang til at delegere opgaver, der vedrører administration af SIKAV'er, værdipapirfonde og udenlandske UCITS

§ 102. Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegere opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.

Stk. 2. Bestyrelsen kan indgå aftaler om porteføljepleje med en virksomhed, der opfylder betingelserne i § 103, stk. 1, og som ikke er depotselskab for SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS eller et andet selskab, hvis interesser kan være i strid med den pågældende SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' og dens investorers interesser.

Stk. 3. Når investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse træffer beslutning om delegation, jf. stk. 1 og 2, skal delegationen medføre en mere effektiv drift af investeringsforvaltningsselskabets virksomhed og en mere effektiv administration af den SIKAV, værdipapirfond eller udenlandske UCITS, delegationen vedrører, og overholde de betingelser, der fremgår af §§ 103-105.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskabets og depotselskabets forpligtelser, jf. §§ 106-106 c og 107, berøres ikke af, at bestyrelsen har delegeret opgaver til tredjemand.

Stk. 5. Bestyrelsen skal sørge for overvågning af de delegerede opgavers udførelse, jf. §§ 103-105.

Stk. 6. Bestyrelsen må ikke delegere så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.

§ 103. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre sig, at de virksomheder, som selskabet delegerer opgaver til, er kvalificerede og i stand til at varetage de pågældende opgaver. I de tilfælde, hvor delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må bestyrelsen kun delegere opgaver til virksomheder, som har tilladelse til eller er registrerede med henblik på forvaltning af aktiver, jf. dog § 102, stk. 2, og som er underlagt tilsyn.

Stk. 2. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskabet har delegeret opgaver til, må kun med tilladelse i det enkelte tilfælde fra investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse videredelegere de delegerede opgaver eller en del heraf til en anden virksomhed, og kun såfremt denne delegation medfører en mere effektiv administration af de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS.

Stk. 3. Bestyrelsens delegation af opgaver må ikke forhindre et effektivt tilsyn med investeringsforvaltningsselskabet og de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS, og den må ligeledes ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i at virke eller forhindre SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS i at blive forvaltet i investorernes interesse.

Stk. 4. Bestyrelsen kan kun delegere opgaver i forbindelse med investeringsforvaltningen til virksomheder, der har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når Finanstilsynet kan samarbejde med tilsynsmyndighederne i det pågældende land.

§ 104. Ved delegation af opgaver skal et investeringsforvaltningsselskab sikre sig, at delegationsaftalen giver investeringsforvaltningsselskabets ledelse mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt reelt at overvåge de aktiviteter,

der udøves af den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til.

Stk. 2. Aftalen om delegation må ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til, og i at opsiges aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i den administrerede SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' interesse.

§ 105. Investeringsforvaltningsselskabet skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegation, jf. § 102, stk. 1 og 2, og § 103, stk. 2, underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvornår betingelserne i stk. 1, § 102, stk. 1-3 og 5, og §§ 103 og 104 er opfyldt,
- 2) hvornår et investeringsforvaltningsselskab anses for at have delegeret opgaver i et sådant omfang, at selskabet anses for et tomt selskab efter § 102, stk. 6, og ikke længere kan anses for at administrere SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS, og
- 3) hvilke opgaver der i relation til delegation anses for væsentlige.

Særlige regler for depotselskaber for danske UCITS

§ 106. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges ét depotselskab for hver enkelt dansk UCITS, som det administrerer, i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Et depotselskab skal forvalte og opbevare en dansk UCITS' finansielle aktiver særskilt for den danske UCITS' afdelinger. Depotselskabet skal kunne yde tilstrækkelig finansiell og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet for den danske UCITS.

Stk. 3. Depotselskabet skal under udførelsen af sine opgaver for den danske UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS' og dens investorers interesse.

Stk. 4. Depotselskabet må ikke udføre aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter mellem en dansk UCITS, dens investorer, investeringsforvaltningsselskabet og depotselskabet selv, medmindre depotselskabet funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depotselskabsopgaver fra de af sine øvrige aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til UCITS'ens investorer.

Stk. 5. Depotselskabet skal udføre instrukser fra investeringsforvaltningsselskabet eller investeringsforeninger, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, medmindre instrukserne strider mod gældende lovgivning eller den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.

§ 106 a. Depotselskabet skal sikre, at

- 1) en dansk UCITS' emission og indløsning samt mortifikation af investorernes andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger m.v. og vedtægterne eller fondsbestemmelserne,

- 2) beregningen af den indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med gældende lovgivning og den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 3) modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske UCITS indgår i, leveres til den danske UCITS inden for sædvanlige frister på det pågældende marked,
- 4) udbetaling af udbytte eller henlæggelse af overskud til forøgelse af formuen foregår i overensstemmelse med den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 5) værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes i overensstemmelse med reglerne herom,
- 6) en dansk UCITS' køb og salg af de i bilag 5 nævnte instrumenter sker i overensstemmelse med § 70 i lov om investeringsforeninger m.v. og
- 7) køb og salg af andre aktiver end som nævnt i nr. 6, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Stk. 2. Når depotselskabet er depotselskab for en dansk UCITS, der administreres af et administrationsselskab med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal depotselskabet, investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse og administrationsselskabet indgå en skriftlig aftale om udveksling af de oplysninger, der er nødvendige, for at depotselskabet kan udføre sine pligter efter denne lov, lov om investeringsforeninger m.v. og regler udstedt i medfør af disse love.

Stk. 3. Når depotselskabet er depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, jf. § 2, nr. 20 og 21, i lov om investeringsforeninger m.v., men ikke depotselskab for begge institutter i master-feeder-strukturen, skal det indgå en skriftlig aftale efter § 4, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter.

Stk. 4. Depotselskabet for en dansk UCITS, der er masterinstitut, jf. § 2, nr. 20, i lov om investeringsforeninger m.v., skal straks underrette Finanstilsynet, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstituttet. Anses uregelmæssighederne for at have negative konsekvenser for et feederinstitut, skal depotselskabet tillige underrette feederinstituttet, dets investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab og dets depotselskab.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) depotselskabets pligter over for danske UCITS, som det er depotselskab for,
- 2) depotselskabets pligt til at underrette et feederinstitut og dets depotselskab, jf. stk. 3,
- 3) depotselskabets pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold vedrørende danske UCITS, det er depotselskab for, og
- 4) indholdet af den i stk. 2 nævnte aftale.

§ 106 b. Depotselskabet skal kontrollere den danske UCITS' pengestrømme.

Stk. 2. Depotselskabet skal føre særlig kontrol med, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorerne i for-

bindelse med tegning af andele i den danske UCITS er modtaget og bogført på kontantkonti i den danske UCITS', i depotselskabets eller i investeringsforvaltningsselskabets navn, når disse handler på vegne af den danske UCITS, hos enheder omfattet af reglerne, der gennemfører artikel 18, stk. 1, litra a-c, i direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, og føres i overensstemmelse med principperne fastsat i artikel 16 i direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Stk. 3. Oprettes kontantkonti i den danske UCITS' depotselskabs navn i henhold til stk. 2, må hverken midler fra den kontoførende enhed eller fra depotselskabet bogføres på sådanne konti.

§ 106 c. Den danske UCITS' aktiver skal overdrages til depotselskabet til opbevaring efter følgende regler:

- 1) For de i bilag 5 nævnte instrumenter, som kan opbevares i depot, gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal opbevare de i bilag 5 nævnte instrumenter, der kan registreres på en konto eller i et depot oprettet hos depotselskabet.
 - b) Depotselskabet skal opbevare fysiske instrumenter omfattet af bilag 5, der kan udleveres til depotselskabet.
 - c) Depotselskabet sikrer under overholdelse af § 72 og regler fastsat i medfør heraf, at de opbevarede instrumenter, som er omfattet af bilag 5, registreres på konti eller i depoter, der er separate fra depotselskabets egne, og at de benyttede konti og depoter er oprettet i den danske UCITS' eller dennes investeringsforvaltningsselskabs navn, således at de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den danske UCITS.
- 2) For andre aktiver gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal kontrollere, at den danske UCITS er ejer af aktiverne, baseret på dokumentation fremlagt af den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab og på eventuelt eksisterende eksternt dokumentation.
 - b) Depotselskabet skal føre et ajourført register over de aktiver, som depotselskabet har kontrolleret, jf. litra a.

Stk. 2. Depotselskabet skal regelmæssigt give den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab en samlet oversigt over UCITS'ens aktiver.

Stk. 3. Depotselskabet eller tredjemand, som depotfunktionen er delegeret til, jf. § 106 d, må ikke sælge, pantsætte eller på anden måde disponere over den danske UCITS' aktiver uden forudgående samtykke fra UCITS'en eller dennes investeringsforvaltningsselskab. De aktiver, som opbevares i depot hos depotselskabet eller af en tredjemand, som depot-

funktionen er delegeret til, må endvidere kun sælges, pantsættes eller på anden måde disponeres over, hvis

- 1) dispositionen sker for den danske UCITS' regning,
- 2) dispositionen sker efter instruktion fra investeringsforvaltningsselskabet eller den danske UCITS,
- 3) dispositionen er i den danske UCITS' og i dens investors interesse,
- 4) dispositionen er dækket af en likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som stilles over for den danske UCITS ved overdragelse af ejendomsret, og
- 5) sikkerhedsstillelsens markedsværdi til enhver tid mindst udgør markedsværdien af de aktiver, som er omfattet af transaktionen med tillæg af en præmie.

§ 106 d. Depotselskabet kan ikke delegere opgaver omfattet af § 106 a, stk. 1, og § 106 b til tredjemand.

Stk. 2. Depotselskabet kan delegere opgaver omfattet af § 106 c, stk. 1, til tredjemand, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Opgaverne delegeres ikke i den hensigt at unddrage sig kravene i denne lov.
- 2) Depotselskabet skal objektivt kunne begrunde delegationen.
- 3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af den tredjemand, som opgaverne er delegeret til.
- 4) Depotselskabet skal udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemands udførelse af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.

Stk. 3. Depotselskabet skal sikre, at tredjemand i forbindelse med udførelsen af de delegerede opgaver til enhver tid opfylder følgende betingelser:

- 1) Tredjemands organisation og kompetencer skal være tilstrækkelige i forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, som er overdraget til opbevaring hos tredjemanden.
- 2) For så vidt angår delegation af opgaver, som er omfattet af § 106 c, stk. 1, skal tredjemand være underlagt en effektiv tilsynsmæssig regulering, herunder minimumskapitalkrav og tilsyn i den pågældende jurisdiktion, og periodisk ekstern revision for at sikre, at de i bilag 5 nævnte instrumenter er i tredjemands besiddelse, jf. dog stk. 4.
- 3) Tredjemand skal holde depotselskabets kunders aktiver adskilt fra depotselskabets og tredjemands egne aktiver på en måde, så de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den specifikke kunde hos depotselskabet.
- 4) Tredjemand skal træffe de nødvendige skridt til at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemands insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemands kreditorer.
- 5) Tredjemand skal overholde § 101, stk. 1, § 106, stk. 3, og § 106 c, stk. 1 og 3, samt § 5, stk. 2-4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 4. Depotselskabet kan delegere opgaver til tredjemand, uanset at kravene i stk. 3, nr. 2, ikke er opfyldt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Delegationen skal gælde de instrumenter, der er nævnt i bilag 5, hvor et tredjeland's lovgivning kræver, at disse skal opbevares i depot hos en lokal enhed.
- 2) Delegationen går ikke videre end krævet af tredjelandets lovgivning.
- 3) Ingen lokal enhed opfylder kravene for delegation i stk. 3, nr. 2.
- 4) Investorerne i den danske UCITS skal forud for deres investering i UCITS'en behørigt informeres om, at delegationen er påkrævet på grund af et tredjeland's lovgivning, om omstændighederne, der retfærdiggør delegationen, og om de risici, der er forbundet hermed.
- 5) Den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab skal have pålagt depotselskabet at delegere opbevaring af de i bilag 5 nævnte instrumenter til den lokale enhed.

Stk. 5. Delegation efter undtagelsen i stk. 4 kan kun oprettholdes, så længe alle betingelserne i stk. 4, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 i lov om værdipapirhandel m.v., og levering af ydelser via tredjelandes værdipapirafviklingssystemer anses ikke som delegation af depotselskabets opgaver.

Stk. 7. Tredjemand kan videredelegere de opgaver, som tredjemand har fået delegeret af depotselskabet, jf. stk. 2 og 4, hvis videredelegationen opfylder samme krav, som gælder for depotselskabets delegation. § 107, stk. 1 og 2, finder anvendelse på de relevante parter i tilfælde af videredelegation.

§ 107. Depotselskabet er ansvarligt over for den danske UCITS og UCITS'ens investorer for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er opbevaret i depot efter § 106 c, stk. 1, nr. 1, hvor tabet er forårsaget af depotselskabet eller den tredjemand, til hvem opgaven er delegeret efter § 106 d, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Depotselskabet er ikke ansvarligt for tab efter stk. 1, hvis depotselskabet kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, selv om depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler.

Stk. 3. Ved tab efter stk. 1 skal depotselskabet uden unødigt ophold yde erstatning til den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab på vegne af UCITS'en i form af de i bilag 5 nævnte instrumenter af samme type eller et beløb svarende til værdien af disse.

Stk. 4. Depotselskabet er ansvarligt over for den danske UCITS og dennes investorer for ethvert andet tab, som disse måtte lide som følge af depotselskabets uagtsomme eller forsætlige misligholdelse af sine forpligtelser efter denne lov.

Stk. 5. Depotselskabet er ansvarligt, uanset om der er sket delegation efter § 106 d.

Stk. 6. Depotselskabet kan ikke ved aftale frigøre sig for eller begrænse sit erstatningsansvar i forbindelse med tab af instrumenter omfattet af bilag 5, som er opbevaret i depot efter § 106 c, stk. 1, nr. 1, hos depotselskabet eller den tredjemand, til hvem opgaven er delegeret efter § 106 d, stk. 2. Aftaler i strid med 1. pkt. er ugyldige.

Stk. 7. Investorer i danske UCITS kan gøre krav gældende over for depotselskabet enten direkte eller indirekte gennem den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab. Dette må dog ikke føre til dobbelt erstatning eller ulige behandling af investorerne.

§ 107 a. Depotselskabet skal efter anmodning stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depotselskabet har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for Finanstilsynet som tilsynsmyndighed for en dansk UCITS og dennes investeringsforvaltningsselskab.

Stk. 2. Er investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder forskellige fra depotselskabets, skal Finanstilsynet straks videregive de modtagne oplysninger til investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder.

§ 107 b. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for følgende:

- 1) Betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne i § 106, stk. 5, § 106 a, stk. 1, nr. 1-3 og 5, § 106 b og § 106 c, stk. 1, herunder:
 - a) Hvilke typer af de i bilag 5 nævnte instrumenter der er omfattet af depotselskabets opbevaringspligt, jf. § 106 c, stk. 1, nr. 1.
 - b) Betingelserne for, hvordan depotselskabet skal udføre sine opbevaringsopgaver med hensyn til de i bilag 5 nævnte instrumenter, der er registreret hos en værdipapircentral.
 - c) Betingelserne for, hvordan depotselskabet sikkert og i overensstemmelse med § 106 c, stk. 1, nr. 1, skal opbevare de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er udstedt på navn og registreret hos en udsteder eller registrator.
- 2) Depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver, jf. § 106 d, stk. 2, nr. 3 og 4.
- 3) De krav, der stilles til tredjemands adskillelse af depositarens egne aktiver fra depositarens kunders aktiver, jf. § 106 d, stk. 3, nr. 3.
- 4) De skridt, som en tredjemand skal tage for at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer, jf. § 106 d, stk. 3, nr. 4.
- 5) Hvornår finansielle aktiver, som depotselskabet er ansvarlig for, skal anses for at være gået tabt, jf. § 107, stk. 1.
- 6) Hvad der skal forstås ved eksterne hændelser, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, selv om depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler, jf. § 107, stk. 2.

- 7) Betingelserne for at opfylde uafhængighedskravet i § 101, stk. 1, og § 106, stk. 3.

Særlige regler for forsikringsselskaber

§ 108. Direktionen skal drage omsorg for, at et forsikringsselskab råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 2. Har forsikringsselskabet tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal bestyrelsen ansætte en ansvarshavende aktuar, der skal varetage de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller bestyrelsen i forsikringsselskabet.

Stk. 3. Når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuaren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.

Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag m.v. Aktuaren skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 20, til enhver tid er i overensstemmelse med de i § 21, stk. 1-6, nævnte krav.

Stk. 5. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indbetrette enhver tilsidesættelse af de i stk. 4 nævnte forhold til Finanstilsynet. Aktuaren har ret til af direktionen at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Finanstilsynet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af selskabets økonomiske stilling.

Stk. 6. Den ansvarshavende aktuar skal årligt indsende en beretning til Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 2-6 nævnte forhold, herunder om de krav, en person skal opfylde for at kunne blive ansat som ansvarshavende aktuar.

§ 109. §§ 73 og 74 finder tilsvarende anvendelse på forsikringsselskabets repræsentantskab.

§ 110. § 199 i selskabsloven finder ikke anvendelse på et forsikringsselskabs anskaffelse af egne aktier.

Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber

§ 111. Medlemmers og garanters ret til at træffe beslutning i et gensidigt forsikringsselskab udøves på generalforsamlingen. Ethvert medlem skal have mindst 1 stemme.

Stk. 2. I vedtægterne kan det uanset stk. 1 bestemmes, at generalforsamlingen består af delegerede valgt af medlemmerne og garantene eller stedfortrædere for disse.

§ 112. Gensidige forsikringsselskabers vedtægter skal udover det i §§ 28 og 29 i selskabsloven anførte indeholde bestemmelser om

- 1) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt om medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse, jf. § 284, stk. 2,

- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar, og
- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes, og i givet fald efter hvilke regler.

§ 113. Beslutning om ændring af vedtægterne træffes på generalforsamlingen, jf. dog §§ 23 og 114, jf. § 159 i selskabsloven. Beslutningen er kun gyldig, såfremt den tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde.

Stk. 2. Væsentlige ændringer i et selskabs formål kan, medmindre andet er bestemt i vedtægterne, kun vedtages, når der opnås tilslutning hertil fra tre fjerdedele af garantierne og tre fjerdedele af medlemmerne eller, hvis generalforsamlingen består af delegerede, da fra tre fjerdedele af disse. Meddelelse til garantierne om sådanne ændringer skal gives senest 8 dage efter beslutningen på generalforsamlingen. Garantier, der modsætter sig sådanne ændringer, kan, når de senest 1 måned efter generalforsamlingen fremsætter begæring derom, forlange, at de andre garantier skal overtage deres garantiandele.

§ 114. Selskabslovens §§ 77 og 86-88, § 89, stk. 1 og 3, §§ 92 og 93, § 94, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, §§ 100 og 100 a, § 101, stk. 1-4 og 8, § 102, stk. 1-3, § 105, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118-122, 124-128, 131, 133 og 134, § 135, stk. 1-3 og 5, og §§ 136-141 og 143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte bestemmelser finder bestemmelser vedrørende aktionærer anvendelse på garantier og bestemmelser om aktiekapital og aktier anvendelse på garanti-kapital og garantiandele med fornødne lempelser.

Stk. 3. Selskabslovens § 76, stk. 2, 3 og 5, § 80, stk. 1-4, § 81, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91, 98 og 99, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 1-3, og §§ 108, 109, 125 og 126 finder ligeledes med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 4. I de i stk. 3 nævnte bestemmelser finder bestemmelser vedrørende aktionærer anvendelse på alle de stemmeberettigede ved det gensidige forsikringsselskabs generalforsamling.

Stk. 5. § 180, stk. 1, og § 194 i selskabsloven om udbetaling til aktionærer finder tilsvarende anvendelse på rente til garantier og udbetaling til medlemmer i gensidige forsikringsselskaber.

Særlige regler for tværgående pensionskasser

§ 115. Medmindre erhvervsministeren under hensyn til pensionskassens forhold tillader en anden sammensætning af bestyrelsen, skal denne bestå af en formand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen.

Stk. 2. I vedtægterne kan det fastsættes, at valg af bestyrelsen og ændring af vedtægterne foretages af pensionskassens medlemmer ved urafstemning.

§ 116. Bestemmelserne for gensidige selskaber i §§ 23 og 114 finder tilsvarende anvendelse for tværgående pensionskasser, jf. dog stk. 2 og § 284, stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 120, stk. 1 og 3, i selskabsloven finder ikke anvendelse for tværgående pensionskasser.

Kapitel 9

Videregivelse af fortrolige oplysninger

§ 117. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskingsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringsselskab samt øvrige ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

§ 117 a. Et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til en kundes konto som følge af en fejloverførsel af penge til den pågældende kundes konto, således at den pågældende kan forfølge et eventuelt krav mod kunden i forbindelse med transaktionen. Et pengeinstitut kan tilsvarende videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer eller tjenesteydelser hos betalingsmodtageren og der er sket en fejlagtig transaktion.

Stk. 2. Pengeinstituttet skal varsle videregivelsen over for kunden, inden oplysninger om kundens navn og adresse kan videregives.

Stk. 3. Hvis en kunde har navne- og adressebeskyttelse efter lov om Det Centrale Personregister, kan pengeinstituttet ikke videregive oplysninger om den pågældende, jf. stk. 1.

§ 118. Sædvanlige oplysninger om kundeforhold kan videregives til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Stk. 2. Til brug for varetagelse af administrative opgaver kan oplysninger videregives til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4, samt til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Stk. 3. Forsikringsselskaber kan til brug for rådgivning om livsforsikrings- og pensionsordninger samt personforsikringer, der indgår i disse ordninger, videregive oplysninger om kundeforhold til forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet er koncernforbundet med, til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 23, stk. 4, og § 26 b, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Oplysninger om helbredsmæssige forhold og andre følsomme

oplysninger kan alene videregives, hvis den, der videregives oplysninger om, har givet samtykke hertil.

Stk. 4. Oplysninger om en kapital- eller ratepension, der er oprettet i et pengeinstitut som en del af en arbejdsmarkedspensionsordning, kan til brug for rådgivning om ordningen videregives fra pengeinstituttet til et forsikringsadministrationsfællesskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet.

Stk. 5. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1-4, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

§ 119. Oplysninger om rent private forhold må ikke videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 117, stk. 1, eller § 118, stk. 2.

§ 120. Oplysninger kan videregives til den finansielle virksomheds modervirksomhed til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen, såfremt modervirksomheden er en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed. Dette gælder dog ikke oplysninger om rent private forhold.

Stk. 2. Oplysninger om privatkunder kan ikke videregives til brug for risikostyring, jf. stk. 1, bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om en privatkunde vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

§ 120 a. Oplysninger om erhvervskunder kan udveksles mellem pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som er koncernforbundne, til brug for risikostyring, herunder kreditvurdering og kreditadministration. Tilsvarende gælder udveksling af oplysninger med disse virksomheders finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder samt datterselskaber. Udveksling af oplysninger kan kun ske med datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tillige anvendelse ved udveksling af oplysninger mellem fællesejede penge- og realkreditinstitutter og indehavere af kapitalandele i det pågældende penge- eller realkreditinstitut, når de nævnte indehavere er penge- eller realkreditinstitutter og de i fællesskab besidder mere end 4/5 af kapitalandelene. Tilsvarende gælder udveksling af oplysninger med de fællesejede virksomheders datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 3. Videregivelse i henhold til stk. 1 og 2 omfatter ikke oplysninger som nævnt i § 119.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1 og 2, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

§ 120 b. Et långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan videregive oplysninger om en låntager til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis der er indgået en låneaftale, hvoraf det fremgår, at lånet kan finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Udveksling af oplysninger mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og det pen-

geinstitut eller realkreditinstitut, der udsteder de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, hvormed lånet finansieres, kan ske, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til risikostyring og administration af porteføljen i registeret eller porteføljen i en serie eller gruppe af serier med seriereservefond.

§ 121. Oplysninger om en privatkunde må ikke videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil, jf. dog § 118, stk. 3 og 4.

Stk. 2. Til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, samt virksomheder, hvor flere finansielle virksomheder eller danske UCITS i forening ejer en virksomhed, der udøver virksomhed, som den finansielle virksomhed må drive gennem en dattervirksomhed, eller en virksomhed, der er accessorisk til den finansielle virksomhed, der er underlagt en tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, kan videregivelse efter stk. 1 ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og hvis videregivelsen er nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til privatkunden ikke overstiger denne interesse.

Stk. 3. Sædvanlige oplysninger om erhvervskundeforhold kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til en finansiell virksomhed, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1.

§ 122. Den finansielle virksomhed skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra virksomheden. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige.

§ 123. Samtykke til videregivelse af oplysninger skal afgives i skriftlig form.

Stk. 2. Når en forsikringsaftale indgås på baggrund af telefonisk henvendelse, kan samtykke til videregivelse af oplysninger til brug herfor dog afgives mundtligt. I så fald skal forsikringssselskabet senest 14 dage efter forsikringsaftalens indgåelse skriftligt oplyse kunden om, hvilke typer af oplysninger der videregives med kundens mundtlige samtykke, til hvilke formål videregivelsen sker, samt hvem der modtager oplysninger på baggrund af kundens mundtlige samtykke.

Stk. 3. På kundens anmodning skal den finansielle virksomhed oplyse kunden om, hvilke typer af oplysninger der kan videregives med kundens samtykke, til hvilke formål videregivelsen kan ske, og hvem der kan modtage oplysninger på baggrund af kundens samtykke.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed skal ved indhentelse af skriftligt samtykke oplyse kunderne om muligheden for efter stk. 3 at få oplysninger om samtykkets rækkevidde.

Afsnit V

Finansielle virksomheders kapitalforhold

Kapitel 10

Solvens

Generelle regler om solvens

§ 124. Et pengeinstitut og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Stk. 2. Et pengeinstitut og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen efter stk. 1 opføre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, litra c, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 6. For realkreditinstitutter skal artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 2, og det individuelle solvenskrav, jf. stk. 3.

Stk. 8. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg, jf. stk. 3.

§ 125. Et fondsmæglerselskab I's bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag

og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab I skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opføre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab I i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber I med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber I.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge et fondsmæglerselskab I at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

§ 125 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab I er undtaget fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, såfremt

- 1) selskabet beskæftiger under 250 personer og
- 2) selskabet har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. euro eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. euro.

Stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 5. G-SIFI-bufferen i et globalt systemisk vigtigt finansiel institut (G-SIFI), jf. § 310, skal på konsolideret

grundlag mindst udgøre det globalt systemisk vigtige finansielle instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber multipliceret med G-SIFI-buffersatsen.

Stk. 6. En systemisk buffer i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber multipliceret med den systemiske buffersats.

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og i tillæg til egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 2.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, må ikke foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5, i et omfang, der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. En virksomhed som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgøre det maksimale udlodningsbeløb og straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 3. En virksomhed som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, må ikke foretage følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet i medfør af § 125 d:

- 1) Foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 4. En virksomhed som nævnt i stk. 1 må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb ved handlinger omfattet af stk. 3, nr. 1-3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Ved udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 1 og 3, forstås:

- 1) Udbetaling af kontant udbytte.
- 2) Udlodning af helt eller delvis betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 3) Indløsning eller tilbagekøb, som en virksomhed foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. En virksomhed som nævnt i stk. 1 skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomheden skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 7. Stk. 1 og 4 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af det maksimale udlodningsbeløb.

§ 125 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, senest 5 arbejdsdage efter at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter anmodning fra virksomheden forlænge fristen i stk. 1 med op til 5 arbejdsdage på grundlag af en virksomheds individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Godkender Finanstilsynet ikke kapitalbevaringsplanen, jf. stk. 3, påbyder Finanstilsynet virksomheden at øge kapitalgrundlaget inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere restriktioner for udlodninger, end hvad der følger af § 125 b, såfremt det findes påkrævet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

§ 125 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, og som har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, skal straks give Finanstilsynet meddelelse herom og oplyse:

- 1) Størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på
 - a) egentlig kernekapital,
 - b) hybrid kernekapital og
 - c) supplerende kapital.
- 2) Størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang.
- 3) Det maksimale udlodningsbeløb.
- 4) Størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som virksomheden har til hensigt at afsætte til
 - a) udbyttebetalinger,
 - b) køb af egne aktier,
 - c) betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter, og
 - d) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Stk. 2. I koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, indgår, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af denne bestemmelse.

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, finder §§ 125 a-125 c anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. I koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, og hvor der på

konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, finder alene den højeste af de to buffere anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finder en systemisk buffer alene anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, finder både den systemiske buffer og G-SIFI-buffere anvendelse.

§ 125 f. Erhvervsministeren fastsætter på kvartalsbasis en kontracyklisk buffersats vedrørende krediteksponeringer i Danmark under hensyntagen til bl.a. kreditleksskuden, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Erhvervsministeren træffer beslutning om, fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den kontracykliske buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 2. En kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan beslutte, at en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervsministeren besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., træffer erhvervsministeren desuden beslutning om, fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats fastsat i medfør af 1. pkt. på Erhvervsministeriets hjemmeside. Har erhvervsministeren ikke truffet beslutning om anvendelse af en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, anvende en buffersats på 2,5 pct. til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 4. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3 finder anven-

delse fra den dato, der er angivet på hjemmesiden hos den kompetente myndighed for det pågældende land, jf. dog stk. 9. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3 finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet offentliggjort af den kompetente myndighed for det pågældende land i overensstemmelse med det pågældende lands nationale regler, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Er der ikke fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervsministeren fastsætte en kontracyklisk buffersats, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervsministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at der bør fastsættes en buffersats for at beskytte virksomheder omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 6. Er der fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan Erhvervsministeren fastsætte en anden buffersats til brug for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og fondsmæglerselskaber I's, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervsministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at den buffersats, som er fastsat af det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 7. Fastsætter erhvervsministeren en buffersats efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervsministeren beslutning om, fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den pågældende buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Stk. 8. Erhvervsministeren offentliggør enhver fastsættelse i medfør af stk. 5 og 6 af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 9. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, kan anvende en reduceret kontracyklisk buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapital-

buffer, jf. § 125 a, stk. 4, fra den dag, hvor en reduceret kontracyklisk buffersats er blevet offentliggjort.

§ 125 g. G-SIFI-buffersatsen afhænger af, hvilken underkategori det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) placeres i, jf. regler udstedt i medfør af § 310, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter G-SIFI-buffersatser for de enkelte underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§ 125 h. Erhvervsministeren kan fastsætte en systemisk buffersats til brug for opgørelsen af en systemisk buffer under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Erhvervsministeren fastsætter endvidere, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervsministeren træffer desuden beslutning om, fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats i medfør af 1. pkt. på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 3. Har erhvervsministeren i medfør af stk. 1 fastsat en systemisk buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer, og desuden i medfør af stk. 2 besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land, træffer ministeren beslutning om, hvilken af de nævnte buffersatser der skal finde anvendelse for virksomhederne til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land.

Stk. 4. Erhvervsministeren vurderer en gang årligt den systemiske buffersats fastsat i medfør af stk. 1 eller 2. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

§ 125 i. Et realkreditinstitut skal til enhver tid have en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvæg-

tede udlån. Kapital- og gældsinstrumenter til opfyldelse af gældsbufferkravet skal være udstedt af realkreditinstituttet i øvrigt.

Stk. 2. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at instituttets krav til kapitalgrundlag og gældsbuffer tilsammen udgør mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtig, jf. §§ 308 og 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Stk. 4. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, der indgår i en international koncern, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis den internationale koncerns samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver. Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet til minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.

Stk. 5. For et realkreditinstitut, der som modervirksomhed ejer en dattervirksomhed, der også er et realkreditinstitut, kan gældsbufferkravet opfyldes på realkreditkoncernniveau.

Stk. 6. Gældsbufferkravet kan opfyldes med følgende kapital- og gældsinstrumenter:

- 1) Egentlig kernekapital.
- 2) Hybrid kernekapital.
- 3) Supplerende kapital.
- 4) Usikret seniorgæld.

Stk. 7. Kapital- og gældsinstrumenterne som nævnt i stk. 6 må ikke samtidig anvendes til at opfylde

- 1) kravet til kapitalgrundlag, jf. artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber,
- 2) det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2,
- 3) det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3,
- 4) det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, eller
- 5) kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.

Stk. 8. For gældsbufferkrav, der opfyldes med kapital- og gældsinstrumenter omfattet af stk. 6, nr. 2-4, gælder følgende:

- 1) Kapital- og gældsinstrumenterne skal have en oprindelig løbetid på mindst 2 år.
- 2) Der skal være en hensigtsmæssig spredning i kapital- og gældsinstrumenternes forfaldstid.

Stk. 9. Finanstilsynet kan bestemme følgende:

- 1) Gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering.
- 2) Gældsbufferkravet opgjort efter stk. 3 kan for den del, der er over 2 pct., opfyldes med udstedelser, jf. stk. 6-8, fra modervirksomheden, hvis denne er et pengeinstitut.

§ 126. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at virksomheden har en tilstrækkelig basiskapital til at dække virksomhedens risici.

Stk. 2. Kravet til minimumsbasiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber udgør, jf. dog stk. 3:

- 1) 3,7 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8.
- 2) 2,5 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 7.
- 3) 3,6 mio. euro for selskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 4) 1,2 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 3. For gensidige gruppe 2-forsikringsselskaber omfattet af stk. 2, nr. 2, hvor vedtægterne giver selskabet mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne, udgør kravet til minimumsbasiskapitalen:

- 1) 0,225 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-8, 16 og 18, jf. bilag 7.
- 2) 0,15 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 9 og 17, jf. bilag 7.

Stk. 4. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal på baggrund af stk. 1 opgøre virksomhedens individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvensbehov end det af selskabet efter stk. 4 opgjorte individuelle solvensbehov.

§ 126 a. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. På baggrund af vurderingen efter 1. pkt. skal bestyrelsen og direktionen opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Solvensbehovet kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravene til kapitalgrundlaget i stk. 5.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et investeringsforvaltningsselskab skal mindst udgøre

- 1) 730.000 euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der er medlem af et reguleret marked, eller som har tilladelse til at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og
- 2) 125.000 euro (minimumskapitalkravet) for andre investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravet i stk. 2 medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på

0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. stk. 6, der overstiger 250 mio. euro. Minimumskapitalkravet og tillægget skal tilsammen maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af den reviderede årsrapport. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan afdækkes med en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav, hvis der siden det foregående år er sket ændringer i selskabets virksomhed, som Finanstilsynet anser for væsentlige. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. stk. 3, medregnes formuen i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere, og formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. stk. 3.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af stk. 1-3 og 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 9. Kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber opgøres i overensstemmelse med artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler udstedt i medfør af artikel 25-88.

§ 126 b. Gruppe 1-forsikringsselskabers kapitalgrundlag består af summen af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag. Anvendelse af det supplerende kapitalgrundlag ved opgørelsen af kapitalgrundlaget kræver Finanstilsynets godkendelse.

Stk. 2. Basiskapitalgrundlaget består af summen af det beløb, hvormed værdien af aktiver overstiger værdien af forpligtelser, fratrukket værdien af egne aktier, der ejes af gruppe 1-forsikringsselskabet, med tillæg af værdien af efterstillet gæld.

Stk. 3. Det supplerende kapitalgrundlag består af kapital, der ikke medregnes i basiskapitalgrundlaget, og som kan benyttes til dækning af tab.

Stk. 4. Europa-Kommissionen fastsætter i medfør af artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), hvilken kapital der kan indgå i kapitalgrundlaget. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der ønsker at anvende anden kapital, skal ansøge om forudgående godkendelse fra Finanstilsynet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for gruppe 1-forsikringsselskabers opgørelse af kapitalgrundlaget.

§ 126 c. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid har et kapitalgrundlag, som dækker det af selskabet opgjorte solvenskapitalkrav, jf. stk. 2.

Stk. 2. Solvenskapitalkravet opgøres enten ved anvendelse af standardformlen eller ved anvendelse af en af Finanstilsynet godkendt intern model, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender standardformlen, kan anvende selskabsspecifikke parametre ved opgørelsen af solvenskapitalkravet, hvis Finanstilsynet godkender dette.

Stk. 4. Afviger gruppe 1-forsikringsselskabets risikoprofil væsentligt fra de forudsætninger, der ligger til grund for standardformlen, kan Finanstilsynet kræve, at selskabet anvender en godkendt intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet for de relevante risikomoduler.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal som minimum opgøre solvenskapitalkravet en gang årligt og skal herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Selskabet skal ved ændringer af væsentlig betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav foretage en ny opgørelse og øjeblikkeligt herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om det kapitalgrundlag, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, om opgørelsen af solvenskapitalkravet ved anvendelsen af standardformlen og om kriterierne for Finanstilsynets godkendelse og opgørelse af en intern model.

§ 126 d. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid har et basiskapitalgrundlag, som dækker det af selskabet opgjorte minimumskapitalkrav.

Stk. 2. Minimumskapitalkravet skal udgøre det største af beløbene i stk. 3 og det største af de for selskabet relevante beløb i stk. 5.

Stk. 3. Europa-Kommissionen fastsætter i medfør af artikel 130 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) regler for, hvordan gruppe 1-forsikringsselskaberne skal opgøre minimumskapitalkravet. Det opgjorte minimumskapitalkrav må ikke udgøre under 25 pct. eller over 45 pct. af selskabets solvenskapitalkrav opgjort i overensstemmelse med § 126 c og inklusive ethvert kapitaltillæg, som Finanstilsynet påbyder i henhold til § 350 b. Ligger det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav under 25 pct. af selskabets solvenskapitalkrav, vil minimumskapitalkravet blive fastsat til

25 pct. Ligger det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav over 45 pct. af selskabets solvenskapitalkrav, vil minimumskapitalkravet blive fastsat til 45 pct.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indsende en begrundelse til Finanstilsynet i forbindelse med indberetningen efter stk. 6, hvis det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav ligger uden for grænserne i stk. 3.

Stk. 5. De nedre grænser for minimumskapitalkravet er:

- 1) 3,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8.
- 2) 2,5 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 7.
- 3) 3,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15, jf. bilag 7.
- 4) 3,6 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 5) 1,2 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal som minimum opgøre minimumskapitalkravet ved udgangen af hvert kvartal og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for det basiskapitalgrundlag, som kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

§ 126 e. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstage og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at der ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser anvendes en risikofri rentekurve, som fastlægges og offentliggøres af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender en matchtilpasning til den risikofrie rentekurve i stk. 1 på en af selskabet udvalgt portefølje af forsikringsforpligtelser.

Stk. 3. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve i stk. 1 for forsikringsmæssige hensættelser, hvor selskabet ikke anvender en matchtilpasning efter stk. 2.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en matchtilpasning efter stk. 2 eller en volatilitetsjustering efter stk. 3, skal i den rapport om selskabets solvens og finansielle situation, som selskabet skal offentliggøre, jf. § 283, angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende stk. 2 eller 3 på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet samt på størrelsen af det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af matchtilpasningen, jf. stk. 2, og om volatilitets-

justeringen, jf. stk. 3, samt om forudsætningerne for at opnå tilladelse efter disse bestemmelser.

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner eller grupper omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2.

§ 126 f. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstage og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 2-forsikringsselskab ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser anvender den risikofrie rentekurve efter § 126 e, stk. 1.

§ 126 g. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal foretage analyser af, hvordan ændringer i væsentlige risici påvirker det af selskabet opgjorte kapitalgrundlag, solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav. Selskabet skal kvartalsvist og efter samme frister, der gælder for de kvartalsvise indberetningsskemaer, jf. artikel 312, stk. 1, litra d, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de analyser, som selskabet skal foretage efter stk. 1.

§ 127. (Ophævet)

§ 128. Basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber består af kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder kernekapital og supplerende kapital for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, og for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. ju-

ni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 128 a. Finanstilsynet kan fastsætte regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.

§ 128 b. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår ikke i opgørelsen af fradrag i kapitalgrundlaget. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter regler om fradrag for kapitalandele i 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§§ 129-139. (Ophævet)

§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til kapitalgrundlaget i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvare kravet i § 124, stk. 6.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og som ikke medgår til dækning af kravet til seriens kapitalgrundlag, medregnes ved opfyldelsen af kravet til kapitalgrundlag for realkreditinstitutter i øvrigt.

§ 141. (Ophævet)

§ 142. Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5.

§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) fristerne for indberetninger som følge af regler udstedt i medfør af artikel 35, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),
- 2) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 2, § 126, stk. 1 og 4, og § 126 a, stk. 1,
- 3) indberetning af solvensbehovet for finansielle virksomheder og koncerner, der er omfattet af §§ 171-174, indberetning af kravet til minimumsbasiskapitalen og basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og indberetning af kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer mid-

ler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3,

- 4) opgørelse af aktiekøbs- og aktiesalgsselskaber m.v.,
- 5) opgørelse af investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger og de faste omkostninger for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3 og 4, samt betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om, at et selskab skal have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger i tilfælde af væsentlige ændringer i selskabets virksomhed,
- 6) overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3, og
- 7) benchmarkering for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers oplysningsforpligtelse over for kunder om deres rating.

Stk. 3. For den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, kan den samlede risikoeksponering, jf. § 142, også opgøres ved anvendelse af interne metoder. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelse til at anvende interne metoder.

§ 143 a. Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber hyppigere end en gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at modervirksomheder eller institutter i en koncern offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske og organisatoriske struktur og ledelse. Offentliggørelsen kan ske ved henvisning til allerede offentliggjort materiale.

Særlige regler om tvangsindløsning for pengeinstitutter

§ 144. I et pengeinstitut, der ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, eller minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 225, stk. 1 og 4, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige akti-

onærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som efter en kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selv om pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, eller minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskabet medregnes ikke ved opgørelse af stemme og ejerandele. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter anmodningen efter 1. pkt.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Dette møde skal afholdes senest otte dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af den, efter hvis anmodning tvangsindløsningen sker.

Stk. 3. De minoritetsaktionærer, der er omfattet af en beslutning om indløsning af aktier, jf. stk. 1, skal skriftligt anmodes om senest 3 dage efter anmodningens modtagelse at overdrage deres aktier til den aktionær, der er nævnt i stk. 1. Anmodningen skal indeholde oplysning om vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen. Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes ud fra aktiernes handelsværdi af den revisor, der er valgt af pengeinstituttets generalforsamling.

Stk. 4. Købesummen skal være erlagt eller deponeret senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærerne. Dette gælder også for købesummen for aktier, der indkaldes via Erhvervsstyrelsens it-system, jf. bestemmelserne herom i selskabsloven.

Stk. 5. Indløsningen og overdragelsen af aktier anses for endelige på tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, jf. stk. 4. I tilfælde af uenighed om aktiernes prisfastsættelse afgøres denne efterfølgende på en af parternes begæring af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer. Afgørelsen kan indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af revisorernes afgørelse.

Kapitel 11

Midlernes anbringelse og likviditet

Regler for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 145. (Ophævet)

§ 146. Pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget. Kapitalandele erhvervet for puljemidler indgår ikke i opgørelsen efter 1. pkt.

Stk. 2. Aktiekøbs- og aktiesalgshandlinger skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Stk. 3. Kapitalandele, der skal fradrages i kapitalgrundlaget, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, medregnes ikke i grænsen efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

§ 146 a. Værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler kan i forbindelse med opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Risikoen forbundet med en udækket position skal indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 147. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget. Til pengeinstitutters og realkreditinstitutters faste ejendom medregnes udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber. Ejendomme, som et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab har erhvervet for derfra at drive virksomhed eller accessorisk virksomhed, er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt.

§ 147 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

§ 148. (Ophævet)

Særlige regler for pengeinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 149. Et pengeinstitut må ikke have restrisici på leasingaftaler, jf. stk. 2, hvis værdi sammen med fast ejendom og kapitalandele omfattet af § 147 udgør mere end 25 pct. af kapitalgrundlaget.

Stk. 2. Ved restrisikoen på en leasingaftale forstås forskellen mellem købsprisen på leasingaktivet og nutidsværdien af leasingtagerens forpligtelse over for pengeinstituttet efter leasingaftalen.

Stk. 3. Hvis en tredjemand hæfter for en del af restrisikoen, kan denne del fradrages ved opgørelse af restrisikoen. Tredjemands forpligtelse skal tillægges vedkommendes eksponering i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013

om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1.

§ 150. Lån til tegning af aktie-, andels- eller garantikapi-tal i et pengeinstitut ud over 5 pct. af den samlede aktie-, andels- eller garantikapital kan kun gives, hvis der er stillet sikkerhed for det overskydende beløb. Sikkerheden skal mindst være af samme karakter som særlig sikre dele, jf. artikel 400 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.

§ 151. En sparekasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne garantbeviser.

Stk. 2. En andelskasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne andelsbeviser.

§ 152. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditets-krav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici.

§ 152 a. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, skal etablere og opretholde en gruppe af aktiver, der skal holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver. Aktivernes samlede værdi skal svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, og pantesikkerheden for det enkelte lån skal overholde lånegrænsen herfor.

Stk. 2. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i stk. 1, ikke længere svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder de lånegrænser, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, skal pengeinstituttet stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Pligten til at stille supplerende sikkerhed samt udgifterne hertil kan for lån udbudt i Danmark ikke pålægges de låntagere, hvis faldende ejendomsværdier har udløst kravet om den supplerende sikkerhedsstillelse.

Stk. 3. Hvis pengeinstituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 2, mister alle obligationer udstedt i det pågældende register, jf. § 152 g, stk. 1, betegnelsen særligt dækkede obligationer. Hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene til særligt dækkede obligationer, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne på ny betegnes særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Sikkerhed stillet i henhold til stk. 2 kan ikke omstødes efter § 70 eller § 72 i konkursloven. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis sikkerhedsstillelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 152 b. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug

for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 2, eller til at øge overdækningen i et register.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 152 g, stk. 1, lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i artikel 129, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån.

Stk. 4. For lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, hvor løbetiden på obligationerne er kortere end løbetiden på de bagvedliggende lån, skal det fremgå af obligationsvilkårene, prospektet eller andet udbudsmateriale, at administrator i situationer omfattet af § 247 a og i overensstemmelse med betingelserne i § 247 h, stk. 4, kan forlænge obligationerne med 1 år ad gangen. Den pålydende rente på de forlængede obligationer fastsættes til en variabel referencerente tillagt op til 5 procentpoint. Det skal desuden fremgå af obligationsvilkårene, prospektet eller andet udbudsmateriale, at administrator kan indfri obligationerne til kurs pari.

Stk. 5. For låneaftaler indgået efter den 1. januar 2015 skal det fremgå særskilt af lånevilkårene, at administrator kan hæve rentesatsen som følge af ændrede finansieringsvilkår, jf. stk. 4.

Stk. 6. Hvis særligt dækkede obligationer forlænges i henhold til stk. 4, skal løbetiden for lån optaget som ekstra sikkerhed i medfør af stk. 1 forlænges svarende til løbetiden på de ændrede obligationer.

Stk. 7. Løbetiden for særligt dækkede obligationer skal på udstedelsestidspunktet være over 24 måneder.

Stk. 8. Stk. 4-7 gælder ikke for særligt dækkede obligationer udstedt fra et særskilt register på grundlag af aktiver, der ikke på alle områder overholder de danske regler, men derimod på de fravegne områder overholder reglerne om aktiver, der ligger til sikkerhed for særligt dækkede obligationer i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, hvor de grænseoverskridende aktiviteter udføres, og hvor pantet er beliggende.

Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af obligationer i medfør af stk. 4, herunder om rentefastsættelse.

§ 152 c. En særligt dækket obligation må ikke udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

§ 152 d. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til ejendomme omfattet af § 5, stk. 1, i lov om realkredit-

lån og realkreditobligationer m.v. gælder §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke, hvis lånegrænsen ikke overstiger 75 pct.

Stk. 3. Lån med pant i fritidshuse, der ikke udlejes erhvervmæssigt, skal på tidspunktet for indlæggelsen i registeret eller på det tidspunkt, hvor lånet udbetales, ligge inden for 75 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 4. Tilbehør omfattet af § 38 i tinglysningsloven kan indgå ved værdiansættelsen af den faste ejendom.

Stk. 5. Indretninger indlagt i en erhvervsejendom til brug for dennes drift kan indgå ved værdiansættelsen. Ved landbrugsejendomme kan den besætning, der hører til ejendommen, i det omfang besætningen indgår i den kontinuerlige produktion, endvidere indgå ved værdiansættelsen. Ved belåning af landbrugsejendomme kan værdien af besætning, der indgår i den kontinuerlige produktion, maksimalt indgå med 30 pct. af værdien af jord og bygninger.

Stk. 6. Tilbehør i form af rør, kabler, antenner el.lign., der forbinder to eller flere faste ejendomme og er en forudsætning for ejendommenes drift, jf. § 37 a i tinglysningsloven, kan indgå ved værdiansættelsen af de faste ejendomme.

§ 152 e. Lån med pant i fast ejendom ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer skal sikres ved særskilt pantebrev og må ikke ydes mod sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve og skadesløsbreve, jf. dog stk. 2 og 3. Det skal fremgå af pantebrevet, at det kan ligge til sikkerhed for et lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pantebreve i fast ejendom, der er tinglyst før den 1. juli 2007, kan ligge til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1 ved lån, der ydes til fast ejendom, der er beliggende uden for Danmark, Færøerne og Grønland.

§ 152 f. For lån omfattet af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber kan løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt.

§ 152 g. I pengeinstitutter skal der føres registre over aktiver omfattet af §§ 152 a og 152 b samt over finansielle instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 7. Et pengeinstitut kan føre et eller flere registre. Et register må ikke indeholde aktiver, der har sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 2. For lån omfattet af § 152 e, stk. 1, der skal indlægges i et register, gælder, at lånegrænsen skal være overholdt på det tidspunkt, hvor lånet skal indlægges i registeret, eller på det tidspunkt, hvor lånet er blevet udbetalt. Hvis lånegrænsen har været overholdt på lånets udbetalingstidspunkt og er overskredet på indlæggelsestidspunktet, skal der ved indlæggelse stilles sikkerhed i forhold til lånegrænsen for det pågældende lån. Sikkerheden kan ikke stilles i form af andre udlån, hvor lånegrænsen er overskredet.

Stk. 3. Stk. 2, 1. pkt., gælder ikke ved

- 1) indlæggelse eller udbetaling af et lån i et register, hvor lånet ydes til indfrielse af et realkreditlån ydet af et realkreditinstitut, eller hvor lånet ydes til indfrielse af et lån, der indgår i et register i et andet pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, eller
- 2) lån omfattet af reglerne i §§ 16 b-16 g, hvor lånet ydes til indfrielse af et realkreditlån ydet af et realkreditinstitut, eller hvor lånet ydes til indfrielse af et lån, der indgår i et register i et pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, og hvor lånet senest 6 måneder efter udbetaling overdrages til det modtagende pengeinstitut.

Stk. 4. Lån omfattet af stk. 3 må på det tidspunkt, hvor lånet skal indlægges i registeret eller udbetales, maksimalt udgøre et beløb svarende til indfrielsesbeløbet og omkostningerne i forbindelse med indfrielse og ydelse af lån.

Stk. 5. For lån omfattet af stk. 3 eller § 7, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer er det afgivende institut forpligtet til at give det modtagende institut oplysninger om, hvorvidt det lån, der skal indfries, indgår i et register i det afgivende pengeinstitut, og oplysninger om den allerede passerende afdragsfri periode for det pågældende lån, hvis låntager har samtykket heri.

Stk. 6. Supplerende sikkerhed skal registreres særskilt og individualiseret i forhold til de øvrige aktiver, som tjener til sikkerhed for de udstedte særligt dækkede obligationer.

Stk. 7. Finansielle instrumenter må alene indgå i et register over aktiver, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret på den ene side og de udstedte særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at pengeinstitutets rekonstruktionsbehandling, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 8. Aktiver, herunder finansielle instrumenter, i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået, samt herefter til fyldestgørelse af lån optaget efter § 152 b, stk. 1.

Stk. 9. Pengeinstituttet indberetter til Finanstilsynet, hvilke aktiver m.v. der indgår i registeret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver.

Stk. 10. Sikkerhedsstillelse over for et register, der tilhører et pengeinstitut, der har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, og som er stillet af en finansiell modpart til dækning af finansielle instrumenter, tilkommer registeret. Det samme gælder sikkerhedsstillelse, der er stillet af en anden del af pengeinstituttet som modpart over for registeret, selv om registeret på sikkerhedsstillelsens tidspunkt er en del af det pågældende pengeinstituts virksomhed. Sikkerhedsstillelse efter 1. og 2. pkt. kan ikke anvendes af registeret som grundlag for udstedelse af særligt dækkede obligationer.

§ 152 h. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om

- 1) værdiansættelsen af de udstedte særligt dækkede obligationer og den løbende opgørelse af aktiverens værdi i forhold til de særligt dækkede obligationer,
- 2) værdiansættelsen af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer,
- 3) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe,
- 4) indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i registre, jf. § 152 g,
- 5) pengeinstitutters ydelse af lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer med pant i fast ejendom i tilfælde, hvor der ikke foreligger et endeligt tinglyst pantebrev, samt i hvilket omfang der skal stilles alternativ sikkerhed, og hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, i hvilket omfang denne ikke skal medregnes i 15-procents-grænsen,
- 6) begrænsning af risici i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici, og
- 7) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer.

Refinansieringsregister

§ 152 i. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter efter ansøgning kan oprette et refinansieringsregister.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om pengeinstituttet har en tilstrækkelig organisation og ressourcer til at udføre opgaven med at føre og opretholde et refinansieringsregister. Til ansøgningen skal følgende dokumenter vedlægges:

- 1) Bestyrelsesinstruks til direktionen om opgaver og ansvarsfordeling for drift af refinansieringsregisteret.
- 2) Direktionsgodkendt forretningsgang for drift af refinansieringsregisteret.
- 3) Driftsplan for refinansieringsregisteret.
- 4) Forretningsgang for it-, sikkerheds- og kontrolfunktioner til understøttelse af driften af refinansieringsregisteret.
- 5) Erklæring fra pengeinstituttets uafhængige revisor om, at denne ikke på baggrund af en gennemgang af pengeinstituttets planlagte organisering og forretningsgange, herunder dokumenterne i nr. 1-4, har grund til at antage, at pengeinstituttets organisation, personale- og it-mæssige ressourcer ikke er tilstrækkelige til at føre og opretholde refinansieringsregisteret i overensstemmelse med kravene hertil.

Stk. 3. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over pengeinstitutter med tilladelse til at oprette et refinansieringsregister. Registeret skal indeholde oplysninger om pengeinstituttet, de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 152 j, den tilsynsførende, der er knyttet til de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 152 r, og repræsentanter tilknyttet obligationer udstedt i forbindelse med de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 1, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet kan med henblik på at kontrollere, at oplysningerne i registeret er korrekte og ajourførte, sam-

køre og sammenstille oplysninger fra registeret med oplysninger fra Finanstilsynets øvrige registre.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger til brug for førelse af registeret over refinansieringsregistres indhold, jf. stk. 3, og nærmere betingelser i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at oprette refinansieringsregistre, jf. stk. 2.

§ 152 j. Et pengeinstitut, der har fået tilladelse til at oprette et refinansieringsregister, skal i registeret registrere aktiver, som er solgt af pengeinstituttet til den i refinansieringsregisteret anførte berettigede enhed, jf. § 152 k, stk. 1. Refinansieringsregisteret skal indeholde et separat afsnit for hver refinansieringstransaktion.

Stk. 2. Refinansieringsregisteret skal indeholde oplysninger, der gør det muligt klart og entydigt at identificere de registrerede aktiver, herunder prioritetsstilling på tilhørende sikkerheder, og den berettigede enhed. Registeret skal endvidere for hvert enkelt aktiv indeholde oplysning om datoen for indførsel af aktivet og en eventuel dato for sletning af aktivet.

Stk. 3. Et pengeinstitut kan outsource førelsen af hele eller dele af refinansieringsregisteret.

Stk. 4. Der skal føres kontrol med tilstedeværelsen af aktiverne i refinansieringsregisteret af en tilsynsførende, jf. §§ 152 r og 152 s.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i refinansieringsregisteret.

§ 152 k. Pengeinstituttet kan alene sælge aktiver til en berettiget enhed, der er et formålsbestemt selskab, et andet pengeinstitut, et fællesejet sektorselskab, et forsikringselskab eller en firmapensionskasse.

Stk. 2. Et pengeinstitut kan kun sælge aktiver til en berettiget enhed, hvis pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, ikke udøver væsentlig indflydelse over den berettigede enhed. Ved pengeinstituttets udøvelse af væsentlig indflydelse over den berettigede enhed forstås den situation, jf. dog stk. 3, hvor

- 1) pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, enten
 - a) direkte eller indirekte ejer mere end 20 pct. af stemmerettighederne,
 - b) har råderet over mere end 20 pct. af stemmerettighederne i kraft af en aftale eller
 - c) kan udskifte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan i den berettigede enhed eller
- 2) et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen for pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, bortset fra den berettigede enhed, er medlem af bestyrelsen eller direktionen eller tilsvarende ledelsesorganer for den berettigede enhed.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 om, at selskaber koncernforbundet med pengeinstituttet ikke må udøve væsentlig indflydelse over den berettigede enhed, udelukker ikke, at pengeinstituttet kan være koncernforbundet med den berettigede enhed

som følge af regnskabsmæssig konsolidering. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde pengeinstituttet inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 5. Udstedelse af omsættelige værdipapirer fra den berettigede enhed udstedt med sikkerhed i aktiver i et refinansieringsregister skal have en stykstørrelse på minimum 100.000 euro.

§ 152 l. Sælger pengeinstituttet via refinansieringsregisteret aktiver til en berettiget enhed, der udsteder omsættelige værdipapirer med sikkerhed i aktiverne, er pengeinstituttet ansvarlig for de dele af prospektet eller tilsvarende udbudsmateriale, der beskriver disse aktiver.

§ 152 m. Har den berettigede enhed udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område for værdipapirer, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal pengeinstituttet, der administrerer aktiverne i refinansieringsregisteret, hurtigst muligt videregive væsentlig viden om aktiverne i refinansieringsregisteret til den berettigede enhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstituttets videregivelse af væsentlig viden efter stk. 1.

§ 152 n. En aftale om salg af aktiver omfattet af § 152 p, stk. 1, indgået mellem et pengeinstitut som sælger og en berettiget enhed som køber, hvor aktiverne indføres i et refinansieringsregister, udgør en overdragelse til eje.

Stk. 2. Salg af aktiver fra et pengeinstitut til den berettigede enhed har retsvirkning over for pengeinstituttets kreditorer fra tidspunktet for indførsel i refinansieringsregisteret.

Stk. 3. Aktiver fra et pengeinstitut, der er indført i et refinansieringsregister, jf. stk. 1, tilhører den til enhver tid registrerede berettigede enhed og skal holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver.

Stk. 4. Efter salg af aktiver, der indføres i et refinansieringsregister, står pengeinstituttet fortsat for administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret i forhold til lån og leasingtagere og andre tredjeparter, herunder skattemyndigheder. Pengeinstituttet er berettiget til at modtage betalinger vedrørende aktiverne og til at gøre krav i anledning af aktiverne gældende.

Stk. 5. Låntageres og andre tredjemænds adgang til at gøre indsigelser gældende vedrørende aktiverne i refinansieringsregisteret eller foretage modregning over for pengeinstituttet berøres ikke af indførslen af et aktiv i refinansieringsregisteret. Låntagere og andre tredjemænd kan også i afviklingssituationerne, jf. § 152 w, stk. 1, modregne over for den berettigede enhed i samme omfang som over for pengeinstituttet.

Stk. 6. Pengeinstituttet vil kunne foretage modregning over for låntager, selv om aktivet er indført i et refinansieringsregister.

Stk. 7. Hvis det ikke er muligt at identificere et aktiv i refinansieringsregisteret, anses aktivet ikke for at være indført i registeret.

Stk. 8. Aktiver kan alene slettes fra refinansieringsregisteret med den berettigede enheds samtykke.

§ 152 o. En berettiget enhed kan alene sælge eller pantsætte aktiver erhvervet ved en refinansieringstransaktion til tredjemand samlet, jf. dog stk. 2 og § 152 w, stk. 10. Aktiverne kan alene sælges samlet til et selskab, der opfylder kravene til en berettiget enhed i § 152 k, stk. 1, forudsat at pengeinstituttet, der indførte de pågældende aktiver i et refinansieringsregister, ikke yder væsentlig indflydelse på den nye berettigede enhed, jf. § 152 k, stk. 2.

Stk. 2. En berettiget enhed kan dog sælge aktiver erhvervet via et refinansieringsregister enkeltvis til det pengeinstitut, der oprindeligt indførte aktivet i et refinansieringsregister.

Stk. 3. En berettiget enheds samlede salg eller pantsætning af aktiverne, jf. stk. 1, har ikke retsvirkning over for den berettigede enheds kreditorer, medmindre pengeinstituttet har fået underretning om overdragelsen. Pengeinstituttet skal registrere en sådan overdragelse i refinansieringsregisteret hurtigst muligt. Underretningen mister sin retsvirkning, hvis pengeinstituttet ikke inden 7 dage efter underretningen har registreret erhververens ret i refinansieringsregisteret.

Stk. 4. Har en berettiget enhed foretaget samlet overdragelse af aktiverne, jf. stk. 1, til flere forskellige erhververe, går en senere erhverver, der har fået aktiverne i registeret overdraget, forud, når pengeinstituttet først har fået underretning om overdragelsen til denne og den senere erhverver på tidspunktet for underretningen var i god tro.

§ 152 p. Følgende aktivtyper kan indføres i et refinansieringsregister, jf. dog stk. 2:

- 1) Rettigheder i henhold til lån og kreditter ydet af pengeinstitutter til erhvervsvirksomheder eller ydet til brug for erhvervsmæssig virksomhed.
- 2) Rettigheder i henhold til sikkerheder, støtteerklæringer og kautioner for lån og kreditter omfattet af nr. 1.
- 3) Derivater tilknyttet lån og kreditter omfattet af nr. 1.
- 4) Leasingkontrakter indgået mellem pengeinstitutter og erhvervsvirksomheder eller til brug for erhvervsmæssig virksomhed og aktiver knyttet til disse kontrakter.

Stk. 2. Er der indgået en skriftlig aftale om, at et aktiv omfattet af stk. 1 ikke kan sælges, kan aktivet ikke indføres i et refinansieringsregister. Et lån, der indgår i et register over aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer, jf. § 152 g i lov om finansiel virksomhed, kan ikke samtidig registreres i et refinansieringsregister.

§ 152 q. Fortrolige oplysninger i relation til de aktiver, der indføres i refinansieringsregisteret, kan videregives eller udnyttes, i det omfang det er nødvendigt for varetagelse af opgaver i forbindelse med refinansieringstransaktionen, administration af aktiverne eller refinansieringsregisteret.

Stk. 2. Videregivelse efter stk. 1 kan alene ske til følgende personer eller juridiske enheder:

- 1) Pengeinstituttet, der har bevilget lånene eller fremleaset aktivet og dets eventuelle databehandlere,
- 2) en leverandør, der fører refinansieringsregisteret på vegne af det oprindelige institut, jf. § 152 j, stk. 3,
- 3) den tilsynsførende på registeret, jf. § 152 r, stk. 4,
- 4) en tredjemand, som handler på vegne af det sælgende pengeinstitut,
- 5) en tredjemand, som handler på vegne af den berettigede enhed eller dennes kreditorer,
- 6) Finansiell Stabilitet eller en anden administrator, i tilfælde af at pengeinstituttet begæres eller erklæres konkurs, jf. § 152 w, afvikles, jf. § 152 u, eller mister sin tilladelse til at føre et refinansieringsregister, jf. § 152 i, erhververen af aktiverne, jf. § 152 y, stk. 1, eller
- 8) den berettigede enhed og et administrerende pengeinstitut på vegne af den berettigede enhed, i tilfælde af at aktiverne tages ud af refinansieringsregisteret og de almindelige sikringsakter iagttages.

Stk. 3. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af tavshedspligt.

§ 152 r. Den berettigede enhed skal udpege en uafhængig tilsynsførende for refinansieringstransaktionen. Den tilsynsførende skal registreres af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet træffer beslutning om registrering af en tilsynsførende for en bestemt refinansieringstransaktion, når den tilsynsførende opfylder følgende betingelser:

- 1) Den tilsynsførende skal være kompetent til løbende at kontrollere, at pengeinstituttet registrerer aktiverne korrekt i registeret,
- 2) den tilsynsførende skal være kompetent til at kontrollere, om lån, kreditter og leasingkontrakter eksisterer, og at de relevante sikringsakter er foretaget,
- 3) den tilsynsførende skal være i stand til at håndtere følsomme personoplysninger og fortrolig information, herunder intern viden, og
- 4) den tilsynsførende skal have tegnet en ansvarsforsikring, der dækker aktiviteterne beskrevet i § 152 s.

Stk. 3. Den tilsynsførende er alene erstatningsansvarlig over for pengeinstituttet og den berettigede enhed eller dennes kreditorer i tilfælde af tab som følge af grov uagtsomhed eller forsæt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 2.

§ 152 s. Den tilsynsførende skal føre tilsyn med, at refinansieringsregisteret føres i overensstemmelse med § 152 j, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5, § 152 k, stk. 1-3, og § 152 p, stk. 1.

Stk. 2. Den tilsynsførende skal bl.a. kontrollere, at

- 1) refinansieringsregisteret indeholder de nødvendige informationer om aktiverne, jf. § 152 j, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5,
- 2) indførslen af aktiverne er sket korrekt og
- 3) lån, kreditter og leasingkontrakter eksisterer, og at de relevante sikringsakter er foretaget.

Stk. 3. Den tilsynsførende skal underrette den berettigede enhed og Finanstilsynet om omstændigheder, der indikerer, at

- 1) refinansieringsregisteret ikke bliver ført i overensstemmelse med § 152 j, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5, § 152 k, stk. 1-3, og § 152 p, stk. 1, eller
- 2) pengeinstituttet, der administrerer aktiverne i refinansieringsregisteret, ikke videregiver væsentlig viden om aktiverne i refinansieringsregisteret til den berettigede enhed, jf. § 152 m, stk. 1.

Stk. 4. Den tilsynsførende har adgang til alle pengeinstituttets oplysninger om aktiverne i refinansieringsregisteret, jf. § 152 q, stk. 2, nr. 3.

§ 152 t. Giver de berettigede enheder og eventuelle andre med rettigheder i henhold til aktiverne i refinansieringsregisteret samtykke, kan refinansieringsregisteret nedlægges. Meddelelse om nedlæggelse skal gives til Finanstilsynet.

§ 152 u. Overdrager et pengeinstitut, der har oprettet et refinansieringsregister i henhold til § 152 i, stk. 1, samtlige af sine aktiver og ikkeefterstillede passiver til et andet pengeinstitut, der ikke er et datterselskab af Finansiell Stabilitet, skal det erhvervende pengeinstitut med Finanstilsynets tilladelse, jf. § 152 i, overtage førelsen af refinansieringsregisteret og det overdragende pengeinstituts forpligtelser over for den berettigede enhed.

§ 152 v. Deltager Finansiell Stabilitet i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut, der har oprettet et refinansieringsregister i henhold til § 152 i, stk. 1, bortset fra tilfælde omfattet af § 152 u, skal Finansiell Stabilitet overtage eller sikre overtagelsen af de i 2. pkt. nævnte forpligtelser vedrørende administration af aktiverne over for den berettigede enhed, som har erhvervet aktiverne, såfremt der i den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed ikke er angivet en sekundær administrator af aktiverne. Forpligtelserne for Finansiell Stabilitet, jf. 1. pkt., omfatter forpligtelser i relation til administration af aktiverne, herunder formidling af betalinger vedrørende den enkelte låntagers ydelser på aktiverne til den berettigede enhed, som har erhvervet aktiverne, og administration af fastlagte aftaler for afvikling af aktiverne og aftaler om den indbyrdes prioritetsstilling mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed.

Stk. 2. Indeholder den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed ikke en beskrivelse af vilkårene for afvikling af aktiverne i registeret, hvis pengeinstituttet bliver nødlidende, afvikles aktiverne på følgende vis:

- 1) Aktiverne i registeret administreres i henhold til gældende aftaler i 6 måneder, og
- 2) efter 6 måneder afvikles aktiverne i registeret i videst muligt omfang over en periode på 5 år, hvis de ikke vil være indfriet inden for denne periode i henhold til de aftalte vilkår, og renten på aktiverne fastholdes i afviklingsperioden på samme niveau som i den gældende låneafale.

§ 152 w. Finanstilsynet træffer beslutning om, at aktiverne i pengeinstituttets refinansieringsregister tages under ad-

ministration, og udnævner i den forbindelse en administrator for registeret, hvis

- 1) Finanstilsynet inddrager pengeinstituttets tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 2) Finanstilsynet inddrager pengeinstituttets tilladelse til at føre et refinansieringsregister efter § 224, stk. 4,
- 3) der indgives begæring om konkurs af Finanstilsynet efter § 234, stk. 1, eller efter egenbegæring,
- 4) pengeinstituttet erklæres konkurs efter begæring af andre eller
- 5) Finansiell Stabilitet deltager i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut.

Stk. 2. Er der i den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed angivet en sekundær administrator af aktiverne i et afsnit af refinansieringsregisteret, skal den af Finanstilsynet udpegede administrator for registeret anvende denne administrator af aktiverne registreret i dette afsnit i registeret.

Stk. 3. Beholder pengeinstituttet dets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, men mister tilladelsen til at føre et refinansieringsregister, har pengeinstituttet mulighed for at tilbagekøbe samtlige aktiver i refinansieringsregisteret fra de berettigede enheder, såfremt dette fremgår af aftalen mellem pengeinstituttet og de berettigede enheder. I sådanne tilfælde udnævnes der ikke en administrator for registeret.

Stk. 4. Når aktiverne i et pengeinstituts refinansieringsregister tages under administration, skal Finanstilsynet foranledige, at beslutningerne om administrationens iværksættelse og administratoren for refinansieringsregisterets udnævnelse registreres eller på anden måde offentliggøres af Erhvervsstyrelsen. Administrator for registeret skal endvidere underrette låntagerne og andre tredjemænd om, at fremtidige betalinger vedrørende aktiverne kun kan ske til administrator, en administrator af aktiverne eller et datterselskab af Finansiell Stabilitet, jf. § 152 v, stk. 1.

Stk. 5. Administrator for registeret skal opfylde habilitetskrav svarende til de krav, der stilles over for kurator m.fl. i konkurslovens § 238, stk. 1 og 2. Administrator for registeret og eventuelle medadministratorer må ikke være en og samme person som kurator i et konkursbo efter pengeinstituttet. Administrator og eventuelle medadministratorer må ikke være ansat i samme virksomhed som kurator i et konkursbo efter pengeinstituttet.

Stk. 6. Administrator for registeret kan udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i forhold, som er relevante for administrationen.

Stk. 7. Honorar til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes på baggrund af betalinger på aktiverne i refinansieringsregisteret, jf. § 152 x, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet fører tilsyn med administrator for registeret udnævnt efter stk. 1.

Stk. 9. Administrator for registeret og eventuelle medadministratorer skal ved udnævnelsen have en ansvarsforsikring eller straks efter udnævnelsen tegne en sådan.

Stk. 10. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan aktiver i registeret også sælges enkeltvis.

Stk. 11. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan administrationen af aktiverne i et register overtages af andre pengeinstitutter, Finansiell Stabilitet eller et datterselskab af Finansiell Stabilitet.

§ 152 x. Ved administrationens begyndelse skal aktiver i refinansieringsregisteret straks overlades til administrator for registeret. Administrator er berettiget til at råde over aktiverne i refinansieringsregisteret. Det samme gælder aktiver, som er trådt i stedet for aktiver i refinansieringsregisteret.

Stk. 2. I forbindelse med overladelsen skal den sikringsakt, der er relevant for de enkelte aktiver, iagttages.

Stk. 3. Pengeinstituttets og dets konkursbos dispositioner over aktiverne i et refinansieringsregister foretaget efter Finanstilsynets beslutning om, at aktiverne skal tages under administration, er uden retsvirkning.

Stk. 4. Alle betalinger på aktiverne i refinansieringsregisteret opgjort efter fradrag af udgifter til administrator tilfalder de berettigede enheder eller deres panthavere.

Stk. 5. Administrationen af aktiverne kan ikke afsluttes, før aktiverne eller administrationen af aktiverne er overdraget, eller der ikke længere udestår betalinger på aktiverne.

Stk. 6. Pengeinstituttet eller dets konkursbo skal mod vederlag bistå administrator for registeret med administration af aktiverne i refinansieringsregisteret.

Stk. 7. Administrator for registeret skal forvalte aktiverne i refinansieringsregisteret og kan hos pengeinstituttet eller dets konkursbo, om nødvendigt ved en umiddelbar fogedforretning, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 152 y. Administrator for registeret skal på vegne af den eller de berettigede enheder så vidt muligt sørge for, at aktiverne i refinansieringsregisteret sælges til et andet pengeinstitut, at administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret overdrages til en ny tredjepart i form af et andet pengeinstitut, eller alternativt at aktiverne afvikles således, at den berettigede enhed kan godtgøre kravene fra investorerne, der følger af de udstedte omsættelige værdipapirer.

Stk. 2. I administrationen af aktiverne skal administrator for registeret varetage de berettigede enheders interesser.

Stk. 3. Salg af hele eller dele af aktiverne eller overdragelse af administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret skal godkendes af den relevante berettigede enhed og dens kreditorer, såfremt kreditorerne har fået pant i aktiverne. Overdrages aktiverne til andre end et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal overdragelsen af aktiverne godkendes af Finanstilsynet.

Særlige regler for realkreditinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 153. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i realkreditinstituttet eller grupper af realkreditinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.

§ 154. Midler i serier må ikke indskydes som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i andre serier eller i realkreditinstituttet i øvrigt.

Stk. 2. Midler i realkreditinstituttet i øvrigt må ikke indskydes i serier som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, medmindre der mindst er optaget hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital for et tilsvarende beløb i realkreditinstituttet i øvrigt.

§ 155. (Ophævet)

Særlige regler for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 156. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab I eller en gruppe af fondsmæglerselskaber I med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet I eller grupper af fondsmæglerselskaber I og for systemiske likviditetsrisici.

§ 157. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, kan placere selskabets kapitalgrundlag i de i bilag 5 nævnte instrumenter. Investeringsforvaltningsselskaber kan placere selskabets kapitalgrundlag i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de i §§ 157 a og 157 b anførte begrænsninger.

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2, besidder disse instrumenter for egen regning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Positionerne skyldes udelukkende, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
- 2) Den samlede markedsværdi af positionerne overstiger ikke 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8.
- 3) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Positionerne er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

§ 157 a. Vedtægterne for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal indeholde bestemmelser

- 1) om, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på en investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen,

- 2) om, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorer, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler,
- 3) om, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan investere sin formue i likvide midler, herunder valuta, eller i de finansielle instrumenter, som er nævnt i bilag 5, i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., og
- 4) om risikospredning, jf. § 157 b.

§ 157 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkende obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbrin-

ges i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 157 a, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Særlige regler for forsikringsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 158. Forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1.

§§ 159-166. (Ophævet)

§ 167. Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal forsikringsselskaberne føre et register, der indeholder en opregnelser over

- 1) aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, og
- 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, skal endvidere føre et register over aktiver, der modsvare indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi skal ikke registreres.

Stk. 4. Aktiverne i registre efter stk. 1 og 2 skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede.

Stk. 5. Forsikringsselskabet skal kvartalsvis indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Stk. 6. Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registre deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis tilsynet efter § 251 beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som pantthaver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registre.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registre.

§§ 168-169 (Ophævet)

Kapitel 12

Koncernregler, konsolidering m.v.

Koncernregler

§ 170. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, finder reglerne om kapitalgrundlagets størrelse i artikel 92, stk. 1, litra c, og stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på både den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog stk. 2 og 3. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Reglerne om kapitalgrundlaget i artikel 95, stk. 2, litra a, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab, finder anvendelse for både den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder alene anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. Kapitalkravsreglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 126 a, stk. 2-6, i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsselskab, finder anvendelse på den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 126 a, stk. 9, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 5. For koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en pengeinstitut-, en realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller anden finansiell holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, finder reglen i artikel 92, stk. 1, litra c, og stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på modervirksomheden. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmægler- og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I.

§ 170 a. (Ophævet)

§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146, 147, 149, 150, 152 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 173. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1-4, og §§ 146, 147, 156 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1-4, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af

26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I, 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglersekskaber, som enten er et fondsmæglersekskab I, eller som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglersekskab I. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder §§ 146, 147 og 182 desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglersekskaber, som ikke er et fondsmæglersekskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglersekskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 2 og § 170, stk. 2, mellem et fondsmæglersekskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglersekskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og fondsmæglersekskabets dattervirksomhed, der er et investeringsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 4. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 2 og § 170, stk. 2, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor fondsmæglersekskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

Stk. 5. Stk. 2-4 finder ikke anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 174. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146, 147 og 156 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder

kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 3, mellem et investeringsforvaltningsselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og investeringsforvaltningsselskabets dattervirksomhed, der er et administrationsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 3, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor investeringsforvaltningsselskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 175 a. Koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, eller hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, skal én gang årligt indberette alle eksponeringer, jf. § 5, stk. 1, nr. 18, der udgør mere end 10 pct. af koncernens kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for indberetning efter stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Særlige regler om koncernsolvens og koncerntilsyn for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

§ 175 b. Bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne

driver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvor der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 3. Kapitalgrundlaget for koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2, skal opgøres i overensstemmelse med § 126 b og regler udstedt i medfør af stk. 10.

Stk. 4. Solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, jf. dog stk. 5, og enten ved anvendelse af standardformlen efter § 126 c, stk. 2, 3 og 6, eller ved anvendelse af en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen eller gruppen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen ikke skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4, eller at opgørelsen på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4 skal kombineres med en anden opgørelsesmetode.

Stk. 6. Opfyldes solvenskapitalkravet ikke for koncernen eller gruppen, finder § 248 a anvendelse.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg for koncernen eller gruppen i overensstemmelse med § 350 b.

Stk. 8. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen eller gruppen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 skal som minimum opgøre solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen en gang årligt og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 skal ved ændringer af væsentlig betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen eller gruppen øjeblikkeligt foretage en ny opgørelse og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kapitalgrundlaget for koncernen og gruppen omfattet af stk. 1 og 2, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, om opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen efter stk. 4 og 5, om Finanstilsynets godkendelse af en intern model for koncernen eller gruppen og om risikokoncentrationen. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte nærmere regler om ækvivalens for tilfælde, hvor modervirksomheden for et gruppe 1-forsikringsselskab har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 175 c. Der kan træffes afgørelse om, at § 175 b eller dele heraf finder anvendelse på en dansk del af en koncern eller gruppe, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark. Det øverste forsikringsselskab, den øverste forsikringsholdingvirksomhed eller den øverste finansielle holdingvirksomhed, der opfylder

betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i den danske del af koncernen påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal begrundes over for både den koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.

§ 175 d. Er der truffet afgørelse efter § 175 c, stk. 1, kan Finanstilsynet indgå aftale med tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 217, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Det påhviler i sådanne tilfælde Finanstilsynet i fællesskab med tilsynsmyndigheder, som en sådan aftale indgås med, at begrunde aftalen over for både den koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.

§ 175 e. Finanstilsynet skal i fællesskab med andre relevante tilsynsmyndigheder indhente udtalelse fra koncernen, inden der træffes afgørelse om, hvilken af flere medlemsstaters tilsynsmyndigheder der er koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet, i de særlige tilfælde omfattet af artikel 247, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende, skal Finanstilsynet meddele koncernen en begrundelse for afgørelsen, efter afgørelsen er truffet.

Stk. 2. Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet, påhviler det Finanstilsynet at meddele en begrundet afgørelse til koncernen og tilsynskollegiet i tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIO-PA) træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 247, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

Konsolidering

§ 176. Besidder et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller

stemmerrettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 177. Forsikringsselskaber og forsikringsselskabers dattervirksomheder og virksomheder, der midlertidigt drives af finansielle virksomheder, skal ikke medtages ved konsolideringen i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174. Finanstilsynet kan dog bestemme, at disse virksomheder skal medtages.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

§ 177 a. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, finder §§ 243 a og 243 c anvendelse.

Stk. 2. Opfylder en modervirksomhed som nævnt i stk. 1 betingelserne for, at Finanstilsynet kan anvende et eller flere af de i §§ 243 a eller 243 c nævnte påbud, skal Finanstilsynet høre de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet og underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, inden et påbud efter §§ 243 a eller 243 c påbydes modervirksomheden.

Stk. 3. Modtager Finanstilsynet som konsoliderende myndighed efter stk. 1 en høring som nævnt i § 177 b, stk. 1, skal Finanstilsynet give sin vurdering af det påtænkte påbuds indvirkning på koncernen inden for 3 arbejdsdage efter modtagelsen.

Stk. 4. Ønsker mere end én kompetent myndighed i tilsynskollegiet at give et eller flere påbud efter §§ 243 a eller 243 c til en koncern, som er omfattet af stk. 1, vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, om det er mest hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator, jf. § 243 c, for alle berørte virksomheder eller at koordinere anvendelsen af et eller flere påbud i § 243 a på mere end én virksomhed. Finanstilsynet og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet skal tilstræbe at nå en fælles beslutning senest 5 arbejdsdage efter den i stk. 2 nævnte høring. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til modervirksomheden.

Stk. 5. Foreligger der ikke senest 5 arbejdsdage efter den i stk. 2 nævnte høring en fælles beslutning, jf. stk. 4, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 243 a eller 243 c, over for modervirksomheden. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og de øvrige

relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen og beslutninger efter stk. 2, såfremt en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 177 b. I tilfælde hvor en eller flere dattervirksomheder, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, men hvor en anden myndighed inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er konsoliderende myndighed for den pågældende koncern, skal Finanstilsynet, når betingelserne for anvendelse af §§ 243 a eller 243 c er opfyldt i relation til en eller flere dattervirksomheder, høre den konsoliderende myndighed, inden Finanstilsynet giver dattervirksomheden et eller flere påbud efter §§ 243 a eller 243 c. Finanstilsynet underretter den konsoliderende myndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutningen.

Stk. 2. I en koncern, hvor det konsoliderede tilsyn ikke er hos Finanstilsynet, jf. stk. 1, kan Finanstilsynet træffe beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 243 a eller 243 c, over for et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, som er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, hvis en fælles beslutning som nævnt i § 177 a, stk. 4, 2. pkt., ikke foreligger inden den i § 177 a, stk. 4, 2. pkt., fastsatte frist. Finanstilsynet underretter pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt sagen er indbragt for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Undtagelsesbestemmelser

§ 178. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra kravene i § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174.

Udskillelse, afhændelse og koncerninterne transaktioner

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, såfremt

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravet i § 170, artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 5,
- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiell virksomhed, såfremt

- 1) modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskravet i § 170 eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 4 og 5,
- 2) et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, eller
- 3) modervirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed.

§ 181. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem en finansiell virksomhed og

- 1) virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med den finansielle virksomhed som dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder,
- 2) virksomheder eller personer, der er forbundet med den finansielle virksomhed gennem snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, eller
- 3) virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalinger fra den finansielle virksomhed, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

§ 182. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder, jf. dog §§ 182 b-182 f.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab må i øvrigt ikke have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller forsikringsselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra stk. 2.

Stk. 4. For virksomheder med statsligt kapitalindskud i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forudsætter tilladelse i henhold til stk. 1, at virksomheden kan godtgøre, at eksponeringen ikke er en følge af det stats-

lige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 2, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

§ 182 a. For kreditinstitutter, der opfylder kriterierne i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, finder § 124 alene anvendelse efter en konsolideret opgørelse.

§ 182 b. Virksomheder inden for en koncern, som enten er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, finansieringsinstitutter, blandede holdingvirksomheder eller finansielle holdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, kan med Finanstilsynets tilladelse, jf. stk. 3, indgå aftale om koncernintern finansiell støtte til en eller flere af aftalens parter, hvis en af parterne efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 15 a er opfyldt. En aftale om koncernintern finansiell støtte skal være forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser.

Stk. 2. Ved indgåelse af en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. stk. 1, skal de virksomheder, som er parter i aftalen, handle i egen interesse. Aftalen om koncernintern finansiell støtte skal opstille principper for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse til at indgå en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. stk. 1, skal indsendes til Finanstilsynet af modervirksomheden i koncernen, når den øverste modervirksomhed inden for Den Europæiske Union er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet. Ansøgningen skal indeholde udkast til den påtænkte aftale, oplysninger om, hvilke virksomheder der påtænker at deltage i aftalen, og andre oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om aftalen er forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser.

Stk. 4. Finanstilsynet fremsender straks den i henhold til stk. 3 indsendte ansøgning om tilladelse til at indgå aftale om koncernintern finansiell støtte til de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, for at nå frem til en fælles beslutning.

Stk. 5. Finanstilsynet meddeler i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis aftalen vurderes at være forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser for at yde koncernintern finansiell støtte.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale om koncernintern finansiell støtte, hvis aftalen anses for uforenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser for at yde koncernintern finansiell støtte.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter modtagelse af den i stk. 3 nævnte ansøgning sammen med de i stk. 4 nævnte myndigheder inden for 4 måneder nå en fælles beslutning om ansøgningen. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til virksomheden.

Stk. 8. Foreligger der ikke inden for tidsfristen på 4 måneder, jf. stk. 7, en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet selv beslutning om ansøgningen. Finanstilsynet underretter

virksomheden og myndighederne, jf. stk. 4, om beslutningen.

Stk. 9. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt en af de i stk. 4 nævnte myndigheder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 182 c. Har Finanstilsynet givet tilladelse til en aftale om koncernintern finansiell støtte i henhold til § 182 b, stk. 1, skal aftalen godkendes af kapitalejerne i hver af de virksomheder, der ønsker at deltage i aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for hver af de virksomheder, der deltager i aftalen om koncernintern finansiell støtte, aflægger hvert år beretning for kapitalejerne om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

§ 182 d. En virksomhed, jf. § 182 b, må kun yde koncernintern finansiell støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale, jf. § 182 b, stk. 1, til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 15 a om tidlig indgriben, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det kan med rimelighed forventes, at den koncerninterne finansielle støtte afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den støttemodtagende virksomhed.
- 2) Den koncerninterne finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af virksomhederne og er i den støtteydende virksomheds interesse.
- 3) Den koncerninterne finansielle støtte ydes på markedsbaserede vilkår, herunder mod vederlag, jf. § 182 b, stk. 2.
- 4) Der er rimelig udsigt til, at vederlaget for den koncerninterne finansielle støtte bliver erlagt, herunder at lånet bliver tilbagebetalt af den støttemodtagende virksomhed, hvis støtten er ydet i form af et lån.
- 5) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den støtteydende virksomhed.
- 6) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den støtteydende virksomhed er hjemmehørende.
- 7) Den støtteydende virksomhed opfylder kapital- og likviditetskravene på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte, og ydelsen af støtten medfører ikke, at kravene ikke længere overholdes, medmindre Finanstilsynet eller den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse hertil.
- 8) Den støtteydende virksomhed opfylder på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte kravene til store eksponeringer fastsat i 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, medmindre den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse til den manglende opfyldelse.

- 9) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ændrer ikke mulighederne for afvikling af den støtteydende virksomhed.

§ 182 e. Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed træffer beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen herom, hvis betingelserne i § 182 d er opfyldt. Bestyrelsen for den støttemodtagende virksomhed træffer beslutning om at acceptere koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed skal forud for ydelse af koncernintern finansiell støtte i henhold til en godkendt aftale herom, jf. § 182 b, stk. 5, underrette

- 1) Finanstilsynet,
- 2) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne ikke er Finanstilsynet,
- 3) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og
- 4) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 3. Underretning i henhold til stk. 2 skal indeholde bestyrelsens begrundede beslutning, jf. stk. 1, og detaljerede oplysninger om den påtænkte koncerninterne finansielle støtte, herunder en kopi af aftalen om koncernintern finansiell støtte.

Stk. 4. Finanstilsynet har fra tidspunktet for modtagelsen af underretning, jf. stk. 2, og modtagelsen af de påkrævede oplysninger, jf. stk. 3, 5 arbejdsdage til at forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte, hvis Finanstilsynet vurderer, at betingelserne i § 182 d ikke er opfyldt.

Stk. 5. Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte skal omgående meddeles til

- 1) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis dette ikke er Finanstilsynet,
- 2) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed og
- 3) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Forbyder eller begrænser Finanstilsynet ikke den koncerninterne finansielle støtte inden for den i stk. 4 anførte frist, kan der ydes koncernintern finansiell støtte i overensstemmelse med underretningen.

Stk. 7. Bestyrelsens beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte sendes til de i stk. 2 nævnte myndigheder. Finanstilsynet underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet, såfremt Finanstilsynet har det konsoliderede tilsyn med koncernen.

§ 182 f. En virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. § 182 b, skal på sin hjemmeside offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betin-

gelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske mindst en gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse efter stk. 1 skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiell støtte eller i virksomheden i løbet af året. Artikel 431-434 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse.

Afsnit VI

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Kapitel 13

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Generelle regler om årsrapport og revision

§ 183. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport, der består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 196, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 3. Hvor bestemmelser i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf regulerer samme forhold, som Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder regulerer, jf. forordningens artikel 4, har bestemmelserne i dette kapitel eller reglerne udstedt i medfør heraf ikke gyldighed for de af forordningens artikel 4 omfattede virksomheders koncernregnskaber.

Stk. 4. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres koncernregnskab.

Stk. 5. Finansielle virksomheder, som i medfør af stk. 4 følger de i stk. 3 nævnte standarder, skal anvende samtlige godkendte standarder i deres koncernregnskab. Hvor bestemmelser i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af § 196 regulerer samme forhold som standarderne, skal virksomheder, der i medfør af stk. 4 anvender standarderne, anvende standarderne i stedet for de pågældende bestemmelser.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte oplysningskrav for de virksomheder, der følger de i stk. 3 nævnte standarder.

§ 184. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for virksomheden.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet inden for de i lovgivningen fastsatte frister.

§ 185. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Har ledelsen indføjret supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 3. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

§ 186. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 196 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 196 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noter og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt

muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 187. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 186, skal kravene i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede beslutninger skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugere, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

§ 188. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet).
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimo-balancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvi-

sende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 196.

Stk. 3. Finanstilsynet kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 186, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 189. Finansielle virksomheders aktiver og forpligtelser skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196.

§ 190. Supplerende beretninger, f.eks. beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om virksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om virksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber) skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. De skal opfylde kvalitetskravene i § 187, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 188, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

§ 191. Regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Stk. 2. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Modervirksomheder og dattervirksomheder skal sikre, at dattervirksomheden har samme regnskabsår som modervirksomheden, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 192. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller i euro. Finanstilsynet kan i regler udstedt i medfør af § 196 fastsætte, at beløbene anføres i andre fremmede valutaer, der er relevante for virksomheden henholdsvis virksomhedens koncern.

§ 193. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 199. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 190. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

§ 194. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indsendes til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende års-

rapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

§ 195. Den reviderede og godkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i tre eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. Et eksemplar af årsrapporten for samtlige de af virksomhedens dattervirksomheder, der ikke er finansielle virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn, skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelsen af årsrapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet videresender det ene af de eksemplarer, der er nævnt i stk. 1, til Erhvervsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig efter de af styrelsen herfor fastsatte regler.

§ 196. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke selskaber dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Stk. 4. Ved anvendelse af digital kommunikation kan kravet om indsendelse af årsrapporter i flere eksemplarer, jf. § 194, stk. 1, § 195, stk. 1, fraviges.

§ 197. Med henblik på at sikre, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 198. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal foretage

regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med skemaer og vejledninger hertil udfærdiget af Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra § 198, stk. 1, 2. pkt.

§ 199. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor, og denne skal, såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller forsikringsselskaber, tillige være certificeret af Finanstilsynet. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter 3. pkt., skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede og såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller forsikringsselskaber, skal den eller de underskrivende revisorer tillige være certificeret af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed eller i en forsikringsholdingvirksomhed skal tillige være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. Hvis en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab, skal de valgte underskrivende revisorer være certificerede af Finanstilsynet til at revidere disse typer af finansiell virksomhed, jf. stk. 1. Det er dog tilstrækkeligt, at de tilsammen er certificerede til at revidere de enkelte typer af finansiell virksomhed i koncernen.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fratræde en revisor dennes certificering, jf. stk. 1, 1. pkt., og dermed retten til at revidere den konkrete type af finansiell virksomhed og i stedet udpege en anden revisor, jf. stk. 1, 3. pkt., indtil nyt valg er foretaget, såfremt

- 1) revisor ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist kan dokumentere, at denne opfylder kravene til certificering, eller
- 2) Finanstilsynet finder, at revisor helt eller delvis ikke har fungeret tilfredsstillende, og hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage revisionen på forsvarlig måde.

Stk. 5. Revisorer, der i henhold til stk. 4 får fratrækt certificeringen, kan forlange Finanstilsynets afgørelse indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende revisor under sagens behandling kan opretholde sit hverv som revisor for den konkrete type af finansiell virksomhed. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Ved revisorskifte skal virksomheden og afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 7. Finanstilsynet kan pålægge revisor og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed, i en forsikringsholdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 8. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed, i en forsikringsholdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Den finansielle virksomhed kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 9. §§ 144-149 i selskabsloven om revision finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, der ikke er aktieselskaber.

Stk. 10. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 11. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 12. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder, i forsikringsholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles dacentraler.

Stk. 13. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om certificering af revisorer, jf. stk. 1 og 4.

§ 200. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som virksomheden har snævre forbindelser med.

Særlige regler om anvendelse af årets overskud i pengeinstitutter

§ 201. Et pengeinstitut skal foretage de henlæggelser, der er nødvendige efter instituttets økonomiske stilling. Vedtægterne kan foreskrive pligt til henlæggelse.

§ 202. En sparekasses overskud skal henlægges til egenkapitalen bortset fra beløb, der tillægges sparekassens medarbejdere som led i aftaler om overskudsdeling, beløb, som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af sparekassens garantkapital, og beløb, der udloddes til indehavere af hybrid kernekapital udstedt af sparekassen, hvis garantkapitalen eller den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital.

Stk. 2. Repræsentantskabet kan dog bestemme, at der skal anvendes beløb fra sparekassens årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål. Sådanne beløb kan eventuelt henlægges til en særlig fond til senere udbetaling.

Stk. 3. Overførsel til garantkapitalen fra sparekassens øvrige egenkapital er forbudt.

§ 203. Beslutning om fordeling af det overskudsbeløb, en andelskasse har til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af andelskassens midler ydes gaver til almenyttige eller dermed ligestillede formål, for så vidt det under hensyn til hensigten med gaven, andelskassens økonomiske stilling samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Bestyrelsen kan til de formål, der er nævnt i 1. pkt., anvende beløb, som i forhold til andelskassens økonomiske stilling er af ringe betydning.

Afsnit VII

Indgreb i eller ophør af den finansielle virksomhed

Kapitel 14

Sammenlægning og omdannelse

Sammenlægning

§ 204. En finansiell virksomhed må ikke uden erhvervsministerens tilladelse sammenlægges med en anden finansiell virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiell virksomhed. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest 2 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Fristerne forlænges med 3 måneder, når afgørelsen skal afvente meddelelse om indsigelser, jf. stk. 6 og 7.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan blandt andet nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 4. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Et forsikringsselskab, der ved sammenlægning overdrager hele eller en del af sin forsikringsbestand til et

andet forsikringsselskab, uden at sammenlægningen er omfattet af kapitel 15 eller 16 i selskabsloven, frigøres ved tiladelsen efter stk. 1 for ansvar over for forsikringstagerne.

Stk. 6. Medmindre erhvervsministeren finder, at tilladelse til overdragelsen af en forsikringsbestand bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i et landsdækkende dagblad. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til de forsikringstagere, hvis forsikringer agtes overdraget, til senest 3 måneder efter offentliggørelsen at afgive skriftlig meddelelse til Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig sende en meddelelse om overdragelsen samt Finanstilsynets redegørelse til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt.

Stk. 7. Efter udløbet af den i stk. 6 omhandlede frist træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 8. Sker overdragelsen af en forsikringsbestand i forbindelse med en fusion af forsikringsselskaber, kan fusionen uanset § 27 i lov om forsikringsaftaler ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at ophæve forsikringsaftalen.

Stk. 9. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed, kan der i forbindelse med overdragelsen kun foretages sådanne ændringer i det overdragende selskabs forsikringsvilkår, herunder bonusreglerne, som af Finanstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen.

Stk. 10. Fusionsplaner, spaltplingsplaner og vurderingsmændenes erklæring efter §§ 242 og 243 i selskabsloven skal for forsikringsselskaber senest 4 uger efter underskrivelsen sendes til Finanstilsynet, som offentliggør modtagelsen af fusionsplanen, spaltplingsplanen og vurderingsmændenes erklæring.

§ 205. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne vedrørende fusion i kapitel 15 og 16 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på

- 1) fusion af gensidige forsikringsselskaber,
- 2) fusion af andels- og sparekasser og
- 3) fusion af gensidige forsikringsselskaber og spare- og andelskasser med et kapitalsselskab.

§ 206. Senest 1 måned inden sammenlægning af et pengeinstitut eller et realkreditinstitut eller en bestemt forretningsdel af disse, jf. § 204, skal pengeinstituttet eller realkreditinstituttet orientere indskyderne eller investorerne herom, såfremt denne får betydning for indskyderne og investorernes dækning efter §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til en kortere frist end den i stk. 1 nævnte, hvis Finanstilsynet vurderer, at hensynet til beskyttelse af forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet tilsiger det.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på filialer beliggende i Danmark af kreditinstitutter etableret i et andet land.

Sparekassers og andelskassers omdannelse til aktieselskaber

§ 207. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, og i andelskasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1995, kan repræsentantskabet eller generalforsamlingen efter reglerne i dette kapitel beslutte, at sparekassen eller andelskassen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens eller andelskassens aktiver og gæld som helhed til et af sparekassen eller andelskassen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed (sparekasseaktieselskab/andelskasseaktieselskab). Aktier i aktieselskabet svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens eller den enkelte andelskasses gæld, jf. dog § 208, stk. 2, overdrages i sparekasser til en fond, i andelskasser til en fond eller en forening. Fondene anses som erhvervsdrivende fonde. Foreningerne er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, og foreningernes medlemmer skal være aktionærer i aktieselskabet.

Stk. 2. Beslutning i henhold til stk. 1 træffes med det flertal, der kræves til sparekassens eller andelskassens opløsning.

Stk. 3. I tilfælde af opløsning af en i medfør af stk. 1 oprettet forening, der ejer aktier i et andelskasseaktieselskab, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 208. §§ 236-251 og 271-290 i selskabsloven finder med de nødvendige ændringer anvendelse på fusionen, jf. § 207, stk. 1, mellem aktieselskabet som det fortsættende selskab og sparekassen eller andelskassen som det ophørende selskab. § 327, stk. 2, § 328, stk. 2, og § 331, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Garanterne i sparekassen og andelshaverne i andelskassen skal tilbydes enten en ombytning til markedskurs af deres garantbeviser og andelsbeviser til aktier i aktieselskabet, kontant indløsning eller en kombination heraf. Hvis der tilbydes kontant indløsning, skal dette ske, inden fusionsplanen underskrives. Kontant indløsning af garantkapital eller andelskapital er betinget af, at omdannelsen gennemføres.

Stk. 3. Den i § 237, stk. 1, 3 og 4, i selskabsloven nævnte fusionsplan skal indeholde oplysning og bestemmelse om de rettigheder, der tillægges garantterne og andelshaverne.

Stk. 4. Erhvervsministeren skal godkende fusionen i henhold til § 204, stk. 1.

§ 209. De i henhold til § 207, stk. 1, oprettede fonde eller foreninger, der ejer aktier i et sparekasseaktieselskab eller et andelskasseaktieselskab, ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer. Bestyrelserne for de i 1. pkt. nævnte fonde og foreninger skal varetage fondens eller foreningens interesser.

Stk. 2. Følgende personer må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

- 1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.
- 3) Aktionærer i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis pålydende værdi direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 3. Formanden for bestyrelsen i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for de i stk. 1 nævnte fonde eller foreninger.

Stk. 4. Til bestyrelsen for de i stk. 1 nævnte fonde eller foreninger udpeges 1 medlem af og blandt sparekasseaktieselskabets eller andelskasseaktieselskabets medarbejderrepræsentanter, medmindre reglerne om koncernrepræsentation i lov om erhvervsdrivende fonde finder anvendelse. Reglerne i selskabsloven om koncernrepræsentation finder tilsvarende anvendelse for det pågældende medlem.

Stk. 5. Fonde og foreninger omfattet af stk. 1 skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. § 347, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder ikke anvendelse, hvis sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet efter §§ 226 og 227 og sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet ikke anses for at være videreført. Når sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet og ikke kan anses for videreført, anses fonden fortsat som en erhvervsdrivende fond, jf. § 207, stk. 1. Erhvervsstyrelsen skal som fondsmyndighed tillade de ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde. Tilsvarende gælder foreninger, jf. § 207, stk. 1, hvor Erhvervsstyrelsen skal tillade de ændringer i foreningens vedtægter, som er nødvendige efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

§ 210. (Ophævet)

§ 211. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, kan repræsentantskabet beslutte, at sparekassen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens aktiver og passiver som helhed til et af sparekassen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og at der i aktieselskabet oprettes en bunden sparekasserreserve svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens gæld.

Stk. 2. § 7, stk. 6, §§ 207 og 208 finder tilsvarende anvendelse.

§ 212. Den bundne sparekassereserve, jf. § 211, kan bruges til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. I tilfælde af pengeinstituttets ophør kan udlodning til aktionærerne kun finde sted, når forpligtelserne efter stk. 4 er opfyldt.

Stk. 3. Ved fusion med et andet pengeinstitut overtager det fortsættende selskab sparekassereserven på de samme vilkår, som indtil fusionen var gældende.

Stk. 4. I tilfælde af pengeinstituttets ophør anvendes sparekassereserven til almenyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i beslutningen efter § 211.

§ 213. Ud over de i § 201 foreskrevne henlæggelser skal der årligt af den del af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, henlægges 10 pct. til den bundne sparekassereserve, jf. § 211. Hvis henlæggelsen vil overstige en forrentning af sparekassereserven, der svarer til den efter stk. 2 fastsatte rente med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for beregning af den rente, der finder anvendelse efter stk. 1.

Realkreditfonde og realkreditforeninger, der har været realkreditinstitutter

§ 214. Fonde, der har været realkreditinstitutter, og fonde, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af realkreditinstitutter til aktieselskaber, er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. Uanset at et realkreditaktieselskab afvikles efter §§ 226 og 227 og ikke anses for at være videreført, anses fonden, jf. stk. 1, fortsat for at være en erhvervsdrivende fond. Ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde, skal godkendes i Erhvervsstyrelsen, som er fondsmyndighed.

§ 214 a. Foreninger, der har været realkreditinstitutter, er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovens § 1 a.

§ 215. (Ophævet)

§ 216. En fond eller forening, der har været et realkreditinstitut, og en fond, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af et realkreditinstitut til et aktieselskab, skal ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvis fonden eller foreningen ejer realkreditaktieselskabet.

Stk. 2. Medlemmerne af foreningen eller låntagerne i realkreditaktieselskabet henholdsvis indehaverne af realkreditobligationer og andre finansielle instrumenter udstedt af realkreditaktieselskabet vælger hver et eller flere medlemmer af bestyrelsen i fonden eller foreningen omfattet af stk. 1. Disse medlemmer skal tilsammen udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen. Medlemmer valgt af indehaverne af realkreditobligationer og andre finansielle instrumenter kan ikke udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen.

Stk. 3. Følgende persongrupperinger må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

- 1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskaber eller lignende repræsentative organer og ansatte i realkredit-selskabet.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.
- 3) Aktionærer i realkreditaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis aktiebesiddelsen i realkreditaktieselskabet har en pålydende værdi, der direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 4. Formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening.

Stk. 5. Besidder den i stk. 1 nævnte fond eller forening ikke andre aktiver end realkreditobligationer og lign. eller kapitalinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder i koncernen, der på erhvervelsestidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital, gælder stk. 3 og 4 ikke. I sådanne tilfælde må mindst 1 medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for eller ansat i realkreditselskabet eller i andre selskaber i koncernen.

§§ 217-218. (Ophævet)

§ 219. I tilfælde af afvikling af en forening, der har været et realkreditinstitut, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 220. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, kan bruge den bundne fondsreserve til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. Ved sammensmeltning af realkreditinstitutet efter § 204 overtager det fortsættende selskab fondsreserven på samme vilkår, som var gældende indtil sammensmeltningen.

Stk. 3. I tilfælde af realkreditinstitutets ophør anvendes fondsreserven til almenyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i omdannelsesbeslutningen. Udlodning til aktionærerne kan kun finde sted, når forpligtelserne efter 1. pkt. er opfyldt.

§ 221. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, skal henlægge 10 pct. af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, til fondsreserven. Hvis henlæggelsen vil overstige den forrentning af fondsreserven, der svarer til den rente, Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 213, stk. 2, med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

Omdannelse af forsikringsselskaber

§ 222. Form, indhold og gennemførelse af en omdannelse af et forsikringsselskab skal godkendes af Finanstilsynet. Det fortsættende forsikringsselskab indtræder i det ophørende forsikringsselskabs rettigheder og forpligtelser.

Kapitel 15

Ophør

Inddragelse af tilladelse

§ 223. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikrings-selskab samt værdipapirhandler, hvis virksomheden anmoder herom.

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab,

- 1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter,
- 2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,
- 3) hvis virksomhed som finansiell virksomhed ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse, eller
- 4) hvis der ikke udøves finansiell virksomhed i en periode på over 6 måneder.

Stk. 2. Har et investeringsforvaltningsselskab en tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, kan tilladelsen som værdipapirhandler inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

Stk. 3. Har et pengeinstitut eller realkreditinstitut tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan tilladelsen inddrages, hvis

- 1) pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 152 a-152 g eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, eller § 152 h,
- 2) realkreditinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 33 a-33 e i lov om realkreditlån

og realkreditobligationer m.v. eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, i denne lov eller § 33 f i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller

- 3) udstedelse af særligt dækkede obligationer ikke er påbegyndt, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt instituttet tilladelse.

Stk. 4. Har et pengeinstitut tilladelse til at føre et refinansieringsregister, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2, 4 eller 5, § 152 l, § 152 m, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 152 j, stk. 5, eller § 152 m, stk. 2.

Stk. 5. Opfylder et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I ikke likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og opfylder et fondsmæglerselskab I ikke krav fastsat i medfør af § 156, og har de ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

Stk. 6. Har et gruppe 2-forsikringsselskab ikke gennemført foranstaltningerne i planen for genoprettelse til opfyldelse af kravet til minimumsbasis kapitalen inden for fristerne i § 248, skal tilladelsen som forsikringsselskab inddrages.

Stk. 7. Har et gruppe 1-forsikringsselskab ikke gennemført foranstaltningerne i planen for genoprettelse, jf. § 248 a, stk. 1, til opfyldelse af solvenskapitalkravet inden for fristerne i § 248 a, stk. 2 eller 3, kan tilladelsen som forsikringsselskab inddrages. Har et gruppe 1-forsikringsselskab ikke gennemført foranstaltningerne i finansieringsplanen, jf. § 248 b, stk. 1, til opfyldelse af minimumskapitalkravet inden for fristerne i § 248 b, stk. 2, skal tilladelsen som forsikringsselskab inddrages.

Stk. 8. Finanstilsynet kan suspendere et investeringsforvaltningsselskabs tilladelse til at drive virksomhed, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

§ 224 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis

- 1) virksomheden overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at virksomheden i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, eller § 225, stk. 1,
- 2) der er objektive indikatorer til støtte for en konstatering af, at virksomheden i nær fremtid vil være ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og Finanstilsynet derfor kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 5, eller
- 3) virksomheden modtager ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og antager en af følgende former:

- a) Statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af Danmarks Nationalbank.
- b) Statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser.
- c) Tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til håndtering af kapitalmangel, der er konstateret ved nationale stresstest eller stresstest gennemført på EU-plan.

Stk. 2. En koncern anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen på konsolideret niveau er i en af de i stk. 1 nævnte situationer.

Stk. 3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller en koncern anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet.

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, § 124, stk. 3 og 6, § 125, stk. 2, og § 126 a, stk. 2-7, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 2, 5 og 6.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller realkreditinstitut, der opfylder kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, men ikke opfylder det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at overholde dette solvenskrav. Finanstilsynet kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter stk. 1 til opfyldelse af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvorefter tilladelsen inddrages efter stk. 1, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger efter 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Hvis tilvejebringelsen af kapital kræver, at pengeinstitutets, realkreditinstitutets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Stk. 4. Opfylder en koncern omfattet af §§ 171-174 ikke solvenskravet i de pågældende bestemmelser, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage pengeinstitutets, realkreditinstitutets, fondsmæglerselskabets el-

ler investeringsforvaltningsselskabets tilladelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter fristen i stk. 1, 2 og 4 under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Stk. 6. Finanstilsynet kan undlade at inddrage tilladelsen efter stk. 1, 2 og 4, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

Afvikling

§ 226. Når Finanstilsynet inddrager et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab tilladelse i henhold til § 223, § 224, stk. 1, 2 og 6, og § 225, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen i henhold til § 224, stk. 2, skal den virksomhed, som fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke længere har tilladelse til, afvikles. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken afviklingen skal være foretaget.

Stk. 3. Når Finanstilsynet inddrager et forsikringsselskabs tilladelse, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet. For livsforsikringsselskaber kan Finanstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration i overensstemmelse med §§ 253-258.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med inddragelse af et forsikringsselskabs tilladelse forbyde forsikringsselskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 167, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 227. Afvikling, jf. § 226, sker ved likvidation eller konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204. Hvis afviklingen sker på anden måde, skal Finanstilsynet godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse.

§ 228. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven. Overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at den finansielle virksomhed skal træde i likvidation.

Stk. 2. Beslutning om afvikling af en finansiell virksomhed skal straks meddeles til Finanstilsynet.

§ 229. Et selskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, kan ikke uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager opløses, medmindre det forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 204 fastsatte regler eller dets forsikringsbestand er taget under administration.

§ 230. Et forsikringsselskab, der driver arbejdsulykkesforsikring, kan ikke opløses, medmindre det forinden har overdraget hele sin arbejdsulykkesforsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 204 fastsatte regler, eller dets arbejdsulykkesforsikringsbestand er taget under

administration af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i henhold til § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

Særlige regler om likvidation og konkurs

§ 231. Et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af erhvervsministeren. En af likvidatorerne skal være jurist.

Stk. 2. I tilfælde af et forsikringsselskabs likvidation kan erhvervsministeren, når hensynet til de forsikrede, aktionærer, garantier eller kreditorer taler derfor, efter indhentet udtalelse fra Finanstilsynet udnævne en likvidator til sammen med de af generalforsamlingen valgte at foretage likvidationen.

Stk. 3. Træffer Finanstilsynet i medfør af §§ 249 eller 250 bestemmelse om, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, udnævner skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere likvidatorer, af hvilke en skal være jurist.

§ 232. Finanstilsynet kan suspendere en finansiel virksomheds vedtægter under likvidationen.

Stk. 2. Regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet.

§ 233. Begæring om konkurs af en finansiel virksomhed, der er under likvidation, kan kun indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

§ 234. Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en finansiel virksomhed bliver insolvent. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 372.

Stk. 2. Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven anses pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I, der ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som supplerende kapitalinstrumenter, ikke for at være insolvente. Tilsvarende gælder for øvrige finansielle virksomheder omfattet af denne lov, såfremt de ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som ansvarlig lånekapital.

Stk. 3. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere kuratorer. En af kuratorerne skal være jurist.

Stk. 4. Erklæres et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, konkurs, finder § 253 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til §§ 253-258.

§ 235. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditordvalg og i skiftesamlinger. Udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finanstilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteretten.

§ 236. Erklæres en sparekasse, en andelskasse eller et gensidigt forsikringsselskab konkurs, giver kurator medde-

lelse til Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet om konkursens begyndelse og slutning.

§ 237. Erhvervsministeren kan bestemme, at likvidator eller kurator på boets regning skal underrette forsikringstagerne om forsikringsselskabets afvikling og om konsekvenserne for dem.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om underretningens form og indhold.

Rekonstruktionsbehandling

§ 238. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obligationsejernes, investorerne eller forsikringstagerne interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

§ 239. Konkurslovens regler om rekonstruktionsbehandling finder med Finanstilsynets tilladelse anvendelse på forsikringsselskaber med undtagelse af livsforsikringsselskaber.

Stk. 2. I forbindelse med den statusoversigt, som skal udsendes sammen med et rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 2, kan skifteretten ved rekonstruktionsbehandling af genforsikringsselskaber efter høring af Finanstilsynet udpege en uvildig aktuar til at foretage en opgørelse over værdien af de krav, der er anmeldt.

§ 240. Bestemmelserne i denne lov om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for sådanne virksomheder, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

§ 241. Kapitel 14 i selskabsloven finder med de fornødne tilføjelser anvendelse på sparekasser, andelskasser og gensidige forsikringsselskaber.

§ 242. Erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af kreditinstitutter, investeringselskaber og forsikringselskaber.

§ 243. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, forbyde et udenlandsk kreditinstitut, finansieringsinstitut, investeringselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab omfattet af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet. Finanstilsynet kan forbyde de i 1. pkt. nævnte virksomheder at udøve virksomhed som nævnt i 1. pkt., hvis virksomheden groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør

af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod kreditinstitut, finansieringsinstitut, investeringsselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelsen til ophør.

Kapitel 15 a

Tidlig indgriben

Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I

§ 243 a. Overtræder eller er det overvejende sandsynligt, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I som følge af en betydelig eller hastig forværring af virksomhedens finansielle situation i nær fremtid vil overtræde kravene fastsat i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, afsnit II i direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter eller artikel 3-7, 14-17 og 24-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at foretage en eller flere af tiltagene i stk. 2 og 3 inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, jf. stk. 1, påbyde virksomheden at

- 1) iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, som er udarbejdet i overensstemmelse med §§ 71 a og 71 b,
- 2) udarbejde og indsende en handlingsplan til Finanstilsynet,
- 3) indkalde virksomhedens øverste myndighed,
- 4) et eller flere medlemmer af bestyrelse eller direktion skal nedlægge hvervet, jf. § 64,
- 5) udarbejde og indsende en plan for forhandlinger om omstrukturering af virksomhedens gæld,
- 6) ændre sin forretningsstrategi,
- 7) ændre sin retlige eller operationelle struktur og
- 8) kontakte potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af virksomheden.

Stk. 3. Ved indkaldelse af virksomhedens øverste myndighed, jf. stk. 2, nr. 3, fastsætter Finanstilsynet dagsordenen. Selskabslovens §§ 90 og 91 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 1. pkt. Efterkommer en virksomhed ikke et påbud efter stk. 2, nr. 3, kan Finanstilsynet på vegne af virksomheden indkalde virksomhedens øverste myndighed og fastsætte dagsordenen herfor. Selskabslovens §§ 89-91 og 93 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 3. pkt.

§ 243 b. Finanstilsynet kan påbyde et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I at nedlægge hvervet, såfremt virksomhedens finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan anvende stk. 1, såfremt påbudene i § 243 a ikke vurderes tilstrækkelige til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Stk. 3. Udpegelse af en ny direktion, bestyrelse eller medlemmer heraf skal ske i overensstemmelse med denne lov, regler udstedt i medfør af loven, selskabsloven, regler udstedt i medfør af selskabsloven og virksomhedens vedtægt.

Midlertidig administrator

§ 243 c. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, jf. stk. 2 eller 3, såfremt pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I's finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning og det vurderes, at et påbud efter § 243 b ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, jf. stk. 1, påbyde virksomheden, at

- 1) den midlertidige administrator træder i den samlede bestyrelses sted eller
- 2) den midlertidige administrator bistår bestyrelsen i dens arbejde.

Stk. 3. Denne lovs og selskabslovens bestemmelser om en virksomheds bestyrelse finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i bestyrelsens sted, jf. stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. På tidspunktet for udpegningen af en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, fratræder bestyrelsen, og den midlertidige administrator tillægges tegnings- og repræsentationsret i overensstemmelse med selskabslovens § 135 og virksomhedens vedtægt.

Stk. 5. Senest på tidspunktet for påbuddet, jf. stk. 1, skal Finanstilsynet have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde, herunder hvilke beslutninger den midlertidige administrator skal forelægge Finanstilsynet til godkendelse. Indkaldelse af virksomhedens øverste myndighed kræver altid Finanstilsynets forudgående godkendelse. Finanstilsynet kan løbende ændre rammerne for den midlertidige administrators arbejde, såfremt Finanstilsynet skønner det nødvendigt for at genoprette virksomhedens finansielle situation. Finanstilsynet kan beslutte, at den midlertidige administrator skal rapportere til Finanstilsynet.

Stk. 6. En midlertidig administrator udpeges for en periode op til 1 år. Denne periode kan i særlige tilfælde forlænges af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal begrunde en forlængelse over for virksomhedens kapitalejere. En midlertidig administrator, jf. stk. 2 og 3, kan til enhver tid afsættes af Finanstilsynet. Denne lovs § 82 og selskabslovens § 120 finder ikke anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, og virksomhedens øverste myndighed kan ikke afsætte en midlertidig administrator. Selskabslovens § 121, stk. 1, finder ikke anvendelse på den midlertidige administrator, som skal give Finanstilsynet et varsel på mindst 2 måneder inden en påtænkt udtrædelse.

Stk. 7. Finanstilsynet sikrer, at den midlertidige administrator er uvildig og besidder de nødvendige kompetencer til at varetage opgaven.

Stk. 8. En midlertidig administrator, som under udførelsen af sit hverv forsætligt eller groft uagtsomt har påført virksomheden tab, skal erstatte dette tab. Det samme gælder, når skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand. Finanstilsynet kan ikke ifalde ansvar for den midlertidige administrators handlinger og undladelser efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

Stk. 9. Bestemmelsen i § 117 finder tilsvarende anvendelse for en midlertidig administrator.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den midlertidige administrator.

§ 243 d. Et påbud fra Finanstilsynet i medfør af §§ 243 a-243 c udgør ikke i sig selv en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling som defineret i § 58 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., såfremt den berørte virksomhed fortsat opfylder kontraktens væsentlige materielle forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. Opfylder den berørte virksomhed fortsat kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse, vil et påbud i medfør af §§ 243 a-243 c eller tiltag, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv berettige virksomhedens kontraktpart til at

- 1) ophæve, suspendere, ændre, nette eller modregne i kontrakten,
- 2) sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende virksomheden eller
- 3) udøve indflydelse på virksomhedens kontraktlige rettigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for kontrakter indgået af en dattervirksomhed, såfremt modervirksomheden eller en anden virksomhed i koncernen garanterer eller understøtter dattervirksomhedens forpligtelser, og for kontrakter indgået af en koncernforbunden virksomhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvor et påbud svarende til et påbud efter §§ 243 a-243 c er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Kapitel 16

Krisehåndtering

§ 244. Erhvervsministeren skal oprette et værdiansættelsesnævn, jf. § 245, som i forbindelse med en skattefri fusion eller tilførsel af aktiver mellem pengeinstitutter, som følge af at et pengeinstitut ikke længere opfylder kravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller er i nærliggende risiko herfor, kan fastsætte den skattemæssige værdi på fusionsdatoen af udlåne og garantierne m.v. i det nødlidende pengeinstitut. Tilsvarende kan

nævnet i forbindelse med en skattepligtig overdragelse træffe afgørelse om den skattemæssige værdi af udlån og garantier m.v. på overdragelsestidspunktet, hvor overdragelse sker som led i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut. Nævnet kan kun træffe afgørelse efter anmodning fra et af de involverede pengeinstitutter.

§ 245. Værdiansættelsesnævnet skal bestå af 3 medlemmer. Erhvervsministeren udpeger efter aftale med skatteministeren nævnets medlemmer og suppleanter. Medlemmerne og suppleanterne udpeges for 4 år.

Stk. 2. Nævnets formand skal repræsentere juridisk, økonomisk eller regnskabsmæssig sagkundskab, og de øvrige medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse af aktiver og passiver.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for nævnets afgørelser.

Stk. 4. Nævnet skal træffe afgørelse senest 5 dage efter, at nævnet har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stilningtagen.

Stk. 5. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed og skal lægges til grund ved skattemyndighedernes ligning.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter aftale med skatteministeren fastsætte regler for nævnets virksomhed.

§ 245 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at virksomheden inden for 24 timer kan tilvejebringe de nødvendige oversigter og oplysninger umiddelbart forud for eller i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, eller når betingelserne i § 272 er opfyldt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I at udarbejde et register over finansielle kontrakter, som virksomheden har indgået.

Stk. 3. Stk. 1 finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på blandede holdingvirksomheder, finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter, hvis finansieringsinstituttet er én dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte efter høring af Finansiell Stabilitet nærmere regler om, hvilke oversigter og oplysninger virksomheden skal tilvejebringe, herunder om kravene til registeret over finansielle kontrakter, og hvilke tiltag og systemer der er nødvendige for at sikre dette.

§ 245 b. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, blandede holdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstitutter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirk-

somheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på finansieringsinstitutter beliggende i Danmark, der er dattervirksomheder af de i stk. 1 omfattede virksomheder, men hvor det konsoliderede tilsyn med koncernen er beliggende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 246. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravet i § 124, stk. 3 og 6, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 225, stk. 1, kan bestyrelsen indkalde pengeinstitutets øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til § 124, stk. 3 og 6, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. For pengeinstitutter, der er aktieselskaber, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen dog uanset vedtægternes bestemmelser herom ske med et varsel på mindst 3 uger.

Stk. 2. Pengeinstitutets bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstitutets virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om erhvervsministerens godkendelse. Aftalen om overdragelsen skal være betinget af denne godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstitutets øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet gøre rede for pengeinstitutets situation samt den indgåede aftale. Såfremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstitutet opfylder kapitalkravet i § 124, stk. 3 og 6, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

Stk. 3. Indkaldelse fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer. Samtidig hermed skal der ske offentlig indkaldelse i overensstemmelse med § 67.

Stk. 4. Senest 24 timer inden afholdelse af generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet skal dagsorden og de fuldstændige forslag fremlægges til gennemsyn for aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer på pengeinstitutets hovedkontor. For indkaldelse til generalforsamling i pengeinstitutter, der er aktieselskaber, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, 2. pkt., finder §§ 95-98 i selskabsloven anvendelse.

Stk. 5. Beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan uanset §§ 106 og 107 i selskabsloven altid træffes med to tredjedele af den repræsenterede kapital. Såfremt halvdele af aktiekapitalen er repræsenteret på generalforsamlingen, kan beslutning om foranstaltninger træffes med simpelt flertal. I sparekasser og andelskasser, hvor andelskassen har lovbestemte stemmeretsbegrænsninger eller tilsvarende vedtægtsmæssige stemmeretsbegrænsninger, kan beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 altid træffes med to tredjedele af de fremmødte, i sparekasser repræsentantskabsmedlemmer og i andelskasser andelshavere.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247. Har pengeinstitutet tabt egenkapitalen, eller er det insolvent, eller må det påregne at blive insolvent, kan bestyrelsen overdrage pengeinstitutets virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om erhvervsministerens godkendelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabsmedlemmerne til et orienterende møde vedrørende dispositionen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af det overtagende pengeinstitut, der har ret til at deltage i mødet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247 a. Inddrager Finanstilsynet et pengeinstituts tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2, indgiver Finanstilsynet efter § 234, stk. 1, eller pengeinstitutet begæring om konkurs, eller erklæres pengeinstitutet efter begæring af andre konkurs, træffer Finanstilsynet beslutning om, at pengeinstitutets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutet tages under administration. Finanstilsynet kan i situationer omfattet af § 224, stk. 3, nr. 1, ligeledes træffe beslutning om, at pengeinstitutets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutet tages under administration. Finanstilsynet udnævner samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå administrationen af tilbagebetalingen til indehaverne af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Når et pengeinstituts tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutet tages under administration, skal Finanstilsynet foranledige, at beslutningerne om administrationens iværksættelse og administrators udnævnelse registreres eller på anden måde offentliggøres i Erhvervsstyrelsen. Administrationsboet skal endvidere underrette låntagerne om, at fremtidige betalinger vedrørende den enkelte låntagers ydelser på lånet kun kan ske til administrationsboet med frigørende virkning.

Stk. 3. Administrationsboet er en selvstændig juridisk person.

Stk. 4. Administrator skal opfylde habilitetskrav svarende til krav til kurator m.v. i konkurslovens § 238, stk. 1 og 2. Administrator og eventuelle medadministratorer må ikke være en og samme person som kurator i et konkursbo efter pengeinstitutet. Administrator og eventuelle medadmini-

stratorer må ikke være ansat i samme virksomhed som kurator.

Stk. 5. Administrator kan udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i forhold, som er relevante for administrationen.

Stk. 6. Honorar til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarstørrelsen fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 7. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn. § 152 h, nr. 4 og 6, finder anvendelse på administrationsboet.

Stk. 8. Bestemmelserne i denne lov om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for administrationsboet.

Stk. 9. Har administrator og eventuelle medadministratorer ikke i forvejen en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække administrationsboets ansvar for fejl og forsømmelser under administrationen af boet, skal administrator straks efter udpegningen tegne en sådan forsikring.

Stk. 10. Administrator skal straks efter udpegningen ved tegning af sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignende måde sikre boet mod tab. Sikkerhedens størrelse skal til enhver tid svare til 1 pct. af aktivernes værdi, dog maksimum 100 mio. kr. I perioden indtil der er foretaget en vurdering af de registrerede aktivers værdi efter § 247 b, stk. 3, skal sikkerheden beregnes ud fra en af administrator anslået værdi. Udgiften til kautionsforsikring afholdes som boudgift.

§ 247 b. Ved administrationens begyndelse skal de registrerede aktiver, jf. § 152 g, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. For så vidt angår fondsaktiver, skal dette registreres i en værdipapircentral, for så vidt angår rettigheder over fast ejendom, skal dette tinglyses i tingbogen, og for så vidt angår skibe, skal dette registreres i et skibsregister.

Stk. 2. Erklæres et pengeinstitut konkurs, overlader kurator straks de aktiver, der er nævnt i stk. 1, til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 152 h, nr. 2.

Stk. 4. Pengeinstituttet hæfter fortsat for, at der er de fornødne aktiver i registeret, uagtet at dette er sat under administration. Konstatere det ved vurderingen efter stk. 3, at de registrerede aktivers værdi ikke svarer til værdien af de obligationer, finansielle instrumenter og lån efter § 152 b, stk. 1, som aktiverne ligger til sikkerhed for, skal administrator rejse krav mod pengeinstituttet om opfyldning af registeret, således at aktivernes værdi svarer til værdien af obligationer, finansielle instrumenter og lån. Tilsvarende skal administrator rejse krav mod pengeinstituttet om opfyldning af registeret, hvis det på et tidspunkt under administrationen konstateres, at der er underdækning i registeret. Overdrager administrator hele eller dele af registeret, vil køber ikke kunne rejse

nye krav mod pengeinstituttet, hvis der opstår yderligere underdækning efter overdragelsen. Hvis kun dele af registeret overdrages, hæfter pengeinstituttet fortsat for eventuel underdækning i den tilbageblevne del af registeret. Er pengeinstituttet erklæret konkurs, finder bestemmelserne i § 247 d anvendelse.

Stk. 5. Konstatere det ved vurderingen af de registrerede aktiver, at administrationsboet er insolvent, skal administrator indgive konkursbegæring. Administrator skal ligeledes indgive konkursbegæring, hvis administrator efterfølgende konstaterer, at administrationsboet er insolvent. Administrationsboet er insolvent, hvis det ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudytigheden må antages blot at være forbigående.

Stk. 6. Administrationsboet kan ikke afsluttes, før boets forpligtelser i henhold til § 247 a og de registrerede aktiver omfattet af denne paragraf er overdraget, jf. § 247 g, der er indgivet konkursbegæring og konkursbehandlingen er afsluttet, eller samtlige de obligationer, som aktiverne i registeret ligger til sikkerhed for, er indfriet, og de finansielle instrumenter er afviklet. Er der overskydende midler i boet ved afslutningen, skal disse tilbageføres til pengeinstituttet eller pengeinstituttet under konkurs, jf. § 247 d, stk. 4.

Stk. 7. Erklæres et pengeinstitut konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 8. Administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra pengeinstituttet, og kan hos pengeinstituttet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 247 c. Erklæres et pengeinstitut konkurs, eller overholder et pengeinstitut ikke forpligtelsen til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, kan dette ikke af indehaverne af de særligt dækkede obligationer eller af långivere efter § 152 b, stk. 1, gøres gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser. Det fratager heller ikke låntagerne, hvis lån er ydet på grundlag af de særligt dækkede obligationer, disses eventuelle ret til at foretage hel eller delvis indfrielse af lånet i overensstemmelse med de indfrielsesvilkår, der gælder for lånet.

§ 247 d. Erklæres et pengeinstitut konkurs, anvendes aktiverne i registeret, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administrator, til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for. Herefter dækkes lån, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Stk. 2. De enkelte indehavere af særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b, stk. 1, kan ikke gøre krav gældende mod boet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne anmelde krav over for boet på, hvad der efter vurderingen mangler til at fyldestgøre indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter og långivere efter § 152 b, samt krav på de renter,

der er påløbet de nævnte fordringer fra konkursdekretets afsigelse, for at obligationsindehaverne, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b kan blive fyldestgjort.

Stk. 3. Er midlerne i registeret utilstrækkelige til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de registrerede finansielle instrumenter samt til dækning af gæld, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, kan administrator ved administrationsboets afslutning anmelde udkrævede restkrav i pengeinstituttets konkursmasse som simple krav.

Stk. 4. Eventuelle overskydende midler i et register kan ikke overføres til andre registre, men skal overføres til konkursboet.

Stk. 5. Modregning fra en fordringshaver som omhandlet i konkurslovens § 42 kan ikke finde sted til opfyldelse af en fordring, som tilkommer pengeinstituttet, og som vedrører lån optaget på baggrund af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet.

§ 247 e. Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, og som ikke indgår i et register, skal i tilfælde af pengeinstituttets konkurs tjene til dækning af indehavere af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånene er optaget. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

§ 247 f. Indhavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 3, 1. pkt., og modparter på de registrerede aftaler om finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, jf. § 247 d, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende gælder lån, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1.

Stk. 2. Eventuelle restkrav anmeldes af administrator i pengeinstituttets konkursbo som simple krav.

Stk. 3. Reglerne i § 152 a, stk. 1, 1. pkt., §§ 152 b-152 h og §§ 247 a-247 e finder tilsvarende anvendelse for obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 3, samt finansielle instrumenter knyttet hertil.

§ 247 g. Administrator skal, efter at de registrerede aktiver er vurderet, jf. § 247 b, stk. 3, arbejde for, at boets forpligtelser i henhold til § 247 a og registrerede aktiver omfattet af § 247 b overdrages til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Stk. 2. Kan administrator ikke overdrage boets forpligtelser i henhold til § 247 a og de registrerede aktiver omfattet af § 247 b, skal administrator drive administrationsboet videre i overensstemmelse med vilkårene i § 247 h, medmindre betingelserne for at indgive konkursbegæring er til ste-

de, jf. § 247 b, stk. 5. Administrator skal dog fortsat arbejde for overdragelse efter stk. 1.

Stk. 3. Overdragelse af hele eller dele af boets forpligtelser i henhold til § 247 a og registrerede aktiver omfattet af § 247 b til et andet kreditinstitut, jf. stk. 1, skal godkendes af erhvervsministeren. Dette gælder dog ikke, hvis der alene afhændes enkelte aktiver efter § 247 h, stk. 3.

Stk. 4. Medmindre erhvervsministeren på det foreliggende grundlag finder, at overdragelsen ikke bør godkendes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i landsdækkende dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til de berørte obligationsejere til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, at de har indsigelser mod overdragelsen. Administrator skal samtidig sende meddelelse om den påtænkte overdragelse og redegørelsen til de obligationsejere, som administrator kender adressen på.

Stk. 5. Efter udløbet af fristen i stk. 4 træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt registeret kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 6. Overdragelsen kan ikke af ejerne af de særligt dækkede obligationer påberåbes som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser.

§ 247 h. Administrator kan udstede obligationer til refinansiering af særligt dækkede obligationer, der udløber. Obligationerne benævnes refinansieringsobligationer og må ikke benævnes særligt dækkede obligationer. Refinansieringsobligationerne får på samme vis som de særligt dækkede obligationer, de erstatter, sikkerhed i aktivmassen i administrationsboet. Administrator må ikke udstede refinansieringsobligationer, hvis der ikke efter udstedelsen kan forventes at være tilstrækkelige midler i boet til betaling af renter og afdrag til indehavere af særligt dækkede obligationer, eventuelle refinansieringsobligationer og modparter på finansielle instrumenter. Administrator kan tillige indgå aftaler om finansielle instrumenter til risikoafdækningsformål.

Stk. 2. Administrator kan optage kortvarige lån til dækning af midlertidige likviditetsunderskud i administrationsboet opstået på grund af manglende tidsmæssigt sammenfald mellem indbetalinger til boet fra låntagere og udbetalinger fra boet til obligationsejere. Provenuet fra sådanne lån må alene anvendes til betaling af renter og afdrag til ejerne af de særligt dækkede obligationer og eventuelle refinansieringsobligationer.

Stk. 3. Administrator kan sælge aktiver fra boet til brug for dækning af midlertidige likviditetsunderskud i administrationsboet opstået på grund af manglende tidsmæssigt sammenfald mellem indbetalinger til boet fra låntagere og udbetalinger fra boet til obligationsejere. Salg af aktiver kan kun ske i begrænset omfang og til en minimumspris fastsat på forhånd.

Stk. 4. Finder administrator, at mulighederne i stk. 1-3 ikke er tilstrækkelige og der ikke kan ske fuld rettidig indfrielse af indehaverne af særligt dækkede obligationer, kan ad-

ministratør udskyde forfaldstidspunktet på de særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med § 152 b, stk. 4-6.

§ 247 i. Tages administrationsboet under konkursbehandling, behandles boet i overensstemmelse med konkurslovens regler, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Aktiverne i administrationsboet, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administratør anvendes i lige forhold til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, indehavere af eventuelle refinansieringsobligationer udstedt af administratør i medfør af § 247 h, stk. 1, og dækning af lån, som administrationsboet har optaget i medfør af § 247 h, stk. 2. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Særlige regler for forsikringsselskaber om genoprettelse og foranstaltninger

§ 248. Et gruppe 2-forsikringsselskab, som ikke opfylder kravet til minimumsbasiskapitalen, jf. § 126, stk. 2 og 3, skal udarbejde en plan for genoprettelse, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige, for at selskabet kan opfylde kravet til minimumsbasiskapitalen. Planen for genoprettelse skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsfrist.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, planen for genoprettelse skal indeholde, og om perioden, for hvilken planen skal udarbejdes.

§ 248 a. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, skal udarbejde en plan for genoprettelse, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige, for at selskabet kan opfylde solvenskapitalkravet. Planen for genoprettelse skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse, senest 2 måneder efter at selskabet har konstateret, at det ikke opfylder solvenskapitalkravet.

Stk. 2. Planen for genoprettelse skal føre til, at solvenskapitalkravet opfyldes, senest 6 måneder efter at selskabet konstaterede den manglende opfyldelse heraf. Finanstilsynet kan forlænge denne frist med 3 måneder en gang, hvis selskabet kan sandsynliggøre, at det vil blive i stand til at opfylde solvenskapitalkravet, såfremt fristen forlænges.

Stk. 3. I særlige tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger vurderer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation, der berører forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet, kan Finanstilsynet efter høring af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici forlænge fristen i stk. 2. Fristforlængelse kan meddeles ad flere omgange, men den samlede fristforlængelse må ikke overstige 7 år.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået forlænget fristen efter stk. 3, skal hver tredje måned indsende en redegørelse til Finanstilsynet, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet, kan Finanstilsynet tilbagekalde forlængelsen af fristen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, planen for genoprettelse skal indeholde.

§ 248 b. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 126 d, skal udarbejde en finansieringsplan, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige, for at selskabet kan opfylde minimumskapitalkravet. Finansieringsplanen skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse, senest 1 måned efter at selskabet har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet.

Stk. 2. Finansieringsplanen skal føre til, at minimumskapitalkravet opfyldes senest 3 måneder efter konstateringen af den manglende opfyldelse heraf.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, finansieringsplanen skal indeholde.

§ 249. Finanstilsynet påbyder et livsforsikringsselskab inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, såfremt

- 1) selskabet ikke overholder denne lov,
- 2) selskabet afviger fra det for sin virksomhed gældende grundlag,
- 3) det i nr. 2 nævnte grundlag eller den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, ikke er betryggende,
- 4) det viser sig, at de til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser henlagte midler ikke er betryggende eller
- 5) selskabets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den i henhold til stk. 1 fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 253-258.

Stk. 3. En forsikringsbestand skal tages under administration, såfremt det viser sig, at der inden den i henhold til stk. 1 fastsatte frist ikke kan fremskaffes de til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser nødvendige midler.

Stk. 4. Træder et selskab i likvidation, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabets forsikringsbestand tages under administration.

Stk. 5. Finder Finanstilsynet, at det, når forsikringsbestanden er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at selskabet opløses, træffer tilsynet beslutning herom.

§ 250. Finanstilsynet påbyder et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, såfremt

- 1) selskabet ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af forsikringsmæssige forpligtelser,
- 2) Finanstilsynet ikke finder den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, betryggende eller
- 3) selskabet ikke overholder denne lov.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation. Såfremt selskabet driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet tilbagekalde selskabets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, hvorefter forsikringsbestanden tages

under administration af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i henhold til § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

§ 251. Som led i de i § 248, § 248 a, stk. 2, § 248 b, stk. 2, § 249, stk. 1, og § 250, stk. 1, nævnte foranstaltninger kan Finanstilsynet forbyde selskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 167 finder tilsvarende anvendelse.

§ 252. Finanstilsynet skal, snarest muligt efter at likvidation i henhold til § 250 er indtrådt, i samråd med likvidatorerne lade undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et eller flere forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal Finanstilsynet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse om overdragelsen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter forhandling med det overtagende selskab træffe bestemmelse om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som ifølge forsikringsaftalen er gældende, hvis den i aftalen indeholdte flerårige periode var udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i Finanstilsynets redegørelse.

Stk. 5. § 27, stk. 2, i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse, indtil erhvervsministeren har truffet beslutning i henhold til stk. 3. Finder overtagelse sted i overensstemmelse med erhvervsministerens beslutning, kan likvidationen og overdragelsen uanset lov om forsikringsaftaler §§ 26 og 27 ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Særlige regler for forsikringsselskaber om administration af en livsforsikringsbestand

§ 253. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand tages under administration i henhold til § 224, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 6, § 226, stk. 3 og 4, § 234, stk. 5, eller § 249, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå forsikringsbestandens administration.

Stk. 2. Når en forsikringsbestand tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde livsforsikringsselskabets tilladelse samt foranledige beslutningerne om admini-

strationens iværksættelse, administrators udnævnelse samt tilladelsens tilbagekaldelse registreret i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarlige varetægtelse kan administrator udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i for administrationen relevante forhold. § 108 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med administrationsboer.

Stk. 4. Udgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet bestående af de forsikrede, udredes af administrationsboet ved administrator.

Stk. 5. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 6. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

§ 254. Ved administrationens begyndelse skal de i § 167, stk. 1, nævnte registrerede aktiver straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. For så vidt angår fondsaktiver, skal dette registreres i en værdipapircentral og, for så vidt angår fast ejendom, i tingbogen.

Stk. 2. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, oversender skifteretten straks de i stk. 1 nævnte aktiver til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Stk. 4. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve selskabet, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. stk. 3, mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 256 er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 6. Administrator skal forvalte de fra selskabet modtagne aktiver og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

Stk. 7. Administrator skal respektere aftaler om netting ved slutfregning, jf. § 206 i lov om kapitalmarkeder, af finansielle kontrakter, der kan indgå i gruppen af aktiver i medfør af § 167, stk. 1, 1. pkt.

§ 255. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan genkøb af forsikringer ikke finde sted.

§ 256. Administrator skal beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før

dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med så stort et beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, jf. stk. 4, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

Stk. 3. De forsikringsmæssige hensættelser beregnes under anvendelse af det for selskabet anmeldte beregningsgrundlag, jf. § 20, medmindre administrator finder det nødvendigt at fastsætte et andet beregningsgrundlag, der anmeldes til Finanstilsynet.

Stk. 4. Fastsættelse af forsikringsbeløbene, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 257, stk. 1, 4. pkt., eller § 258, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med det efter stk. 3 gældende beregningsgrundlag og efter en fordeling af selskabets aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under hensyn til forholdene i forsikringsbestanden, herunder indholdet af forsikringsaftalerne.

§ 257. Administrator skal snarest muligt efter, at vurdering og beregning i henhold til § 254, stk. 3, og § 256 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringselskaber. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om erhvervsministerens tilladelse til overdragelsen. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den overenskomst, der er afsluttet mellem administrationsboet og det overtagende selskab, og af sådanne oplysninger om dette selskab, som erhvervsministeren finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Medmindre erhvervsministeren på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overtagelse i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstager, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelsen sket på en sådan måde, at ikke alle administrationsboets aktiver er medgået, skal administrator afgive det overskydende beløb til selskabet eller dets bo.

§ 258. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 257, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt sel-

skab med administrationsboet som stifter, jf. § 23 og §§ 24 og 25 i selskabsloven. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold og den af administrator beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 257, stk. 2, angivne måde.

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 254, stk. 4, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Kapitel 17

Afviklingsplanlægning

Afviklingsplaner

§ 259. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan for et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, jf. dog § 260. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Afviklingsplanen skal

- 1) indeholde de afviklingstiltag, som det vurderes vil kunne anvendes ved virksomhedens afvikling, jf. § 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) tage højde for relevante scenarier, herunder at en virksomheds sammenbrud kan skyldes konkrete forhold i virksomheden eller være en følge af en periode med generel finansiell ustabilitet, herunder begivenheder, der berører hele det finansielle system,
- 3) indeholde en analyse af, hvordan og hvornår en virksomhed på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed, og
- 4) indeholde modeller for, hvordan de i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på virksomheden.

Stk. 2. Afviklingsplanen for realkreditinstitutter må ikke forudsætte anvendelse af bail-in, jf. § 2, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 3. Ved udarbejdelse og vedligeholdelse af en afviklingsplan efter stk. 1 for et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 og 310, skal Finanstilsynet høre Danmarks Nationalbank om afviklingsplanens indhold.

Stk. 4. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal høre eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, om afviklingsplanen.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender efter vedtagelsen i henhold til stk. 1 den endelige afviklingsplan til Finansiell Stabilitet. For institutter omfattet af stk. 3 fremsendes afviklingsplanen endvidere til Danmarks Nationalbank.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af afviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 260. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Koncernafviklingsplanerne vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af eventuelle afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Stk. 2. Finanstilsynet kan uanset stk. 1 beslutte, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, skal udarbejdes og vedligeholdes en afviklingsplan i henhold til § 259.

Stk. 3. En koncernafviklingsplan skal indeholde konkrete tiltag til afvikling af koncernen som helhed og afvikling af de virksomheder og filialer, som indgår i koncernen.

Stk. 4. § 259 finder tilsvarende anvendelse på koncernafviklingsplaner.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til

- 1) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed,
- 2) Finansiell Stabilitet,
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder,
- 4) afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer,
- 5) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og
- 6) afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union, hvor en finansiell holdingvirksomhed er etableret.

Stk. 6. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer sammen med de i stk. 5 nævnte myndigheder, om koncernafviklingsplanen opfylder de i stk. 3 og 4, jf. § 259, fastsatte krav med henblik på at nå en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen inden for 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af oplysninger som nævnt i stk. 5.

Stk. 7. Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen, hvis myndighederne omfattet af stk. 5 ikke inden for 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af koncernafviklingsplanen har truffet en fælles beslutning, jf. stk. 6. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og de i stk. 5 nævnte myndigheder om beslutningen. Såfremt en af de i stk. 5, nr. 3-5, nævnte myndigheder har ind-

bragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af koncernafviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 261. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af virksomhedens eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 259 og 260, herunder påbyde virksomheden eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger.

Vurdering af afviklingsmuligheder

§ 262. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen, jf. § 259, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at en virksomhed kan afvikles.

Stk. 2. For et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 og 310, hører Finanstilsynet Danmarks Nationalbank om vurderingen foretaget af Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal høre eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, om afviklingsplanen.

§ 263. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. § 260, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles.

Stk. 2. Omfatter koncernen et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 eller 310, skal der ske høring af Danmarks Nationalbank om vurderingen efter stk. 1.

Stk. 3. Vurderingen efter stk. 1 skal ske i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af de kompetente myndigheder for dattervirksomhederne samt afviklingsmyndighederne i de lande, i hvilke væsentlige filialer er beliggende, såfremt det er relevant for den pågældende filial.

Beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling

§ 264. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af afviklingsmulighederne for en virksomhed, jf. § 262, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende virksomhed, underretter Finanstilsynet skriftligt virksomheden og eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, herom.

Stk. 2. Virksomheden skal, senest 4 måneder efter at den har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, fore-

lægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige afviklingshindringer, som følger af underretningen. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om de pågældende tiltag effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende afviklingshindringer.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at de af en virksomhed foreslåede tiltag i henhold til stk. 2 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, kan Finanstilsynet

- 1) påbyde virksomheden at gennemgå aftaler om koncernintern finansiell støtte eller at genoverveje fraværet af sådanne og at udarbejde koncerninterne serviceaftaler eller serviceaftaler med tredjemand til dækning af kritiske funktioner,
- 2) påbyde virksomheden at begrænse dennes maksimale enkeltvis og samlede eksponeringer,
- 3) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis ved påbud stille krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med afvikling,
- 4) påbyde virksomheden at afhænde bestemte aktiver,
- 5) påbyde virksomheden at begrænse eller indstille eksisterende eller påtænkte aktiviteter,
- 6) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter,
- 7) påbyde, at virksomheden eller en dattervirksomhed, som virksomheden kontrollerer enten direkte eller indirekte, forenkles gennem ændringer af dennes retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer,
- 8) påbyde virksomheden at oprette en finansiell holdingvirksomhed,
- 9) påbyde et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab I at udstede nedskrivningseggede passiver for at opfylde kravene i § 266,
- 10) påbyde et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab I at træffe andre tiltag for at leve op til kravet om nedskrivningseggede passiver i henhold til § 266 eller
- 11) påbyde den blandede holdingvirksomhed at oprette en særskilt finansiell holdingvirksomhed til at overtage styringen med virksomheden, hvis dette er nødvendigt for at lette afviklingen og undgå, at anvendelsen af de afviklingsværktøjer og -beføjelser, som følger af kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, får negative konsekvenser for koncernens ikkefinansielle del.

Stk. 4. Virksomheden skal inden 1 måned efter meddelelsen af påbud i henhold til stk. 3 forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen heraf.

Stk. 5. Kravet til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil tiltagene, jf. stk. 2, eller påbuddene, jf. stk. 3, er gennemført.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 3 opregnede påbud og anvendelsen af disse.

§ 265. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. § 263, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern, udarbejder og forelægger Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og efter høring af de kompetente myndigheder en rapport til

- 1) modervirksomheden,
- 2) Finansiell Stabilitet,
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder og
- 4) afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende filial.

Stk. 2. § 264 finder tilsvarende anvendelse på koncerner.

Stk. 3. Rapporten i henhold til stk. 1 skal

- 1) analysere væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne over for koncernen, jf. kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) indeholde overvejelser om konsekvenser for virksomhedens forretningsmodel og
- 3) anbefale forholdsmæssige og målrettede påbud, som efter Finanstilsynets vurdering er nødvendige eller egnede til at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer.

Stk. 4. Modervirksomheden kan senest 4 måneder efter modtagelsen af rapporten udarbejdet i henhold til stk. 1 til Finanstilsynet indsende bemærkninger og forslag til alternative ændringer eller påbud til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten fra Finanstilsynet. Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens bemærkninger og forslag til Finansiell Stabilitet, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder.

Stk. 5. Finanstilsynet gennemgår inden 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af en meddelelse i henhold til stk. 4, 2. pkt., modervirksomhedens bemærkninger og forslag med Finansiell Stabilitet og de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud, jf. stk. 4 og § 264, stk. 3. Har Finanstilsynet ikke modtaget bemærkninger eller forslag til ændringer fra modervirksomheden, gennemgår Finanstilsynet med Finansiell Stabilitet og de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder den af Finanstilsynet udarbejdede rapport for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 264, stk. 3. Dette skal ske senest 4 måneder efter udløbet af fristen i stk. 4.

Stk. 6. Har Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet og de myndigheder, som er omfattet af stk. 1, nr. 3 og 4, ikke inden for de i stk. 5 nævnte frister truffet en fælles beslutning om påbud, jf. stk. 5, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelse af et eller flere påbud. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed, Finansiell Stabilitet og de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder om denne beslutning. Såfremt en af de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger,

og herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 7. Finanstilsynet kan uanset stk. 5 beslutte, at der for hver enkelt dattervirksomhed skal påbydes tiltag i overensstemmelse med § 264, stk. 2 og 3.

Stk. 8. Modervirksomheden skal inden for 1 måned efter modtagelsen af en beslutning, jf. stk. 5 eller 6, forelægge en plan for efterlevelsen af påbuddene.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 264, stk. 3, opregnede påbuds anvendelse for koncerner.

Nedskrivningsegne passiver

§ 266. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet krav til størrelsen af et pengeinstituts og et fondsmæglerselskab I's nedskrivningsegne passiver. Kravet fastsættes individuelt for de enkelte dattervirksomheder i en koncern. Kravet til nedskrivningsegne passiver fastsættes som en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet konkret beslutte, at finansieringsinstitutter og finansielle holdingvirksomheder skal opfylde kravet i stk. 1.

Stk. 3. Modervirksomheder omfattet af stk. 1 og 2, der er underlagt konsolideret tilsyn, skal tilsvarende opfylde kravet i stk. 1 på konsolideret niveau. Ved fastsættelsen af kravet i stk. 1 på konsolideret niveau er koncernens realkreditinstitut ikke omfattet af konsolideringen. Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde kravet i stk. 1 på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af kravene i § 125 i, stk. 1-4, eller de krav, der følger af § 125 i, stk. 8, nr. 1-5.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for en modervirksomhed omfattet af stk. 3 dispensere fra kravet efter stk. 1, såfremt

- 1) koncernen opfylder kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau og
- 2) Finanstilsynet har dispenseret fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på modervirksomheden, jf. artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 5. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet efter stk. 1, og kravet, jf. stk. 2, for en dattervirksomhed, såfremt

- 1) dattervirksomheden indgår i en koncern under konsolideret tilsyn, hvor dens modervirksomhed er et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab I, og
- 2) Finanstilsynet har dispenseret fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på dattervirksomheden, jf. artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Finanstilsynet kan, når det er relevant, dispensere fra kravet i stk. 1 for broinstitutter som omhandlet i § 21 i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder.

§ 267. Nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser.

Stk. 2. Ved nedskrivningsegne forpligtelser forstås de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificeres som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som der kan gennemføres bail-in på, jf. § 25, stk. 1, i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke er undtaget bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som opfylder følgende betingelser:

- 1) Forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år.
- 2) Forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat.
- 3) Gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I.
- 4) Forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen.
- 5) Forpligtelsen hidrører ikke fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Stk. 3. I en koncern, hvor der indgår et realkreditinstitut, og hvor der er fastsat et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, kan Finanstilsynet tillade, at passiver udstedt fra et realkreditinstitut i koncernen anvendes til at opfylde kravet til de nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De pågældende instrumenter skal i afviklingssituationen kontraktuelt kunne nedskrives og konverteres uden brug af bail-in.
- 2) De pågældende instrumenter må ikke samtidig anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet i § 125 i, stk. 7.
- 3) Det må ikke udgøre en afviklingshindring, at det konsoliderede krav til nedskrivningsegne passiver opfyldes af passiver udstedt fra realkreditinstituttet.

Stk. 4. Er et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan Finanstilsynet beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at en afgørelse fra Finanstilsynet eller en beslutning fra Finansiell Stabilitet om at nedskrive eller konvertere passivet vil være gyldig i henhold til tredjelandets lovgivning. Kan dette ikke godtgøres, medregnes passivet ikke i de nedskrivningsegne passiver.

§ 268. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet kravet til nedskrivningsegne passiver for et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab I eller for virksomheder og koncerner, som omfattes af § 266, stk. 2 eller 3, på konsolideret niveau på baggrund af en konkret vurdering af følgende kriterier:

- 1) Virksomheden kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne.
- 2) Virksomheden har, såfremt bail-in anvendes, tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at sikre, at tabene kan absorberes og virksomhedens egentlige ker-

nekapital kan genoprettes til et niveau, hvor virksomheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares.

- 3) Virksomheden har tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til, såfremt undtagelse af visse kategorier af nedskrivningsegne passiver udelukkes fra bail-in, at sikre, at tabene kan absorberes og en virksomheds egentlige kernekapital kan genoprettes til et niveau, hvor virksomheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse.
- 4) Virksomhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil.
- 5) I hvilket omfang indskyder- og investorgarantiordningen kan bidrage til finansieringen af afviklingen i henhold til § 2 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.
- 6) I hvilket omfang det forhold, at virksomheden er nødlidende, har en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre finansielle virksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet meddeler virksomheden kravet til størrelsen af de nedskrivningsegne passiver fastsat på baggrund af kriterierne i stk. 1. Finanstilsynet kan kræve, at de nedskrivningsegne passiver helt eller delvis skal bestå af forpligtelser, som kan konverteres.

Stk. 3. Opfylder virksomheden ikke på tidspunktet for meddelelse i henhold til stk. 2 kravet til nedskrivningsegne passiver, fastsætter Finanstilsynet under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder en frist til opfyldelse heraf. Modtager Finanstilsynet efterfølgende meddelelse om, at virksomheden ikke længere opfylder kravet, kan Finanstilsynet ligeledes fastsætte frist for opfyldelse heraf i medfør af 1. pkt.

Stk. 4. Finanstilsynet skal ved fastsættelsen af kravet til nedskrivningsegne passiver for modervirksomheder på konsolideret niveau fastsætte kravet i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af de kompetente myndigheder for den enkelte dattervirksomhed. Den fælles beslutning skal foreligge inden for 4 måneder. Er der ikke inden for 4 måneder truffet en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet beslutning om kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt en af de kompetente myndigheder for den enkelte dattervirksomhed har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 5. Finanstilsynet skal ved fastsættelsen af kravet til nedskrivningsegne passiver for dattervirksomheder på individuel basis træffe beslutning efter en fælles beslutning med den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed. Den fælles beslutning skal foreligge inden for 4 måneder. Er der ikke inden for 4 måneder truffet en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet beslutning om kravet til nedskrivningsegne passiver for dattervirksomheden på individuelt niveau. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt den konsoliderende afviklingsmyndighed har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og træffe beslutning i

overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Den konsoliderende afviklingsmyndighed kan ikke indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynets fastsatte niveau for nedskrivningsegne passiver ligger inden for 1 procentpoint af kravet til nedskrivningsegne passiver fastsat på konsolideret niveau.

§ 269. Finanstilsynet skal kontrollere, at den enkelte virksomhed til enhver tid overholder kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1.

Stk. 2. Konstaterer virksomheden, at kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. §§ 266 og 268, ikke er opfyldt, skal virksomheden straks underrette Finanstilsynet herom.

§ 270. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver, herunder yderligere kriterier, på grundlag af hvilke kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, og de bagvedliggende kriterier, med hvilken hyppighed kravet fastsættes og om arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Afviklingskollegier

§ 271. Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i §§ 260, 261, 263, 265, 266 og 268 nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

Stk. 2. Finanstilsynet kan deltage i afviklingskollegier efter stk. 1, som er oprettet af en koncernafviklingsmyndighed, som er beliggende i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan oprette eller deltage i europæiske afviklingskollegier, hvis en modervirksomhed beliggende uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har mere end én dattervirksomhed eller væsentlig filial etableret eller beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis dattervirksomheden eller den væsentlige filial er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Mindst én dattervirksomhed eller væsentlig filial, jf. 1. pkt., skal være etableret eller beliggende i Danmark.

Kapitel 17 a

Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

§ 272. Finanstilsynet skal uden ugrundet ophold nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fonds-

mæglerelskabet I ikke vil være levedygtigt, medmindre be-
føjelsen anvendes.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fonds-
mæglerelskab I anses i relation til stk. 1 for ikke at være le-
vedygtigt, hvis betingelserne i § 224 a, stk. 1, er opfyldt, og
Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre til-
tag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Fi-
nanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne
forhindre, at virksomheden må afvikles. Finanstilsynet skal
foretage en høring af Finansiell Stabilitet om vurderingen i 1.
pkt.

Stk. 3. Relevante kapitalinstrumenter nævnt i stk. 1 omfat-
ter hybride kernekapitalinstrumenter, som opfylder kravene
i artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forord-
ning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige
krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og supple-
rende kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, som opfyl-
der kravene i artikel 63, stk. 1, i forordningen.

Stk. 4. Finanstilsynets konstatering i henhold til stk. 1 skal
ske på baggrund af en værdiansættelse i overensstemmelse
med kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse
finansielle virksomheder. Denne værdiansættelse foretages
af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet.
Beslutning om størrelsen af nedskrivningen eller konverte-
ring foretages ligeledes på grundlag af denne værdiansættel-
se.

Stk. 5. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumen-
ter skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, og §
18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle
virksomheder. For så vidt angår betingelsen i § 18, stk. 2, nr.
1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle
virksomheder, er det Finanstilsynet, som skal godkende ud-
stedelsen. §§ 44-46 i lov om restrukturering og afvikling af
visse finansielle virksomheder finder med de nødvendige til-
pasninger anvendelse for Finanstilsynets nedskrivning eller
konvertering i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Selskabslovens § 74, stk. 2 og 3, §§ 76, 104-107,
154-157, 162-164, 167-169, 185 og 186 finder ikke anven-
delse i relation til Finanstilsynets nedskrivning eller konverte-
ring i henhold til denne bestemmelse. Finanstilsynet kan i
forbindelse med konvertering af relevante kernekapitalin-
strumenter på virksomhedens vegne foranledige udstedelse
af det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter til
ejerne af de relevante kapitalinstrumenter.

Stk. 7. Det påhviler virksomhedens bestyrelse at sørge for
de nødvendige ændringer af virksomhedens vedtægt og de
nødvendige registreringer i henhold til selskabslovens reg-
ler.

Koncerner

§ 273. Bestemmelsen i § 272 om nedskrivning og konverte-
ring af kapitalinstrumenter finder tilsvarende anvendelse
for koncerner, når

- 1) de relevante kapitalinstrumenter er udstedt af en datter-
virksomhed og det relevante kapitalinstrument indgår i
kapitalgrundlaget på individuelt og konsolideret ni-
veau, og når den ansvarlige myndighed for det konsoli-
derede tilsyn med den berørte koncern og Finanstilsy-

net sammen har konstateret, at medmindre kapitalin-
strumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen
ikke fortsat være levedygtig, eller

- 2) det relevante kapitalinstrument er udstedt af en moder-
virksomhed, som Finanstilsynet fører tilsyn med, og
det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundla-
get på moderselskabsniveau eller på konsolideret ni-
veau og Finanstilsynet har konstateret, at medmindre
kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil
koncernen ikke fortsat være levedygtig.

Stk. 2. En koncern skal i relation til stk. 1 anses for ikke at
være levedygtig, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell
Stabilitet har konstateret, at koncernen er nødlidende eller
forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3, og Finanstilsynet
vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder
tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, in-
den for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at kon-
cernen må afvikles.

Stk. 3. En dattervirksomheds relevante kapitalinstrumen-
ter nedskrives eller konverteres ikke, jf. stk. 1, nr. 1, i større
omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter
af samme rang i modervirksomheden, der er blevet nedskre-
vet eller konverteret.

§ 274. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæg-
lerelskaber I skal sikre, at kontrakter, som virksomheden
indgår efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgiv-
ningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter
modparten anerkender, at forpligtelsen, som aftalen om-
handler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets eller Fi-
nanstilsynets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser,
jf. §§ 272 og 273 samt §§ 17 og 24 i lov om restrukturer-
ing og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog §
24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse fi-
nansielle virksomheder. Ligeledes skal kontrakterne inde-
holde bestemmelser, hvorefter modparten anerkender at væ-
re bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det
udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres
af Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets udøvelse af disse
beføjelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at ind-
hente en juridisk udtalelse om, at kontraktbestemmelser ef-
ter stk. 1 er bindende for modparten og kan håndhæves i
overensstemmelse med vilkårene.

Stk. 3. Stk. 1, 2 og 6 finder tilsvarende anvendelse for fi-
nansielle holdingselskaber.

Stk. 4. Stk. 1, 2 og 6 finder tilsvarende anvendelse for fi-
nansielle moderholdingselskaber i Danmark, finansielle mo-
derholdingselskaber i Den Europæiske Union, blandede mo-
derholdingselskaber i Danmark og blandede finansielle mo-
derselskaber i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 6 finder tilsvarende anvendelse for fi-
nansieringsinstitutter, der er etableret i Den Europæiske
Union, hvis finansieringsinstituttet er et datterselskab af et
kreditinstitut, et investeringsselskab eller et selskab nævnt i
stk. 2 og 6, som indgår i tilsynet med modervirksomheden
på konsolideret grundlag.

Stk. 6. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis forpligtelsen er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det samme gælder, hvis der er tale om berettigede indskud, jf. § 2, nr. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 7. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet vurderer, at de omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering med hjemmel i lovgivningen i et tredjeland eller med hjemmel i en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de i stk. 1 nævnte kontraktbestemmelser og om de forpligtelser, som undtagelsen i stk. 7 finder anvendelse på.

§§ 275-282. (Ophævet)

Afsnit VIII

Særlige regler for forsikringsselskaber

Kapitel 18

Særlige regler for forsikringsselskaber

Rapport om solvens og finansiell situation

§ 283. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Derudover skal gruppe 1-forsikringsselskaberne efter frister fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) indsende en uddybende rapport til Finanstilsynet om deres solvens og finansielle situation.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, skal årligt offentliggøre en rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation. Derudover skal virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, efter frister fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) indsende en uddybende rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som rapporterne skal indeholde, og om overgangsbestemmelser om offentliggørelse og indsendelse til Finanstilsynet.

Gensidige forsikringsselskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser

§ 284. Medlemmer af et gensidigt forsikringsselskab er selskabets forsikringstagere og kun disse.

Stk. 2. Hvis medlemmerne skal hæfte for selskabets forpligtelser, skal omfanget heraf fastsættes i vedtægterne.

Stk. 3. Medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser kan kun gøres gældende af selskabet.

Stk. 4. Selskabets krav mod medlemmer til opfyldelse af hæftelsen for selskabets forpligtelser kan ikke overdrages eller pantsættes.

§ 285. Finanstilsynet kan fastsætte regler for de gensidige forsikringsselskaber vedrørende hæftelse for medlemmer og garantier, tilbagebetaling af garantikapital og betingelser for uddeling til medlemmerne af selskabets midler.

§ 286. Bliver et forsikringsselskab forsikringstager i et gensidigt selskab ved genforsikring, kan det med hjemmel i vedtægterne aftales, at det skal være fritaget for medlemsansvar. Det samlede beløb af sådanne genforsikringer for egen regning må dog for livsforsikringer ikke overstige 10 pct. af det overtagende selskabs samlede forsikringssum. For livrenteforsikring skal ved denne beregning forsikringssummen regnes lig 10 gange det årlige rentebeløb. For skadesforsikring må præmien af sådanne genforsikringer ikke uden Finanstilsynets tilladelse overstige 10 pct. af selskabets samlede præmieindtægt.

Indbetaling af garantiandele m.v. i gensidige forsikringsselskaber

§ 287. Et gensidigt forsikringsselskab må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne garantiandele.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskabs datterselskaber må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve garantiandele i moderselskabet.

§ 288. I gensidige forsikringsselskaber skal der føres en bog over garantiandelene.

Stk. 2. Garantiandelene skal noteres i bogen med angivelse af garanternes navn, stilling og bopæl.

Stk. 3. Selskabet skal give garantiandelen påtegning om noteringen, jf. stk. 2.

Generalforsamling i gensidige forsikringsselskaber

§ 289. Søgsmål i anledning af en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, kan anlægges af en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Stk. 2. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen. Ellers anses beslutningen for gyldig.

- Stk. 3.* Tidsfristen efter stk. 2 finder ikke anvendelse, når
- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige stemmeberettigedes samtykke,
 - 2) der ifølge selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse medlemmer, garantier eller stemmeberettigede og sådant samtykke ikke er givet,
 - 3) indkaldelse til generalforsamlingen ikke er sket eller de for selskabet gældende regler for indkaldelse væsentligt er tilsidesat eller
 - 4) den, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog senest 2 år efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at en anvendelse af bestemmelserne i stk. 2 ville føre til åbenbar ubillighed.

Stk. 4. Finder retten, at generalforsamlingsbeslutningen ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, jf. stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af generalforsamlingsbeslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand derom og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har gyldighed for samtlige medlemmer og garantier.

Udbytteuddeling, sikkerhedsfond m.v.

§ 290. Som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber kan kun anvendes årets resultat (overskud) i henhold til den godkendte årsrapport for sidste regnskabsår, overført overskud fra tidligere år og andre reserver, der ikke er bundne i medfør af lov eller selskabets vedtægter, efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i medfør af lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til en sikkerhedsfond eller til andre formål.

Stk. 2. Som ekstraordinært udbytte kan anvendes midler, der er omfattet af stk. 1, og overskud i det indeværende regnskabsår frem til datoen for mellembalancen, jf. § 183, stk. 2, i selskabsloven, hvis beløbet ikke er uddelt, forbrugt eller bundet. Frie reserver, der er opstået eller blevet frigjort i det indeværende regnskabsår, kan ligeledes anvendes til ekstraordinært udbytte.

§ 291. Så længe gruppe 1-forsikringsselskabet ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, eller minimumskapitalkravet, jf. § 126 d, eller gruppe 2-forsikringsselskabet ikke opfylder basiskapitalkravet i § 126, kan der ikke udbetales udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller beløb til medlemmer i gensidige selskaber.

§ 292. I forsikringsaktieselskaber kan uddeling af selskabets midler til aktionærerne ud over §§ 290 og 291 kun finde sted som udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen eller selskabets opløsning, herunder ved likvidation. I gensidige selskaber kan uddeling til medlemmer i øvrigt kun ske i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler.

Stk. 2. Udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber må ikke overstige, hvad der er forsvarligt under hensyn til selskabets og i moderselskaber koncernens økonomiske stilling.

§ 293. Et forsikringsselskab kan, såfremt vedtægterne indeholder bestemmelser herom, foretage henlæggelser til en sikkerhedsfond.

Stk. 2. Midler, der er henlagt til sikkerhedsfonden, kan ikke fraføres denne. Der kan ej heller foretages vedtægtsændringer med den virkning, at midler, der efter stk. 1 allerede er henlagt til sikkerhedsfonden, kan fraføres denne. Sikkerhedsfondens midler kan dog anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

Særlige regler for gensidige skadeforsikringsselskaber med begrænset formål

§ 294. Bestemmelserne i §§ 295-303 omfatter gensidige skadeforsikringsselskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af

- 1) at selskabets formål er begrænset til at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom således, at de forsikrede tilfælde er forsikringstagere, eller til at tegne forsikringer for husdyr,
- 2) at selskabet kun driver virksomhed her i landet,
- 3) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen,
- 4) at selskabet kun tegner direkte forsikringer,
- 5) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fastsættes af Finanstilsynet i forbindelse med udstedelse af tilladelse, samt
- 6) mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Et gensidigt skadeforsikringsselskab omfattes ikke af bestemmelserne i dette kapitel, såfremt

- 1) den årlige præmieindtægt overstiger et af Finanstilsynet fastsat beløb eller
- 2) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet.

§ 295. Bestemmelserne i § 112, nr. 2, og § 126, stk. 2, finder ikke anvendelse ved stiftelse af selskaber, der omfattes af dette kapitel.

Stk. 2. Det kan i vedtægterne bestemmes, at der ikke skal ansættes en direktion.

§ 296. Indtegning af medlemmer eller garantier kan ikke finde sted, inden udkast til vedtægter er affattet. Udkastet skal fremlægges ved indtegningen.

§§ 297-298. (Ophævet)

§ 299. Har selskabet ingen direktion, udføres de hverv, der i lov eller i medfør af lov er henlagt til direktionen, af bestyrelsen.

§ 300. (Ophævet)

§ 301. Gensidige skadeforsikringsselskaber, der omfattes af § 294, stk. 1, og som kun driver virksomhed inden for et snævert begrænset landområde, omfattes ikke af denne lovs bestemmelser, jf. dog stk. 2 og 3, såfremt de indtegnede forsikringer tilsammen ikke overstiger 3 mio. kr.

Stk. 2. Selskaber, der omfattes af stk. 1, skal dog betegne sig som gensidige. § 11, stk. 10, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Er et gensidigt skadeforsikringsselskab undergivet tilsyn i medfør af denne lov, forbliver selskabet under tilsyn, selv om det siden hen opfylder betingelserne for fritagelse efter stk. 1. Finanstilsynet kan dog fritage selskabet for tilsyn, såfremt selskabet fremsætter anmodning herom i henhold til en generalforsamlingsbeslutning.

§ 302. Finanstilsynet kan fritage et gensidigt skadeforsikringsselskab, der omfattes af § 294, stk. 1, fra denne lovs bestemmelser, såfremt

- 1) de samlede forsikringer ikke overstiger 6 mio. kr. og selskabets risiko på en enkelt forsikring ikke overstiger 3 pct. af selskabets samlede årlige præmieindtægt eller
- 2) selskabet kun tegner forsikringer inden for et begrænset landområde og alene for en enkelt forsikringsgren.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 1, tages ikke hensyn til, i hvilket omfang selskabet har afdækket sin risiko ved genforsikring.

Stk. 3. Finanstilsynet kan anvende bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 294, stk. 1, nr. 1, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, arbejdsskadeforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautionsforsikring eller kreditforsikring.

Stk. 4. Et selskabs anmodning om fritagelse i henhold til stk. 1 skal være godkendt af generalforsamlingen.

§ 303. Fremsætter et gensidigt skadeforsikringsselskab, der omfattes af reglerne i dette kapitel, anmodning herom i henhold til generalforsamlingsbeslutning, kan Finanstilsynet bestemme, at selskabet skal være undergivet denne lov. Når sådan bestemmelse er truffet, kan dette kapitels bestemmelser dog på ny anvendes, såfremt Finanstilsynet tillader det.

Særlige regler om tværgående pensionskasser

§ 304. Ved tværgående pensionskasser forstås foreninger eller sammenslutninger,

- 1) hvis medlemmer enten er uddannet inden for bestemte uddannelsesområder eller er ansat i virksomheder af en bestemt art, og som har til formål som led i ansættelsesvilkårene eller som led i en anden tilknytning til en virksomhed at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne, eller
- 2) hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche, og som har til formål at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmer.

§ 305. Bestemmelserne for gensidige livsforsikringsselskaber finder med de i stk. 2 nævnte undtagelser tilsvarende anvendelse for de tværgående pensionskasser.

Stk. 2. § 284, stk. 2-4, finder ikke anvendelse på tværgående pensionskasser.

§ 306. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om afgrænsning af de tværgående pensionskassers medlemskreds og aktiviteter.

Særlige regler om arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber

§ 307. Ved et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab forstås et livsforsikringsaktieselskab, der

- 1) direkte eller indirekte fuldt ud ejes af forsikringstageres faglige organisationer, eventuelt i fællesskab med de relevante branchers arbejdsgiverorganisationer,
- 2) er etableret som følge af en overenskomstmæssig aftale og
- 3) ifølge vedtægterne ikke udbetaler udbytte til ejerne.

Stk. 2. Af selskabets vedtægter skal ud over det i stk. 1, nr. 3, nævnte fremgå, at selskabet er et »arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab«.

Stk. 3. Afståelse af aktier i selskabet til andre end den i stk. 1, nr. 1, nævnte kreds eller ændring af selskabets vedtægter vedrørende de i stk. 1, nr. 3, og stk. 2 nævnte forhold kan ikke ske uden Finanstilsynets godkendelse. Finanstilsynets godkendelse kan alene meddeles, såfremt afståelsen eller vedtægtsændringen skønnes at være i de forsikredes interesse.

Stk. 4. Af selskabets vedtægter skal tillige fremgå, hvorledes der skal forholdes med selskabets formue, når der ikke længere er forsikringsmæssige krav mod selskabet. Af vedtægtsbestemmelsen skal fremgå, at den skattefrit opsparede del af egenkapitalen skal anvendes til almenyttige eller velgørende formål.

Stk. 5. Overdrager selskabet sin forsikringsbestand, skal selskabet anvende den skattefrit opsparede del af egenkapitalen til fordel for de forsikrede. I tilfælde af overdragelse af en bestemt del af forsikringsbestanden er det alene den forholdsmæssige andel af den skattefrit opsparede del af egenkapitalen, der skal anvendes til fordel for de forsikrede.

Afsnit VIII a

Identifikation af operatører af væsentlige tjenester

Kapitel 18 a

Identifikation af operatører af væsentlige tjenester

§ 307 a. Finanstilsynet udpeger mindst hvert andet år de penge- og realkreditinstitutter, der er operatører af væsentlige tjenester.

Stk. 2. Finanstilsynet skal i forbindelse med udpegningen efter stk. 1 lægge vægt på, at

- 1) de tjenester, der leveres, er væsentlige for opretholdelsen af kritiske samfundsmæssige eller økonomiske aktiviteter,
- 2) leveringen af tjenesten afhænger af net- og informationssystemer og
- 3) en hændelse vil få væsentlige forstyrrende virkninger for leveringen af tjenesten.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om udpegning af operatører af væsentlige tjenester og de kriterier, Finanstilsynet kan lægge vægt på efter stk. 1 og 2. Finanstilsynet udarbejder en liste over tjenester, jf. stk. 2, nr. 1.

Afsnit IX

Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

§ 308. Finanstilsynet udpeger senest den 30. juni hvert år systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A,

nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Finanstilsynet kan uanset 1. pkt. foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), hvis det i 2 på hinanden følgende år, jf. dog stk. 4, overskrider en eller flere af følgende indikatorer:

- 1) Instituttets balance udgør mere end 6,5 pct. af Danmarks bruttonationalprodukt.
- 2) Instituttets udlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af det samlede udlån i Danmark. Det samlede udlån i Danmark består af udlån fra både danske penge- og realkreditinstitutter og væsentlige filialer i Danmark af udenlandske penge- og realkreditinstitutter.
- 3) Instituttets indlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af det samlede indlån i Danmark. Det samlede indlån i Danmark består af indlån i både danske pengeinstitutter og væsentlige filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan udpege et institut som nævnt i stk. 1 som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3, uagtet indikatorerne i henhold til stk. 2 ikke har været overskredet i 2 på hinanden følgende år.

Stk. 4. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal ligge under indikatorerne, jf. stk. 2, i 3 på hinanden følgende år for at ophøre med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4 kan erhvervsministeren efter anmodning fra instituttet beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk, hvis det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) ligger væsentligt under indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3.

Stk. 6. Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ved et gennemsnit af instituttets balance i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters og væsentlige filialer i Danmark af udenlandske penge- og realkreditinstitutters og fondsmæglerselskaber I's, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samlede balance, instituttets udlån i Danmark i procent af det samlede udlån i Danmark, jf. stk. 2, nr. 2, 2. pkt., og instituttets indlån i Danmark i procent af det samlede indlån i Danmark, jf. stk. 2, nr. 3, 2. pkt. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 1, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab.

Stk. 7. På baggrund af beregningen skal systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) placeres i en af fem kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed under 5.
- 2) Kategori 2: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 5 og op til 15.
- 3) Kategori 3: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 15 og op til 25.
- 4) Kategori 4: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 25 og op til 35.
- 5) Kategori 5: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 35 og derover.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af indikatorerne og om, hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til stk. 2.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer, der indgår i beregningen af systemiskheden, jf. stk. 6, og om, hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte regler for systemisk vigtige finansielle institutters offentliggørelse af det systemisk vigtige finansielle instituts indikatorer, faktorer og systemiskhed.

§ 309. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) i henhold til § 308, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. § 308, gælder SIFI-bufferkravet, jf. § 125 e, jf. § 125 a, stk. 6, jf. § 125 h, med samme procentvise krav på konsolideret niveau for koncernen og på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Stk. 3. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opfylde det SIFI-bufferkrav, der følger af ændringer i dets systemiskhed, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, ved udgangen af det år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af stk. 2 er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Stk. 5. Erhvervsministeren kan beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) udpeget i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, før den i stk. 1 angivne frist.

Identifikation af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 310. Finanstilsynet udpeger en gang årligt globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI). Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, og en finansiell holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) på koncernniveau.

Stk. 2. Udpegningen af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) og indplacering i fem underkategorier for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) finder tidligst sted pr. 1. januar 2016 og sker på grundlag af mindst en af følgende indikatorer:

- 1) Størrelse.
- 2) Forbundethed med det finansielle system.
- 3) Substituerbarhed af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet.
- 4) Komplexitet.
- 5) Grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer samt beregning af systemiskheden af globalt systemisk vigtige finansielle institutter.

Offentliggørelse af identifikationen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 311. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside en gang årligt, hvilke systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) der er udpeget i henhold til §§ 308 og 310, og deres indplacering i henholdsvis kategorier og underkategorier af systemiskhed.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 312. §§ 77 c, 80 a og 80 b finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

§ 312 a. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

§ 312 b. Udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, skal, for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direk-

tionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Stk. 2. En væsentlig del af den udskudte variable løndel efter stk. 1 skal, for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes af fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud.

Grænser for antal ledelsesposter

§ 313. Et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) må inklusive posten i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I eller finansielle holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, alene besidde en af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter, jf. dog stk. 2-9:

- 1) 1 direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.
- 2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis medlemmet er indsat i bestyrelsen i det pågældende systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommerciel formål.
- 2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber, medmindre virksomheden eller sektorselskabet er et systemisk

vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI).

- 3) Bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er indsat i bestyrelsen af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller hvor virksomheden er ejet af den danske stat.

Stk. 4. Direktør- og bestyrelsesposter i koncernforbundne virksomheder regnes som en samlet post ved opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 5. Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ejer en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, regnes som en samlet post ved opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 6. Finanstilsynet kan tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder yderligere én bestyrelsespost end nævnt i stk. 1, hvis dette findes forsvarligt henset til bestyrelsesmedlemmets øvrige ledelsesposter og det arbejde, der er forbundet hermed.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor en direktør- eller bestyrelsespost kræver et meget beskedent ressourcforbrug, tillade, at den pågældende post ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 8. Et medlem af bestyrelsen i en virksomhed, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Stk. 9. Bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, der er udpeget eller udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, og som på det tidspunkt, hvor vedkommende indtræder i bestyrelsen, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det pågældende bestyrelseshverv i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI).

Særlige regler for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 313 a. § 64, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

§ 313 b. Uden direktionens godkendelse må et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtig-

tigt finansielt institut (G-SIFI) ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, eller
- 2) virksomheder, hvor personkredsen nævnt i nr. 1 er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De eksponeringer, der er nævnt i stk. 1, skal bevilges i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Instituttets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de eksponeringer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Særlige regler for likviditet i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 314. Erhvervsministeren kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§§ 315-333. (Ophævet)

Afsnit IX a

Penge- og Pensionspanelet

Kapitel 19 a

Penge- og Pensionspanelet

§ 333 a. Erhvervsministeren nedsætter Penge- og Pensionspanelet, som består af en formand og 8 medlemmer. Formanden skal have særligt kendskab til forbrugeradfærd.

Stk. 2. Panelet udpeges efter følgende indstilling:

- 1) 1 medlem indstilles af Finansrådet og Børsmæglerforeningen i Danmark.
- 2) 1 medlem indstilles af Forsikring & Pension.
- 3) 1 medlem indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.
- 4) 1 medlem indstilles af Investeringsfondsbranchen.
- 5) 1 medlem indstilles af Landsorganisationen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd i forening eller hver for sig.
- 6) 1 medlem indstilles af Dansk Aktionærforening.
- 7) 2 medlemmer indstilles af Forbrugerrådet.

Stk. 3. Erhvervsministeren udpeger Penge- og Pensionspanelets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Panelets formand og medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. For hvert medlem udpeges en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter Penge- og Pensionspanelets forretningsorden.

§ 333 b. Penge- og Pensionspanelet har til formål på en objektiv måde at fremme forbrugernes interesse for og viden om finansielle produkter og ydelser.

Stk. 2. Panelet skal

- 1) udarbejde objektiv forbrugerinformation om finansielle produkter og ydelser,
- 2) foretage og offentliggøre test af finansielle produkter og ydelser, herunder test foretaget ved brug af anonym informationsindsamling, og
- 3) iværksætte og offentliggøre undersøgelser om forbrugerforhold på det finansielle område.

Stk. 3. Penge- og Pensionspanelets sekretariatsbistand stilles til rådighed af Erhvervsministeriet.

Afsnit X

Sparevirksomheder

Kapitel 20

Sparevirksomheder

Tilladelse til sparevirksomheder

§ 334. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales fra offentligheden, og som anbringer de således modtagne midler på anden måde end ved indsættelse i et pengeinstitut, skal have tilladelse som sparevirksomhed, hvis virksomheden ikke er

- 1) omfattet af § 7, stk. 1,
- 2) omfattet af § 8, stk. 1, eller
- 3) oprettet i henhold til særlig lov, eller hvis oprettelse ikke er godkendt i henhold til særlig lov.

Stk. 2. Virksomheder, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

§ 335. §§ 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder.

§ 336. § 15 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. For sparevirksomheder, der ikke er aktieselskaber, gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

§ 336 a. Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Sparevirksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejer-

skabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Ledelse

§ 337. §§ 70, 71 og 75 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 27, 1. pkt., og 29-31, og § 72 a om finansielle virksomheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder.

§ 338. Vedtægterne skal angive indskydernes rettigheder og forpligtelser samt indeholde regler om virksomhedens organisation og ledelse m.v. og om midlernes anbringelse.

Kapital

§ 339. Sparevirksomheder skal have en egenkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

Regnskab

§ 340. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst 18 måneder.

§ 341. Sparevirksomhedens reviderede og godkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i to eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Sparevirksomheder skal have mindst én statsautoreret revisor.

Stk. 3. En kopi af den eksterne revisors revisionsprotokol-lat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for sparevirksomheder om regnskab og revision.

Stk. 5. Ved anvendelse af digital kommunikation kan kravet om indsendelse af årsrapporter i flere eksemplarer, jf. stk. 1, fraviges.

Inddragelse af tilladelse og ophør

§ 342. Finder Finanstilsynet, at fortsættelse af en af denne lov omfattet sparevirksomhed på det foreliggende grundlag

vil være utilbørlig af hensyn til indskydernes interesser, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen.

Stk. 2. De for pengeinstitutter gældende bestemmelser om inddragelse af tilladelse og ophør finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Øvrige bestemmelser

§ 343. §§ 6, 6 a og 6 b og kapitel 21, 22 og 23 samt regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om minimumskrav til indholdet af kontrakter for særlige risikoafdækningsvirksomheder.

Afsnit X a

Investeringsrådgivere

§ § 343 a-343 n. (Ophævet)

Afsnit X b

Kreditvurderingsbureauer

Kapitel 20 b

Kreditvurderingsbureauer

§ 343 o. Ved et kreditvurderingsbureau forstås i denne lov et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

§ 343 p. Finanstilsynet udfører de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere bistår Finanstilsynet på anmodning Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre dens opgaver i forbindelse med undersøgelser af kreditvurderingsbureauer og kontroller på stedet.

Afsnit X c

Fælles datacentraler

Kapitel 20 c

Fælles datacentraler

§ 343 q. Ved fælles datacentraler forstås i denne lov virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder, og som overvejende er ejet af

- 1) en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening eller
- 2) en eller flere foreninger, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 2. Reglerne for fælles datacentraler i denne lov gælder også for datacentraler, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtagelsesvis, hvis særlige grunde gør sig gældende, dispensere fra stk. 1 og 2. Dispensationer skal være tidsbegrænsede, men kan fornyes.

§ 343 r. Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af denne lovs § 71, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Stk. 2. Reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, hvis de fælles datacentraler outsourcer væsentlige it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5, stk. 1.

Stk. 3. §§ 6, 6 a og 6 b om digital kommunikation finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Stk. 4. Kapitel 21 og 23 og regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Afsnit X d

Det Systemiske Risikoråd

Kapitel 20 d

Det Systemiske Risikoråd

§ 343 s. Erhvervsministeren nedsætter Det Systemiske Risikoråd, som består af 10 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) 2 medlemmer indstilles af Danmarks Nationalbank, hvoraf den ene skal være formanden for Danmarks Nationalbanks direktion. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet.
- 2) 2 medlemmer indstilles af Finanstilsynet.
- 3) 1 medlem indstilles af hvert af henholdsvis Erhvervsministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.
- 4) 3 medlemmer indstilles af Erhvervsministeriet efter høring af Danmarks Nationalbank. Medlemmerne skal være uafhængige eksperter med viden om finansielle forhold.

Stk. 2. Erhvervsministeren udpeger medlemmerne af Det Systemiske Risikoråd og suppleanter herfor. Medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen og kan genudpeges.

Stk. 3. Det Systemiske Risikoråd er et rådgivende råd, som har til opgave at

- 1) identificere og overvåge systemiske finansielle risici i Danmark,
- 2) udtale sig gennem observationer om systemiske finansielle risici,
- 3) komme med advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici,
- 4) komme med henstillinger om initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske finansielle risici, og
- 5) blive hørt om advarsler og henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).

Stk. 4. Det Systemiske Risikoråds advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 3 og 4, vil som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet og, hvis det vedrører lovgivning, mod regeringen.

Stk. 5. Det Systemiske Risikoråd træffer beslutning om at afgive observationer, advarsler og henstillinger med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Repræsentanter fra Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet har ikke stemmeret i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministeriernes repræsentanter.

Stk. 6. Observationer, advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 2-4, skal offentliggøres. Det Systemiske Risikoråd kan dog f.eks. af hensyn til den finansielle stabilitet træffe beslutning om, at der er tale om en fortrolig advarsel eller henstilling, som ikke skal offentliggøres.

Stk. 7. Finanstilsynet, relevante ministerier og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at udlevere relevante oplysninger, herunder oplysninger om specifikke institutter m.v., og udlevere relevante dokumenter m.v. på anmodning fra rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige, for at rådet kan udføre sine opgaver. Fortrolige statistiske oplysninger, som Danmarks Nationalbank har indhentet i henhold til § 14 a, stk. 1 og 2, i lov om Danmarks Nationalbank, herunder oplysninger på individniveau, hvor det er muligt direkte eller indirekte at identificere enkeltindivider eller virksomheder, kan af Danmarks Nationalbank på anmodning fra rådet videregives til rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige, for at rådet kan udføre sine opgaver.

Stk. 8. Danmarks Nationalbank er sekretariat for Det Systemiske Risikoråd. Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet deltager i sekretariatet.

Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter forretningsordenen for Det Systemiske Risikoråd efter indstilling fra rådet.

Afsnit X e

Tilsyn

§ 343 t. (Ophævet)

§ 343 u. (Ophævet)

Afsnit X f

CO2-kvotebydere

Kapitel 20 f

CO2-kvotebydere

Anvendelsesområde

§ 343 v. Virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have tilladelse af Finanstilsynet, jf. § 343 x, stk. 1, som CO2-kvotebydere.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til virksomheder, der opfylder betingelserne i stk. 4 og handler for egen regning med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf bortset fra handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller til virksomheder, der yder investerings-service bortset fra handel for egen regning inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i virksomhedens hovederhverv.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at

- 1) aktiviteten efter stk. 3 såvel individuelt som samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investerings-service eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater,
- 2) virksomheden ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik og
- 3) virksomheden hvert år meddeler Finanstilsynet, at den er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter denne lov.

Stk. 5. Aktiviteten efter stk. 1 kan alene udøves af aktieselskaber, partnerselskaber, anpartsselskaber, kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder.

Tilladelse

§ 343 x. Finanstilsynet meddeler en virksomhed tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner, når virksomheden

- 1) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktioneringsforordningen) er sikret,
- 2) har indført processer og kontrolprocedurer, der håndterer interessekonflikter og tilgodeser deres kunders interesser bedst muligt,
- 3) opfylder kravene i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt regler udstedt i medfør af denne lov og
- 4) retter sig efter foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, kundernes investor- eller handelsprofil og risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminelle handlinger.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.

Inddragelse af tilladelse

§ 343 y. § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere. Gør en CO2-kvotebyder sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af ar-

tikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), kan Finanstilsynet endvidere inddrage CO₂-kvotebyderens tilladelse.

§ 343 z. Tilladelsen som CO₂-kvotebyder bortfalder, når byderen erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

Stk. 2. Drives virksomheden, der har tilladelse som CO₂-kvotebyder, som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når indehaveren dør.

Tilsyn

§ 343 æ. Kapitel 21 og 23 og regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for CO₂-kvotebydere.

Afsnit X g

ISPV'er (Insurance Special Purpose Vehicles)

Kapitel 20 g

ISPV

§ 343 ø. Juridiske personer, der udøver virksomhed som ISPV, jf. § 5, stk. 1, nr. 47, skal have tilladelse som ISPV.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om ISPV'er, herunder om muligheden for at inddrage tilladelsen til at udøve virksomhed som ISPV.

Afsnit XI

Tilsyn og afgifter

Kapitel 21

Tilsyn m.v.

Generelle regler om tilsyn

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf, og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet er endvidere ansvarligt for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder samt for forsikringsbranchen at varetage beskyttelsen af forsikringstageres interesser. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedshensynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finan-

sielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver eventuelt mod betaling for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Vurderer Finanstilsynet, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder kravene i denne lov eller Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber til opretholdelse af sin tilladelse, kan Finanstilsynet føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på virksomhedens situation.

Stk. 7. Finanstilsynet skal orientere Finansiell Stabilitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er en risiko for, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I vil blive nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 224 a, stk. 3, eller § 225, stk. 1, og der ikke er udsigt til en løsning på virksomhedens situation i henhold til stk. 6.

Stk. 8. Finanstilsynet skal orientere erhvervsministeren, når Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 224 a, stk. 3, over for et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller en koncern om, at virksomheden eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, såfremt afgørelsen kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Finanstilsynets forpligtelser i forhold til samarbejdet med andre kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, herunder krav til tilsynskollegier og afviklingskollegier.

Stk. 10. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 11. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 175 b, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.

Stk. 12. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.

§ 344 a. Konstaterer Finanstilsynet, eller har Finanstilsynet grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i hjemlandet med henblik på at afklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlig hastende tilfælde iværksætte de nødvendige forholdsregler for at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser mod finansiell ustabilitet, som vil kunne være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De anvendte forholdsregler skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser i Danmark mod finansiell ustabilitet, og de skal bringes til ophør, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har gennemført passende forholdsregler over for kreditinstituttet.

§ 344 b. Er det sandsynligt, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I inden for en af Finanstilsynets fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger.

§ 344 c. Finanstilsynet påser overholdelsen af et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med 3. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 2. Opfylder virksomheden ikke længere kravene til at benytte en intern metode, jf. stk. 1, inddrager eller begrænser Finanstilsynet tilladelsen til at benytte den interne metode eller påbyder virksomheden at forbedre den interne metode. Finanstilsynet kan også påbyde virksomheden et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern metode.

Stk. 3. Forekommer der mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, for en intern markedsrisikomodel, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager Finanstilsynet tilladelsen til at anvende modellen eller påbyder virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.

§ 344 d. Finanstilsynet udfører de i kapitel 17 og 17 a anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en

passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmægler-selskaber I.

Stk. 2. Finanstilsynets direktør tilrettelægger opgaverne nævnt i stk. 1. Finanstilsynets bestyrelse godkender opgaverne tilrettelæggelse.

§ 345. Erhvervsministeren udpeger en bestyrelse og en direktør for Finanstilsynet. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Stk. 2. Bestyrelsen består af 7 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt. Bestyrelsen sammensættes af

- 1) 3 medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiell sagkundskab,
- 2) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor,
- 3) 1 medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv og
- 4) 1 medlem fra Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Erhvervsministeren udpeger blandt medlemmerne 1 formand og 1 næstformand for bestyrelsen.

Stk. 4. Erhvervsministeren udpeger 1 observatør fra Erhvervsministeriet i bestyrelsen.

Stk. 5. Erhvervsministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til 2 år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Stk. 6. Medlemmerne af bestyrelsen og observatøren må ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Stk. 7. Bestyrelsen

- 1) godkender tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse,
- 2) fastlægger de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og for virksomhed efter kapitel 17 og 17 a,
- 3) godkender årsrapporten for Finanstilsynet,
- 4) træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 5) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 6) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 4 til politimæssig efterforskning,
- 7) godkender regler og vejledninger, som Finanstilsynet er tillagt kompetence til at udstede, og
- 8) bistår Finanstilsynet i behandlingen af sager efter kapitel 17 og 17 a, der ikke er omfattet af nr. 2.

Stk. 8. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

Stk. 9. Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning. Forbrugerombudsmanden har i sager omfattet af 1. pkt. samme beføjelser som medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 10. I de i stk. 7, nr. 4-6, nævnte sager har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 11. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 12. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 13. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og om ekspertpanelet, jf. stk. 8. Forretningsordenen godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 14. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6-8, til Finanstilsynets direktion.

Stk. 15. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

§ 345 a. Erhvervsministeren godkender satser for gebyrer, indskud og løbende bidrag til administration og reservefundsopbygning m.v. for lån, der finansieres med realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, og hvortil der ydes statsstøtte, bortset fra lån inden for jordbrugsområdet.

§ 346. Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

Stk. 2. Efter inspektion i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed skal der afholdes et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investerings-

selskaber, der er beliggende her i landet. For så vidt angår forsikringsselskaber, deltager Finanstilsynet i den i 1. pkt. nævnte inspektion eller kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland på dennes vegne i særlige tilfælde foretage inspektion af filialen alene. For så vidt angår investeringselskaber og administrationsselskaber, kan Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland foretage den i 1. pkt. nævnte inspektion i filialen.

Stk. 5. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk finansiell virksomhed, der er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

§ 346 a. Finanstilsynet kan samarbejde med andre danske myndigheder for at sikre overholdelse af loven og af regler udstedt i medfør af loven vedrørende investeringsforvaltningsselskabers administration af danske UCITS og UCITS med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og depotselskabsfunktionen for de nævnte UCITS. Finanstilsynet kan delegerer opgaver til andre myndigheder, der er danske, organer eller personer.

§ 346 b. Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke til at påse overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende investeringsforvaltningsselskabers administration af UCITS med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner på en anden medlemsstats område.

§ 346 c. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer UCITS, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en dansk UCITS, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre medlemslande.

Stk. 2. Såfremt en kompetent myndighed i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, anmoder Finanstilsynet om at medvirke til en kontrol eller undersøgelse af en udenlandsk UCITS, der er under tilsyn af den pågældende kompetente myndighed, jf. stk. 1, men ad-

ministreres af et dansk investeringsforvaltningsselskab eller en dansk UCITS, jf. stk. 1, kan Finanstilsynet

- 1) gennemføre kontrollen eller undersøgelsen selv,
- 2) tillade, at den anmodende myndighed selv gennemfører kontrollen eller undersøgelsen, eller
- 3) lade en revisor eller anden ekspert gennemføre kontrollen eller undersøgelsen.

Stk. 3. Modsætter et dansk investeringsforvaltningsselskab sig en kompetent udenlandsk myndigheds undersøgelse, jf. stk. 2, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om samarbejde med kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomhed, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en finansiell virksomhed og dens filialer, en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en fælles datacentral med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 3. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en finansiell virksomheds, en finansiell holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds økonomiske stilling, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden har særlig direkte eller indirekte forbindelse.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 23-34, nævnte myndigheder og organer.

Stk. 7. I tilfælde, hvor en koncern har et udenlandsk datterselskab, der er et kreditinstitut eller et investeringselskab, og dette datterselskab ikke medtages i et konsolideret tilsyn efter artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, kan

den kompetente myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 og 21, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet, om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for den kompetente myndighed at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.

Stk. 8. Finanstilsynet kan kun henvende sig direkte til en virksomhed, der ikke er en finansiell virksomhed, men som indgår i en koncern eller gruppe underlagt koncerntilsyn efter solvens II-direktivet, for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet med koncernen eller gruppen, når den virksomhed, der er ansvarlig efter reglerne om koncerntilsyn, allerede er blevet anmodet om disse oplysninger, men ikke har leveret dem inden for en passende tidsfrist.

§ 347 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet,

senest samtidig med at rapporten udleveres til den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Stk. 6. Hvis den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke kan videregive oplysningerne i henhold til stk. 4 og 5 til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder af den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral.

§ 347 c. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

§ 348. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1 og 2, § 48 a og §§ 53 b-53 d, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 43, stk. 3. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 43, 46 a, 46 b, 57 og 72. Finanstilsynet kan i den forbindelse foretage inspektionsbesøg i filialer af administrationsselskaber og investeringsselskaber.

§ 348 a. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 354 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

§ 349. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomheds ledelse at lade udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af henvendelsen.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra virksomhedens eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges virksomhedens bestyrelse til godkendelse og
- 3) indsendes i kopi til Finanstilsynet.

§ 350. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at indskydernes, de forsikredes, obligationsejernes, de danske UCITS' eller øvrige investorers interesser er udsat for fare, eller
- 2) der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke foretaget inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse.

Stk. 3. For forsikringsselskaber gælder endvidere §§ 248-252.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

§ 350 a. Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, såfremt der sker ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien.

Stk. 2. I forbindelse med nationale foranstaltninger iværksat af erhvervsministeren efter stk. 1 skal erhvervsministeren iværksætte den notifikations- og godkendelsesprocedure, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

- 1) øge risikovægte med op til 25 pct. for eksponeringer, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt vi og vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og
- 2) reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer omfattet af artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013

om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Erhvervsministerens foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 1 og 3 kan finde anvendelse for en periode på op til 2 år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, afhængigt af hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber er opfyldt. Erhvervsministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2 med op til 1 år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 350 b. Finanstilsynet kan fastsætte et krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikrings-selskab, såfremt Finanstilsynet vurderer, at

- 1) selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne i standardformlen eller en anvendt godkendt intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, stk. 2,
- 2) selskabets virksomhedsstyring afviger væsentligt fra § 71 eller
- 3) selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne for anvendelsen af en matchtilpasning, jf. § 126 e, stk. 2, eller en volatilitetsjustering, jf. § 126 e, stk. 3.

Stk. 2. Vurderingen af, om der foreligger en væsentlig afvigelse efter stk. 1, foretages i henhold til nærmere regler herom fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 37, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Opfyldes betingelsen i stk. 1, nr. 1, opgøres kapitaltillægget i overensstemmelse med solvenskapitalkravet, jf. § 126 c.

Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet, at et gruppe 1-forsikrings-selskabs risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne i en koncernintern model, der er godkendt for koncernen af den koncerntilsynsførende, kan Finanstilsynet, så længe selskabet ikke har fundet en passende løsning på de mangler, som Finanstilsynet har påpeget, fastsætte et krav om kapitaltillæg, jf. stk. 1, nr. 1. Skønner Finanstilsynet, at et kapitaltillæg ikke er hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet undtagelsesvis kræve, at selskabet beregner solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen, jf. § 126 c, stk. 2. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med stk. 1, nr. 1 og 2, fastsætte et krav om kapitaltillæg til dette solvenskapitalkrav.

Stk. 5. Finanstilsynet tager kravet om et kapitaltillæg op til revision mindst en gang årligt, og kravet ophæves, når selskabet har rettet op på de forhold, der har foranlediget det.

Stk. 6. Fastsætter Finanstilsynet et kapitaltillæg efter stk. 1, udgør solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, sammen med kapitaltillægget det nye solvenskapitalkrav.

Stk. 7. Opfylder gruppe 1-forsikringsselskabet ikke det nye solvenskapitalkrav efter stk. 6, finder § 248 a tilsvarende anvendelse.

§ 351. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, eller § 64 a, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, eller § 64 a, eller for et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab også § 64 b, stk. 1, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller i et globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene efter § 313, stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, eller § 312 a, stk. 1, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64, stk. 5, eller at nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 313 a. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 7. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 1, nr. 2 og 4-6, eller § 64 b, stk. 1, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 8. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-6 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke op-

sættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 9. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og 3, og stk. 6, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 10. Har den finansielle virksomhed ikke afsat direktøren, har det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, eller har gruppe 1-forsikringsselskabet ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2, 3 og 6.

§ 352. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse.

§ 352 a. I tilfælde, hvor en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis et af nedennævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for virksomhedens konkurs m.v.:

- 1) Finansiell Stabilitet har medvirket ved overdragelsen af virksomheden, jf. §§ 7 eller 8 i lov om finansiell stabilitet, eller staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af § 16 a i lov om finansiell stabilitet.
- 2) Staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter eller på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.
- 3) Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter stk. 1. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Stk. 4. Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse efter stk. 1 omfatter også de finansielle virksomheder, som opfyldte bestemmelsens krav efter den 1. marts 2009.

§ 353. Finanstilsynet afgiver i samarbejde med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen årligt til erhvervsministeren en rapport over status for udstedelse af regler om god skik samt regler om prisoplysning og om erfaringerne med reglernes anvendelse, jf. § 43, stk. 2 og 3.

§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 4,
- 5) dækning af Indskyder- og investorgarantiordningen, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og

- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en finansiell virksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige straffbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 15.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 13 og 15.
- 8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog stk. 13 og 15.
- 9) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 10) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 11) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor, jf. dog stk. 15. Tilsvarende gælder for forsikringselskaber, når Finanstilsynet har modtaget et mandat fra erhvervsministeren.
- 12) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt., og efter § 16 g, stk. 9, i lov om finansiell stabilitet.
- 13) Skifteretten, jf. dog stk. 13, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiell virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

- 14) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 15) Finansiell Stabilitet, under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.
- 16) Erhvervsministeriet i sager om behandling af ansøgninger om og sager om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. dog stk. 15.
- 17) Skatteministeriet og Danmarks Statistik, når oplysningerne hidrører fra realkreditinstitutter og skal anvendes til kvalitetssikring, udvikling eller forbedring af metoder og modeller til vurdering af ejendomme. Skatteministeriet og Danmarks Statistik forpligter sig ved modtagelsen til ikke at sammenstille eller samkøre oplysningerne med øvrige tilgængelige oplysninger, hvorved fortrolige oplysninger kan udledes.
- 18) Udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
- 19) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, og Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.
- 20) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13 og 15.
- 21) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 22) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing, jf. dog stk. 15.
- 23) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 24) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13.
- 25) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13.
- 26) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhand-

- let i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13.
- 27) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 15.
- 28) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af finansielle instrumenter, der er optaget på et reguleret marked.
- 29) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed.
- 30) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 31) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 32) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 33) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 34) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12 og 13.
- 35) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 36) Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2.
- 37) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.
- 38) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.
- 39) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i for-

bindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

- 40) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 41) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetægelse af deres opgaver, jf. dog stk. 13.
- 42) Myndigheder el.lign. i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, i forbindelse med myndighedernes udarbejdelse af koncernafviklingsplaner.
- 43) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.
- 44) Center for Cybersikkerhed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for centeret til at opfylde dets lovbestemte opgaver som nationalt centralt kontaktpunkt eller som CSIRT.

Stk. 7. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om resultatet af stresstest udført af Finanstilsynet efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.

Stk. 8. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 31, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 8 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 10. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 11. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 9, er

begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 39, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 40, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 32-35, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetægelse af deres opgaver.

Stk. 13. Videregivelse efter stk. 6, nr. 7, 8, 13, 19, 20, 24-26, 32-35 og 41, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 20, 26 og 35, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 42, kan alene ske, såfremt betingelserne i stk. 12, nr. 2, og stk. 13 er opfyldt og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 15. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20, 22 og 27, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den

Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Stk. 16. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom.

§ 354 a. Reaktionen givet efter § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 6, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette

fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de

hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 354 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser:

- 1) God skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 4,
- 5) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 6) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 7) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 8) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 9) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 10) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 11) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 12) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed uden tilladelse, jf. §§ 7-11 og 334.

§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt en finansiel virksomhed efter § 373, stk. 2, for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvor-

lig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

§ 354 d. Såfremt en finansiel virksomhed har videregivet oplysninger om den finansielle virksomhed og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynets fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

§ 354 e. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, og navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1, § 64 a, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 77 d, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ligeledes ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske, hurtigst muligt efter at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden, og skal fremgå af

Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

§ 354 f. Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af Finanstilsynets stresstest af en finansiel virksomhed, der udføres efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

§ 354 g. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 354, stk. 6.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en finansiel virksomhed i forbindelse med sager omfattet af § 354, stk. 3, eller i sager om overtrædelse af kapitel 9, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

§ 354 h. Finanstilsynet kan efter høring af den virksomhed, der underretter Finanstilsynet og Center for Cybersikkerhed om en hændelse, som har væsentlige konsekvenser for kontinuiteten af de væsentlige tjenester, som de leverer, orientere offentligheden om hændelsen, hvis offentlighedens kendskab hertil er nødvendig for at forebygge eller håndtere en igangværende hændelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber

og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Modervirksomheden, hvor denne er en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed.
- 2) Virksomheder, med hvilke en finansiel virksomhed har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 347, stk. 3.
- 3) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 347, stk. 4.
- 4) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 61, 61 a og 61 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 62, stk. 1-3.
- 5) Revisor i en finansiel virksomhed, når Finanstilsynet fratager denne certificeringen i henhold til § 199, stk. 1, jf. § 199, stk. 4, eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i den finansielle virksomhed, som revisor reviderer, jf. § 199, stk. 4-7 og 9.
- 6) Virksomheder, hvortil et pengeinstitut, fondsmægler-selskab, investeringsforvaltningsselskab eller realkreditinstitut har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1.
- 7) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitut-, fondsmægler-, investeringsforvaltnings-, værdipapirhandler-, realkredit-, forsikrings- eller livsforsikringsvirksomhed, jf. § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, og § 14, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 14, stk. 4.
- 8) Et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter en finansiel virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, og stk. 2, § 224 og § 225, stk. 1.
- 9) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til en finansiel virksomhed, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 224.
- 10) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af finansielle virksomheders ene-

ret til navn, jf. § 7, stk. 4, § 8, stk. 5, § 9, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., og § 11, stk. 9.

- 11) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, 2 og 3, § 8, stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 5, og § 11, stk. 1, uden tilladelse.
- 12) Den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringsservice uden tilladelse, jf. § 9, stk. 10.
- 13) UCITS, når Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag vedrørende det investeringsforvaltningsselskab, som administrerer den pågældende UCITS.
- 14) Den ansvarshavende aktuar, når denne ikke har opfyldt sin oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 108, stk. 5, 1. pkt.
- 15) Den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, i medfør af § 243 c i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed, en udenlandsk finansiell virksomhed eller en udenlandsk finansiell holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator, en administrator af en livsforsikringsbestand og en administrator i et administrationsbo for særligt dækkende obligationer.

Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351.

Stk. 5. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i tilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Stk. 6. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998, for realkreditinstitutter dog efter den 20. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. For investeringsforvaltningsselskaber er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 4 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Stk. 7. Finanstilsynet kan, når tilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end de i stk. 2 og 3 nævnte. Partsbeføjelser kan alene gives,

for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

§ 356. Medarbejderne i Finanstilsynet må ikke være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. De må heller ikke uden tilladelse fra Finanstilsynets direktør eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 2. Medarbejdere i Finanstilsynet må ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger, jf. § 77, stk. 1. Erhvervsministeren skal for Finanstilsynets direktør, vicedirektører og dermed ligestillede medarbejdere retningslinjer om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 3. Direktøren for Finanstilsynet må ikke uden erhvervsministerens tilladelse indgå aftaler, der medfører en eksponering, med eller stille sikkerhed over for finansielle virksomheder. For andre medarbejdere i Finanstilsynet udarbejder erhvervsministeren nærmere retningslinjer for godkendelse af aftaler, der medfører en eksponering, med og sikkerhedsstillelser over for finansielle virksomheder. Retningslinjerne kan foreskrive forskellige godkendelsesprocedurer for de enkelte medarbejderkategorier.

Frister

§ 357. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.

Særlige regler for forsikringselskaber om tilsyn

§ 358. Beslutning om, at nye aktier skal kunne indbetales ved konvertering af gæld i medfør af § 161 i selskabsloven, skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 359. Forsikringselskaber og filialer af udenlandske selskaber, som har fået tilladelse af Finanstilsynet, registreres i Erhvervsstyrelsen.

Kapitel 22

Afgifter

§ 360. Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt forventede udgifter til advokater og fratrullet salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er omfattet af Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

Stk. 2. Opgaver, som Finanstilsynet udfører i henhold til § 344, stk. 5, mod betaling, faktureres særskilt og medregnes ikke i afgiftsopkrævningen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet opkræver Finansiell Stabilitets bevilling på finansloven fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de i 1. pkt. omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansiell virksomhed betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler 27.000 kr.
- 2) Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) betaler 4.922.000 kr.
- 3) CO₂-kvotebydere betaler 18.400 kr.
- 4) En fælles datacentral betaler 119.000 kr. Har en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral dog 2.200 kr.
- 5) Garantifonden for skadesforsikringselskaber betaler 111.000 kr.
- 6) Hver finansiell holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 11.000 kr.
- 7) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og ISPV-obligationer og lignende virksomheder betaler 22.500 kr. pr. serie.
- 8) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I betaler samlet 3.350.000 kr. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 4.400 kr.

Stk. 2. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om kapitalmarkeder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) En operatør af et reguleret marked betaler 216.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 5.415.000 kr.
- 2) Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, betaler 162.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 1.462.000 kr.
- 3) Et selskab, der driver en organiseret handelsfacilitet, betaler 108.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instru-

ment, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 758.000 kr.

- 4) En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive en CO₂-auktioneringsplatform, betaler ud over afgiften efter nr. 1 54.000 kr.
- 5) En systematisk internalisator betaler 54.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, som den systematiske internalisator forestod handel med ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 325.000 kr.
- 6) Værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, jf. § 211, stk. 2, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, betaler 4.110.000 kr.
- 7) Udbydere af dataindberetningstjenester med tilladelse efter kapitel 26 i lov om kapitalmarkeder betaler 725.000 kr. pr. type af dataindberetningstjeneste, der udbydes.
- 8) Centrale modparter (CCP'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 211, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, betaler 725.000 kr.
- 9) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede omsættelige værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 89.000 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr., ved udgangen af året, betales 44.500 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 22.250 kr. Afdelinger af danske UCITS, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 11.125 kr.
- 10) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning.
- 11) Udstedere, der efter egen anmodning har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark, betaler 15.200 kr.
- 12) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.
- 13) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med finansielle instrumenter til Finanstilsynet efter artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rå-

dets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, betaler følgende:

- a) 3.700 kr. for op til 10.000 transaktioner.
- b) 18.400 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner.
- c) 120.000 kr. for mellem 100.000 og 1 million transaktioner.
- d) 508.000 kr. for over 1 million transaktioner.

Stk. 3. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Betalingsinstitutter betaler 91.400 kr.
- 2) E-pengeinstitutter betaler 134.000 kr.
- 3) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester betaler 9.200 kr.
- 4) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge betaler 13.000 kr.

Stk. 4. Ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 30.300 kr.

Stk. 5. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Boligkreditformidlere betaler 16.700 kr. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder med tilladelse som finansiell rådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.
- 2) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.
- 3) Investeringsrådgivere betaler 18.400 kr.

Stk. 6. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af hvidvaskloven betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, i hvidvaskloven betaler 4.400 kr.
- 2) Valutavekslingsvirksomheder betaler 28.100 kr.

Stk. 7. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 4.400 kr. pr. alternativ investeringsfond og 4.400 kr. pr. afdeling i fonden.
- 2) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 44.500 kr.

Stk. 8. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i inve-

steringsinstitutter, jf. § 27 i lov om investeringsforeninger m.v., betaler udenlandske investeringsinstitutter 5.500 kr.

- 2) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 17.500 kr.

Stk. 9. Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 314.000 kr.

Stk. 10. Grundbeløb, jf. stk. 1-9, er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 362. Fondsmæglerselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 20.000 kr.

Stk. 3. Forvaltere med registreret hjemsted i Danmark, der af Finanstilsynet er registreret som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 5.000 kr.

Stk. 4. Genforsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt et beløb på 33.500 kr. til Finanstilsynet.

Stk. 5. Forsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, jf. dog stk. 6 og 7. Der betales altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 6. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, der betaler afgift efter §§ 363 eller 363 a, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

Stk. 7. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, som er det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

§ 363. Pengeinstitutter, virksomheder omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut og andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 4, nævnte betaler årligt 49,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 363 a. Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i §§ 7-11, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter § 363 og §§ 364-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 2. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske forsikringsselskaber 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 365 og 366.

Stk. 3. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364.

Stk. 4. Overstiger filialens balance, filialens udlån i Danmark eller filialens indlån i Danmark en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Dette gælder også for udenlandske koncerner med flere filialer af kreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2. Tilsvarende gælder det for kreditinstitutfilialer i udenlandske koncerner med en eller flere filialer og med et eller flere penge- eller realkreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes og penge- og realkreditinstitutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2.

§ 364. Realkreditinstitutter betaler årligt 13,2 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 365. Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed og firmapensionskasser betaler årligt 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften opdeles i to lige store dele. Den ene del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bruttopræmier og medlemsbidrag. Den anden del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance reduceret med kapitalgrundlaget for gruppe 1-forsikringsselskabet og basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber og firmapensionskasser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 366. Forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, betaler årligt 14,7 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede direkte og indirekte bruttopræmieindtægter plus bruttoerstatninger, idet der ses bort fra negative præmieindtægter. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. De forsikringsselskaber, som er omfattet af § 294, betaler dog en minimumsafgift på 800 kr.

§ 367. Danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

§ 368. Beregning af afgifter fra virksomheder omfattet af § 360, stk. 3, og §§ 362-367 foretages på grundlag af oplysninger i den for seneste regnskabsår aflagte årsrapport eller i mangel af en sådan den senest indsendte regnskabsindberetning. For så vidt angår forsikringsformidlere, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indtægtsspecifikation.

Stk. 2. Fuld afgiftspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende kalenderår. Afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.

Stk. 3. Hvis to eller flere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn sammenlægges, betaler den fortsættende virksomhed den ophørte virksomheds afgift.

Stk. 4. Hvis en virksomhed ophører med at være under tilsyn på anden måde end ved sammenlægning, fastsættes afgiften for det kalenderår, hvori virksomheden ophører, på følgende måde:

- 1) Virksomheder omfattet af § 361 betaler grundbeløbet.
- 2) Virksomheder omfattet af § 362 betaler den fastsatte promille i forhold til afgiftsgrundlaget i det foregående års årsrapport eller indtægtsspecifikation. Hvis ikke det foregående års årsregnskab eller indtægtsspecifikation er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning eller indtægtsspecifikation.
- 3) Virksomheder omfattet af §§ 363-367 betaler procenten fra den seneste afgiftsopkrævning i forhold til afgiftsgrundlaget i det seneste års årsrapport. Hvis ikke det seneste års årsrapport er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde nedsætte afgiften.

§ 369. Afgifterne for det pågældende år opkræves primo december med betalingsfrist ultimo året.

§ 370. Overskud og underskud reguleres over en opspæringskonto.

Stk. 2. En eventuel difference mellem den opkrævede afgift og den faktisk indbetalte afgift overføres som et samlet beløb til afgiftsopkrævning det efterfølgende finansår.

Afsnit XII

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 23

Delegations- og klagebestemmelser

§ 371. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i forbindelse med forhold omfattet af § 246, der ønskes påklaget, skal indbringes for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. Omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, eller at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal Erhvervsstyrelsen straks registrere dette. Finanstilsynet skal, såfremt selskabet ejer faste ejendomme, drage omsorg for fornøden tinglysning.

Stk. 4. Fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, eller andre myndigheder i medfør af denne lov, kan uanset stk. 1 ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter

og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EU af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning nr. 1060/2009/EF, nr. 1094/2010/EU og nr. 1095/2010/EU for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Øvrige bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om fritagelse af de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer.

Kapitel 24

Straffebestemmelser

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2-5, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1, 2, 5 og 6, § 11, stk. 1, 9 og 10, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 3. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 44-46 a, § 46 b, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 a, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, § 106 b, § 106 c, § 106 d, stk. 1-5, § 107 a og § 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, § 126 c, stk. 1-3, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1, § 126 f, 1. pkt., § 126 g, stk. 1,

§ 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154, 156 og 170-175 a, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200 og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 313 b, § 334, § 343 v, stk. 1, § 343 ø, stk. 1, og § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og artikel 6, 7, 9 og 18-26, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 4 og 5, § 38 a, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 64, stk. 5, 2. pkt., § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-4, § 77 e, stk. 1, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, § 122, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 283, stk. 1 og 2, § 264, stk. 2, §§ 312-312 b, § 336 a, stk. 2 og 3, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarde og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel

438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 126 c, stk. 4, § 126 f, § 152 k, stk. 4, § 243 a, stk. 2, § 245 a, stk. 2, § 261, § 264, stk. 3, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 6, 3. pkt. Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til artikel 16 eller 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 15. maj 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller artikel 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 4. I regler udstedt i medfør af loven og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Undlader et medlem af en finansiel virksomheds, en finansiel holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds bestyrelse eller direktion at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 7. Personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de

forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 8. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).

Stk. 10. Ved udmåling af bøder efter stk. 1-7 og 9 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 11. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer

- 1) en risiko for en finansiell virksomheds fortsatte drift,
- 2) drift af en finansiell virksomhed uden lovpligtig tilladelse eller
- 3) grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Stk. 12. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.

§ 373 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

§ 374. Undlader en finansiell virksomheds bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, ansvarshavende aktuar, likvidator, generalagent, filialbestyrer eller repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Undlader en finansiell virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 4. Såfremt en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 183-193 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 196, kan Finanstilsynet give den pågældende virksomhed påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte omsættelige værdipapirer fra handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 4, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på Finanstilsynet ved tilsynets kontrol efter § 344, stk. 1, 3. pkt.

Kapitel 25

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning, Færøerne og Grønland

Ikrafttræden

§ 375. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 167, § 169, stk. 1, nr. 4, § 271, § 278, stk. 4, § 373, stk. 2, § 380 og § 425, nr. 31, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Lovens § 57 træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 183-198.

Stk. 4. Uanset § 199, stk. 1, og § 376 forbliver kravet om, at visse finansielle virksomheder skal have mindst to revisorer, jf. § 34, stk. 1, i lov om banker og sparekasser m.v., § 23, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber, § 179, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed samt § 90, stk. 1, i realkreditloven, i kraft for regnskabsår, der påbegyndes den 1. januar 2004.

Stk. 5. § 430, nr. 6, har virkning for omdannelser, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere.

§ 376. Følgende love og bestemmelser ophæves:

- 1) Lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002.
- 2) Lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 214 af 25. marts 2003, jf. dog §§ 377 og 378.
- 3) Lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 787 af 19. september 2002.
- 4) Lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 147 af 7. marts 2003, jf. dog §§ 379 og 380.
- 5) § 1, stk. 1-3, §§ 2, 4-20, 46, 50, 51, 53-53 i, 60-95 og 98 a, § 100, stk. 1-3, §§ 100 a og 101 og § 102, stk. 1, i realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 20. januar 2003, jf. dog §§ 381 og 382.
- 6) Lov om udstedere af elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 7. august 2002.
- 7) Lov om sparevirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 655 af 7. august 2002.
- 8) § 6 i lov nr. 1090 af 17. december 2002 om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Stk. 2. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love, opretholdes, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Overgangsbestemmelser

§§ 377-383. (Udelades)

§ 384. (Ophævet)

§ 385. (Ophævet)

§ 386. § 7, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk.

§ 387. Uanset bestemmelsen i § 13, stk. 1, kan banker, hvis aktiekapital ved lovens ikrafttræden var inddelt i aktieklasser med forskellig stemmeret, bevare de vedtægtsbestemmelser, som gælder herom.

§ 388. Banker og sparekasser, der lovligt har påbegyndt virksomhed før den 28. maj 1980, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse. Nedlæggelse af forbud mod fortsat virksomhed sidestilles med inddragelse af tilladelse i henhold til § 225.

§ 389. Virksomheder, der før den 1. maj 1985 var omfattet af § 13, stk. 2, i lov nr. 156 af 2. maj 1934, og som har drevet virksomhed inden den 1. januar 1983, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse, såfremt de var anmeldt til Finansilsynet inden den 1. oktober 1985 som

- 1) andelskasser, jf. §§ 9-13, eller
- 2) spare- og udlånsvirksomheder, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 2. Uanset § 341, stk. 2, skal virksomheder, der indtil ophævelsen af lov nr. 156 af 2. maj 1934 med senere ændringer var omfattet af denne lov, have mindst én statsautoreret eller registreret revisor.

§ 390. En andelskasse, hvis andelskapital er lavere end 25 mio. kr., kan ikke nedsætte andelskapitalen uden tilladelse fra tilsynet.

§ 391. Anbringelse af midler i aktiver, der ikke er omfattet af §§ 50 og 51, medfører ikke, at aktiverne skal afhændes, hvis aktiverne var i beholdningen den 31. december 1992.

§ 392. Uanset § 26 kan pengeinstitutter, der den 1. juni 2000 drev anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet, fortsætte denne drift, hvis instituttet inden den 30. juni 2000 har underrettet Finansilsynet herom.

§ 393. § 234, stk. 2, der præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen af, om et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab er insolvent, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter den 1. juli 2001.

§ 394. § 48, stk. 4-6, finder anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået den 1. juli 2002 eller senere.

Stk. 2. § 48, stk. 4-7, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået før den 1. juli 2002. § 48, stk. 1-3, finder kun anvendelse, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden.

§ 395. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af markedsføringslovens § 29 inden denne lovs ikrafttræden, finder fortsat anvendelse for finansielle virksomheder, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af erhvervsministeren i medfør af § 43, stk. 2, i denne lov.

§ 396. Vedtægtsbestemmelser, som er stadfæstet eller sat i kraft inden den 18. december 1980, og som afviger fra reglerne i § 111 eller fra § 59, stk. 1-3, i aktieselskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 649 af 15. juni 2006, bevarer deres gyldighed.

§ 397. Gensidige skadeforsikringsselskaber, der omfattes af § 294, stk. 1, men som den 1. oktober 1981 var undergivet tilsyn i henhold til § 120, stk. 1 og 3, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 27. oktober 1975, kan kun fritages for tilsyn i overensstemmelse med reglerne i § 301, stk. 3.

§ 398. Vedtægtsbestemmelser om aktiernes omsættelighed, der var gældende før den 1. oktober 1981, bevarer deres gyldighed.

§ 399. Denne lovs § 13, stk. 2, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet inden den 1. oktober 1981, og til hvilke der på dette tidspunkt ikke er knyttet stemmeret.

Stk. 2. Denne lovs § 13, stk. 2, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet før den 1. oktober 1981, og hvis stem-

meværdi overstiger 10 gange stemmевærdien af nogen anden aktie eller noget andet aktiebeløb af samme størrelse.

§ 400. Forsikringsselskaber, der den 1. oktober 1981 ikke havde en fuldt indbetalt selskabskapital, kan opretholde denne ordning.

Stk. 2. I de af stk. 1 omfattede forsikringsselskaber må en aktionær eller garant ikke hæfte for indbetaling på aktier eller garantiandele til et større samlet beløb end 5 pct. af aktie- eller garantikapitalen eller for større beløb end 50.000 kr., medmindre der stilles en af Finanstilsynet godkendt sikkerhed for beløb herudover.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra reglen i stk. 2.

Stk. 4. Overdragelsen af en ikke fuldt indbetalt aktie eller garantiandel i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 kan kun finde sted med bestyrelsens godkendelse. Sådan godkendelse må ikke meddeles, medmindre det må antages, at erhververen vil være i stand til at erlægge de fremtidige indbetalinger, eller medmindre betryggende sikkerhed stilles. Stilles betryggende sikkerhed, kan godkendelse ikke nægtes, medmindre den ønskede overdragelse strider imod andre gyldigt fastsatte regler om indskrænkning i aktiernes eller garantiandelens omsættelighed.

Stk. 5. Når bestyrelsen har godkendt overdragelsen og erhververen har udstedt forskrivning for det ikke indbetalte beløb, bortfalder overdragerens forpligtelser.

Stk. 6. Foretager en aktionær eller garant i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 ikke i rette tid en aktionæren eller garanten påhvilende indbetaling, er aktionæren eller garanten, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Stk. 7. Selskabet skal, hvis betaling efter stk. 7 ikke sker rettidigt, uden ugrundet ophold søge sig fyldestgjort for det skyldige beløb enten ved et søgsmål eller ved for aktionærens eller garantens regning, og så vidt muligt efter 4 ugers varsel til aktionæren eller garanten, at søge aktien eller garantiandelen afhændet med forpligtelse for erhververen til at yde de manglende indbetalinger med påløbne renter. Afhændelsen skal ske gennem et børsrådgiverselskab, et kreditinstitut, der har særlig tilladelse, eller et pengeinstitut eller ved offentlig auktion. Medfører afhændelsen udstedelse af nyt aktiebrev eller interimsbevis, skal aktiebrevet eller interimsbeviset foruden at angive sit øjemed gengive indholdet af det gamle aktiebrev eller interimsbeviset samt underskrives af bestyrelsen. Dog kan interimsbeviser underskrives af en af bestyrelsen befuldmægtiget.

Stk. 8. Viser det sig, at det skyldige beløb ikke kan inddrives på nogen af de anførte måder, skal aktien eller garantiandelen annulleres, og kapitalen anses da for nedsat med et til aktiens eller garantiandelens pålydende svarende beløb. Det beløb, der er indbetalt, henlægges til en fond, som ikke uden Finanstilsynets samtykke må formindskes.

Stk. 9. Kapitalens nedsættelse skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen. Endvidere skal der til Finanstilsynet indsendes bevis for, at betingelserne for aktiens eller garantiandelens annullation har været til stede.

§ 401. Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, den værdipapirhandler, det fondsmæglerselskab eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 77, stk. 10, opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer ved lovens ikrafttræden.

§ 402. Regler fastsat i medfør af lovens § 72, stk. 5, om fondsmæglerselskabers og investeringsselskabers placering af kunders midler på en særlig kundekonto finder tilsvarende anvendelse på kunders midler, der er modtaget før den 1. juni 2000.

Stk. 2. Konkurslovens regler om omstødelse finder tilsvarende anvendelse på kunders midler, der i medfør af stk. 1 overføres til en særlig kundekonto.

§ 403. (Ophævet)

§ 404. (Ophævet)

§ 404 a. (Udelades)

§ 405. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har tilladelse til at drive virksomhed som udsteder af forudbetalte betalingskort, og som opfylder denne lovs bestemmelser, kan drive virksomhed som udsteder af elektroniske penge.

§ 406. Det i § 339 nævnte kapitalkrav gælder ikke for sparevirksomheder, der er meddelt tilladelse før den 1. januar 2004, og hvis egenkapital på dette tidspunkt ikke opfylder kapitalkravet i § 339.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte sparevirksomheders egenkapital falder under det beløb, der er nået den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe egenkapitalen op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 3. Overtages kontrollen af en sparevirksomhed, der er omfattet af stk. 1, af en anden fysisk eller juridisk person, skal sparevirksomhedens egenkapital senest 3 måneder efter overtagelsestidspunktet opfylde kapitalkravet i henhold til § 339.

§ 407. For pengeinstitutter, der har udstedt kapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 2, inden den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet, såfremt pengeinstituttet ikke opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og kapitalkravet i § 125 a, bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angivet frist uanset vedtægternes bestemmelse herom skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for pengeinstituttets økonomiske forhold.

§ 408. (Ophævet)

§ 409. (Ophævet)

§ 410. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før den 8. oktober 1998.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi, aktiverne havde den 8. oktober 1998.

§ 411. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

§ 412. Banker, som ved lovens ikrafttræden har ordninger, hvorved aktionærerne udøver deres stemmeret på generalforsamlingen gennem delegerede i medfør af § 8 a i lov om banker og sparekasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 7. august 2002, kan fortsætte hermed.

§ 413. (Udelades)

§ 414. Personer, der ved lovens ikrafttræden ikke er omfattet af forbuddet i § 19, stk. 1, i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uanset bestemmelserne i § 77, stk. 3, § 425, nr. 15, og § 426, nr. 9, opretholde dispositioner foretaget inden den 1. januar 2004.

§ 415. Personer omfattet af § 80, stk. 1, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Personer omfattet af § 80, stk. 2, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, eller som ved lovens ikrafttræden ikke var omfattet af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 eksponering mod den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Med virksomheder, hvori personer omfattet af § 80, stk. 1 og 2, ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af §§ 28, 29, 34 og 35 i lov nr. 660 af 7. august 2002, som den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 havde eksponering mod, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tilsvarende for personer omfattet af § 425, nr. 5, og § 426, nr. 11.

§ 416. (Ophævet)

§ 417. (Udelades)

§ 417 a. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke anvender en matchtilpasning til den risikofrie rentekurve efter § 126 e, stk. 2, på forsikringsforpligtelserne, kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende en justeret rentekurve opgjort efter stk. 2 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032 for forsikringsforpligtelser i henhold til aftaler, der blev indgået før den 1. januar 2016, jf. dog 3. pkt. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 417 b. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende en justeret rentekurve for forsikringsforpligtelser i henhold til aftaler, der fornyes efter den 31. december 2015.

Stk. 2. Den justerede rentekurve opgøres for hver enkelt valuta ved udgangen af hvert år som en andel af forskellen mellem renten som fastsat efter diskonteringsrentekurven pr. 31. december 2015 og den årlige effektive rente som fastsat efter den risikofrie rentekurve, jf. § 126 e, stk. 1 og 3. Andelen opgøres som et lineært fald fra 100 pct. til 0 pct. i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg i overensstemmelse med § 350 b, såfremt Finanstilsynet vurderer, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der anvender den justerede rentekurve, har en risikoprofil, der afviger væsentligt fra forudsætningerne, der ligger til grund for anvendelsen heraf.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om selskabets solvens og finansielle situation, som selskabet skal offentliggøre, jf. § 283, oplyse om, at selskabet anvender en justeret rentekurve, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende denne justerede rentekurve på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

§ 417 b. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende et fradrag i de forsikringsmæssige hensættelser opgjort efter stk. 2 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 417 a.

Stk. 2. Fradraget opgøres som en andel, der opgøres som et lineært fald fra 100 pct. til 0 pct. i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032, af forskellen mellem

- 1) de forsikringsmæssige hensættelser efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, og opgjort i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 126 e, stk. 6, for så vidt angår gruppe 1-forsikringsselskabers værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser den 1. januar 2016, og
- 2) de forsikringsmæssige hensættelser efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, og opgjort i overensstemmelse med bekendtgørelse om finansielle

rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser den 31. december 2015.

Stk. 3. Fradraget opgøres én gang for hele perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032. Finanstilsynet kan dog påbyde eller give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis risikoprofil i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032 ændrer sig væsentligt, opgør de forsikringsmæssige hensættelser efter stk. 2, herunder volatilitetsjusteringen, jf. § 126 e, stk. 3, hvert andet år eller oftere.

Stk. 4. Finanstilsynet kan begrænse fradraget opgjort efter stk. 2, hvis anvendelsen heraf medfører, at solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, er mindre end det største af summen af de nedenfor i nr. 1-5 nævnte beløb og det største af det for selskabet relevante beløb i nr. 6-10:

- 1) 4 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasserne I-IV og VI, jf. bilag 8, hvor virksomheden har en investeringsrisiko.
- 2) 1 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse V, jf. bilag 8, og i forsikringsklasse III, jf. bilag 8, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, fastsættes for en periode på over 5 år.
- 3) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse III, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, ikke fastsættes for en periode på over 5 år.
- 4) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger for særskilte SP-konti.
- 5) Det største beløb i skadeforsikringsvirksomhed af
 - a) 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 61,3 mio. euro tillagt 16 pct. af beløb derudover og
 - b) det årlige gennemsnit af 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne for beløb op til 42,9 mio. euro og 23 pct. af beløb derudover i de seneste 3 regnskabsår.
- 6) 3,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed.
- 7) 2,5 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 7.
- 8) 3,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15, jf. bilag 7.
- 9) 3,6 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 10) 1,2 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om selskabets solvens og finansielle situation, som selskabet skal offentliggøre, jf. § 283, oplyse om, at selskabet anvender fradraget, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende dette fradrag på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af de risikovægtede poster efter stk. 4, nr. 1, 2, 3 og 5.

§ 417 c. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der anvender den justerede rentekurve efter § 417 a eller fradraget efter § 417 b, skal straks underrette Finanstilsynet, hvis selskabet ikke ville opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 126 c, såfremt selskabet ikke anvendte den justerede rentekurve eller fradraget.

Stk. 2. Senest 2 måneder efter at have konstateret, at solvenskapitalkravet ikke kan opfyldes uden anvendelse af den justerede rentekurve eller fradraget, skal gruppe 1-forsikringsselskabet indsende en redegørelse til Finanstilsynet, der angiver de planlagte foranstaltninger med henblik på at sikre opfyldelsen af solvenskapitalkravet den 1. januar 2032. Ændrer selskabet de planlagte foranstaltninger i løbet af overgangsperioden efter 1. pkt., skal selskabet straks orientere Finanstilsynet om ændringerne.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal hvert år ved udgangen af første kvartal indsende en rapport til Finanstilsynet med angivelse af de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at sikre opfyldelsen af solvenskapitalkravet den 1. januar 2032.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal den 1. januar 2032 opfylde solvenskapitalkravet, jf. § 126 c, uden at anvende den justerede rentekurve efter § 417 a eller fradraget efter § 417 b.

Stk. 5. Finanstilsynet tilbagekalder tilladelsen efter § 417 a eller § 417 b, hvis Finanstilsynet på baggrund af rapporten efter stk. 3 vurderer, at det ikke er sandsynligt, at gruppe 1-forsikringsselskabet kan opfylde solvenskapitalkravet den 1. januar 2032.

§ 417 d. Kravene i artikel 254-257 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) finder udelukkende anvendelse for investeringer i securitiseringspositioner, som blev udstedt før den 1. januar 2011, såfremt den underliggende eksponering ændres efter den 31. december 2014.

Ændringer i anden lovgivning

§§ 418-437. (Udelades)

Færøerne og Grønland

§ 438. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele

med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed.

Stk. 3. Tilsvarende gælder §§ 420 og 421.

Stk. 4. § 419 kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Stk. 5. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 345, stk. 5, som sat i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 1171 af 19. december 2003 (Gennemførelse af direktiv om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, Haagerkonventionen om lovvalg, administration af SP-ordningen, solvenskrav og kapitalkrav for livsforsikringsselskaber samt tilsyn med betalingsoverførsler) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3 § 3, nr. 6, 20-23, 27 og 29, træder i kraft den 1. januar 2005.

§ 7

(Udelades)

§ 8

(Udelades)

§ 9

Stk. 1-2. (Udelades)

Stk. 3. De direktører og andre ledende medarbejdere, der ved lovens ikrafttræden lovligt har et ansættelsesforhold, som er omfattet af forbuddene i § 99, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 15, kan efter anmeldelse til Finanstilsynet fortsætte en sådan ansættelse.

Lov nr. 577 af 6. juni 2007 (Særligt dækkede obligationer) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

§ 13

For lån omfattet af § 152 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, er lånegrænsen 70 pct., hvis lånet tilbydes før den 1. juli 2009.

§ 14-17

(udelades)

Lov nr. 512 af 17. juni 2008 (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1556 af 21. december 2010 (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-6. (Udelades)

Stk. 7. §§ 77 a og 77 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23, finder anvendelse på finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges og fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. § 77 c og § 77 d, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25, har først virkning for den enkelte virksomhed fra den førstkommande generalforsamling eller tilsvarende, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. (Udelades)

Lov nr. 1231 af 18. december 2012 (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 69

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 1613 af 26. december 2013 (Styrkelse af markedet for erhvervsobligationer med indførelse af regler om re-

præsentanter i forbindelse med obligationsudstedelser og mulighed for, at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre, adgang til, at andre end låntagerne i et realkreditaktieselskab kan udøve indflydelse på den forening, der ejer realkreditselskabet, m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-3. (Udelades)

Stk. 4. Er det inden lovens ikrafttræden aftalt, at et aktiv ikke kan sælges, kan aktivet ikke indføres i et refinansieringsregister, jf. § 1, nr. 28, medmindre parterne aftaler andet.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 244 af 19. marts 2014 (Regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 2, og § 2 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. § 152 b, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. april 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 3, og § 2, nr. 1, gælder for lån optaget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. For eksisterende lån finder loven først anvendelse ved førstkommande refinansiering efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. For obligationer udstedt til finansiering af fast ejendom beliggende uden for Danmark gælder loven kun for obligationer til finansiering af lån optaget efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 268 af 25. marts 2014 (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. april 2014.

Stk. 3. § 1, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 65, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 37, § 1, nr. 133, § 344 a i lov om

finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 134, § 11 a i lov om værdipapirhandel m.v. som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, § 27 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som affattet ved denne lovs § 4, nr. 22, § 24 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v. som affattet ved denne lovs § 7, nr. 1, § 18 a i lov om forsikringsformidling som affattet ved denne lovs § 10, nr. 1, § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, § 10 a i lov om finansielle rådgivere som affattet ved denne lovs § 12, nr. 1, § 5 a i lov om pantebrevsselskaber som affattet ved denne lovs § 13, nr. 1, § 5 f i lov om Lønmodtagernes Dyrstidsfond som affattet ved denne lovs § 14, nr. 2, § 24 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension som affattet ved denne lovs § 15, nr. 2, og for § 63 b i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 16, nr. 1. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 38, finder alene anvendelse på finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. (Udelades)

Stk. 9. § 313 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 129, har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 10. Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 1, nr. 135, udpeges første gang den 1. juli 2014. Indtil den 1. juli 2014 finder de hidtil gældende regler om Det Finansielle Råd anvendelse.

Stk. 11. (Udelades)

§ 23

Stk. 1. Kapitalbevaringsbufferen, jf. § 125 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved § 1, nr. 65, fastsættes i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 til 0 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0,625 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,25 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,875 pct. af den samlede risikoeksponering.

Stk. 2. Den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved § 1, nr. 65, kan i 2015 fastsættes op til 0,5 pct., i 2016 fastsættes op til 1,0 pct., i 2017 fastsættes op til 1,5 pct., i 2018 fastsættes op til 2,0 pct. og i 2019 fastsættes op til 2,5 pct.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra lovens § 1, nr. 129, jf. den foreslåede § 313 i lov om finansiel virksomhed, har virkning, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan

fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 313, stk. 1.

Stk. 4. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. § 308 i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 65, fra den 1. januar 2015. Fristen i 1. pkt. gælder tilsvarende for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Stk. 5. § 1, nr. 49, finder alene anvendelse på årsrapporter vedrørende regnskabsår, der begynder den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 6. Globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget af Finanstilsynet i henhold til § 310, skal inden den 1. juli 2014 rapportere følgende til Kommissionen for hver medlemsstat og tredjeland, hvori det er etableret:

- 1) Resultat før skat.
- 2) Skat af resultatet.
- 3) Modtagne offentlige tilskud.

Lov nr. 403 af 28. april 2014 (Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejderes mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditatieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO₂-auktioneringsforordningen, regulering af CO₂-kvoteydere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 2014, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 43 og 46. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3-4. (Udelades)

Stk. 5. § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. § 1, nr. 34, finder anvendelse fra og med førstkomende ordinære valg af bestyrelsesmedlemmer efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7-8. (Udelades)

Lov nr. 1490 af 23. december 2014 (Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik-reglerne, forbrugerbeskyttelse ved kaution, krav om grundkursus til bestyrelsesmedlemmer, brugerbeskyttelse ved udbud af betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 7, 18, 24 og 25.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. §§ 48 og 53 a i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5 og 6, træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 5. § 48, stk. 1, 2 og 10, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 6. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder kun anvendelse på aftaler om tredjemands pant, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 7. § 48, stk. 3, 4 og 9, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 8. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder anvendelse på kaution for lån ydet af realkreditinstitutter og på aftaler om tredjemands pant for realkreditlån, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 9. For kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, som er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4, eller som er omfattet af overgangsbestemmelserne i stk. 5-8, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 10. § 1, nr. 7, finder ikke anvendelse på medlemmer, der på ikrafttrædelsestidspunktet, jf. stk. 2, er valgt til besty-

relsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber.

Stk. 11. (Udelades)

Lov nr. 308 af 28. marts 2015 (Gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 43, 57 og 92, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3-4. (Udelades)

§ 3

Stk. 1-4. (Udelades)

Stk. 5. For ansatte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. § 2, stk. 1, varetager en stilling i et gruppe 1-forsikringsselskab, som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 28, finder § 64, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, alene anvendelse på forhold, der opstår efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Stk. 1. Forsikringsselskaber, der den 1. januar 2016 er ophørt eller ophører med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at ophøre med at drive forsikringsvirksomhed, er et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. dog stk. 2-4, hvis selskabet

- 1) erklærer over for Finanstilsynet, at det vil afslutte sin virksomhed inden den 1. januar 2019, eller
- 2) er omfattet af regler fastsat i overensstemmelse med § 242 i lov om finansiel virksomhed og en administrator er udpeget.

Stk. 2. Et forsikringsselskab skal opfylde følgende betingelser for at være omfattet af stk. 1:

- 1) Selskabet er ikke del af en koncern, eller selskabet er del af en koncern, hvor samtlige forsikringsselskaber ophører med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler efter den 31. december 2015,
- 2) selskabet indsender senest 20 arbejdsdage efter den 31. december 2015 en redegørelse til Finanstilsynet om, hvilke tiltag selskabet har foretaget i forbindelse med afviklingen af sine aktiviteter, og
- 3) selskabet meddeler Finanstilsynet, at det omfattes af stk. 1.

Stk. 3. Afvikler et forsikringsselskab omfattet af stk. 1, nr. 1, ikke sine aktiviteter inden den 1. januar 2019, vil selskabet fra den 1. januar 2019 ændre status til at være et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet

ved denne lovs § 1, nr. 7. Vurderer Finanstilsynet, at en afvikling af selskabets aktiviteter inden den 1. januar 2019 ikke er sandsynlig, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at selskabet fra en af Finanstilsynet nærmere fastsat dato bliver et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

Stk. 4. Et forsikringsselskab omfattet af stk. 1, nr. 2, hvis aktiviteter ikke er afviklet inden den 1. januar 2021, bliver et gruppe 1-forsikringsselskab fra denne dato, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7. Vurderer Finanstilsynet, at en afvikling af forsikringsselskabets aktiviteter inden den 1. januar 2021 ikke er sandsynlig, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at selskabet fra en af Finanstilsynet nærmere fastsat dato bliver et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

§ 5

Stk. 1. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som den 31. december 2015 opfylder solvenskravet i den på dette tidspunkt gældende lov om finansiel virksomhed, og som den 31. december 2016 ikke er i besiddelse af et kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet efter § 126 c i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 34, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til inden den 31. december 2017 at opfylde solvenskapitalkravet.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab omfattet af stk. 1 skal indsende en plan for genoprettelse i overensstemmelse med § 248 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, og herefter hver tredje måned indsende en redegørelse, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet, kan Finanstilsynet kræve, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet på et nærmere angivet tidspunkt inden fristen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1 i overensstemmelse med § 248 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58.

Stk. 4. § 248 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, finder ikke anvendelse for selskaber, der omfattes af stk. 1 og 3.

§ 6

Stk. 1. Koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark og den øverste modervirksomhed er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab og den øverste modervirksomhed den 31. december 2015 opfylder det for den øverste modervirksomhed gældende solvenskrav i medfør af lov om finansiel virksom-

hed, men som den 31. december 2016 ikke er i besiddelse af et kapitalgrundlag til dækning af det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav efter § 175 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 52, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til inden den 31. december 2017 at opfylde solvenskapitalkravet efter § 175 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 52.

Stk. 2. Den øverste modervirksomhed omfattet af stk. 1 skal indsende en plan for genoprettelse i overensstemmelse med § 248 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, og herefter hver tredje måned indsende en redegørelse, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet for koncernen. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet for koncernen, kan Finanstilsynet kræve, at den øverste modervirksomhed opfylder solvenskapitalkravet for koncernen på et nærmere angivet tidspunkt inden fristen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1 i overensstemmelse med § 248 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58.

Stk. 4. § 248 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed, der omfattes af stk. 1 og 3.

§ 7

Stk. 1. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som den 31. december 2015 opfylder minimumskapitalkravet i den på dette tidspunkt gældende lov om finansiel virksomhed, skal senest den 31. december 2016 være i besiddelse af et basiskapitalgrundlag til dækning af minimumskapitalkravet efter § 126 d i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 34.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab omfattet af stk. 1 vil i perioden indtil den 31. december 2016 ikke skulle udarbejde en finansieringsplan efter § 248 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, og vil ikke i perioden kunne få inddraget sin tilladelse efter § 224, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 55.

Stk. 3. Er gruppe 1-forsikringsselskabet ikke i besiddelse af et basiskapitalgrundlag til dækning af minimumskapitalkravet den 31. december 2016, inddrager Finanstilsynet selskabets tilladelse i overensstemmelse med kapitel 15 i lov om finansiel virksomhed.

§ 8

Indtil den 31. december 2017 skal gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en af Finanstilsynet godkendt intern model ved opgørelsen af solvenskapitalkravet, anvende solvenskapitalkravet som opgjort efter standardformlen i forhold til procentsatserne, der følger af § 126 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 34.

Lov nr. 334 af 31. marts 2015 (Gennemførelse af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) og direktiv om indskudsgarantiordninger (DGSD)) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 21, 24, 54 og 57, § 3, nr. 16 og § 6 træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3-4. (Udelades)

Stk. 5. Indskud, som før denne lovs ikrafttræden var dækket helt eller delvis af Garantifonden for indskydere og investorer, men som efter lovens ikrafttræden ikke længere dækkes helt eller delvis af Garantiformuen, bevarer deres dækning, indtil indskuddene kan udbetales til den berettigede indskyder. For låneprovenuer i forbindelse med nybyggeri, som tidligere var dækket fuldt ud i indtil 2 år, gælder 1. pkt. højst 2 år fra indsættelse af beløbet.

Stk. 6. Garantifonden for indskydere og investorer opløses ved omorganiseringen til Garantiformuen. Garantiformuens overtagelse af den hidtil drevne virksomhed sker i regnskabsmæssig henseende med virkning fra den 1. januar 2015.

Stk. 7. Kravet i § 125 i, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, om, at et realkreditinstitut til enhver tid skal have en gældsbuffer på 2 pct. af instituttets samlede udlån, skal pr. 15. juni 2016, 2017, 2018, 2019 og 2020 udgøre mindst henholdsvis 30, 60, 80, 90 og 100 pct. af det samlede krav.

Stk. 8. (Udelades)

Lov nr. 532 af 29. april 2015 (Ret til basal indlånskonto, gennemførelse af ændringer til gennemsigtighedsdirektivet, modernisering af reglerne for indsendelse af årsrapporter, udvidelse af forsikringsselskabers drift af anden virksomhed, præcisering af regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer m.v. og gennemførelse af boligkreditdirektivet m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 3. juli 2015, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2. § 2, nr. 3, 6 og 13, træder i kraft den 1. maj 2015.

Stk. 3-5. (Udelades)

Stk. 6. § 2, nr. 16, og § 13 træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 7. § 2, nr. 1, 4 og 5, og §§ 4 og 5 træder i kraft den 21. marts 2016.

Stk. 8. (Udelades)

Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3-5, § 2, nr. 7, 9-11 og 15, § 8, nr. 1-4, og § 9, nr. 1, 3 og 4, og § 12. Erhvervsministeren kan

herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 10-17. (Udelades)

Lov nr. 1563 af 15. december 2015 (Gennemførelse af UCITS V-direktivet, indfasning af nyt likviditetsdækningskrav for penge- og realkreditinstitutter og hjemmel for Finanstilsynet til at indsamle og offentliggøre priser på boliglån) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 18. marts 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 14, stk. 1, § 64, stk. 8, § 71, stk. 2 og 3, § 124, §§ 126 b-126 g, § 174, stk. 1, 1. pkt., § 182, stk. 1 og 2, § 283, § 351, stk. 4, 5 og 7-9, § 352, stk. 2, § 354 e, stk. 2, § 355, stk. 3, § 365, stk. 2, § 373, stk. 1-3, § 374, stk. 3, og §§ 417 a-417 d i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, 8-10, 18-20, 27, 29, 32-40 og 42-48, og § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, samt §§ 4, 5, 7, 8 og 9 træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. §§ 152, 153 og 224 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22-26 og 31, træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 262 af 16. marts 2016 (Indførelse af register over reelle ejere) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 395 af 2. maj 2016 (Overførsel af Arbejdsskadesstyrelsens opgaver til den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samt nedlæggelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 2-7. (Udelades)

Lov nr. 631 af 8. juni 2016 (Gennemførelse af ændringer i revisordirektivet og valgmuligheder i forordningen om særlige krav til revision af virksomheder af interesse for of-

fentligheden) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 17. juni 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-8. (Udelades)

Lov nr. 632 af 8. juni 2016 (Ændringer som følge af forordningen om markedsmisbrug samt gennemførelse af regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter og oplysninger om omkostninger m.v. i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 3. juli 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 og § 3, nr. 1, 2, 4 og 5, træder i kraft den 1. juli 2017.

Lov nr. 1549 af 13. december 2016 (Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFler, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 53, 63-75, 82 og 92, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 77 og 78. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 5, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, i forbindelse med at instituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, er opfyldt.

Stk. 5. § 312 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, finder anvendelse på aftaler, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. § 313 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, finder ikke anvendelse for eksponering mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillelsen er bevilget før lovens ikrafttræden, eller før den ansatte blev identificeret som nøgleperson.

Stk. 7-8. (Udelades)

Lov nr. 1721 af 27. december 2016 (Ændring af reglerne for tinglysning og realkreditbelåning vedrørende visse tele-, energiforsynings- og vandforsyningsvirksomheder) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 60 af 16. januar 2017 (Bestemmelser om indsamling og registrering af data m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 19. januar 2017.

Lov nr. 387 af 26. april 2017 (Ændring af lånegrænse for fritidshuse) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2017.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 426 af 3. maj 2017 (Lov om markedsføring) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 40. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 651 af den 8. juni 2017 (Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme

(hvidvaskloven)) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 81. Loven træder i kraft den 26. juni 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 82, nr. 7, træder i kraft den 3. januar 2018.

Stk. 3-6. (Udelades)

Lov nr. 652 af den 8. juni 2017 (Lov om betalinger) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 154. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 157, nr. 5, træder i kraft den 3. januar 2018.

Stk. 3-12. (Udelades)

Lov nr. 665 af den 8. juni 2017 (Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 3. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3. Investeringsrådgivere, der, jf. § 343 f i lov om finansiel virksomhed, er notificeret til at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fortsat yde investeringsrådgivning til kunder i disse lande, hvis kunde-forholdet er etableret inden den 1. januar 2018.

Stk. 4. § 77 e i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 73-75, § 7 b i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere som affattet ved denne lovs § 2, nr. 19, og § 22 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som affattet ved denne lovs § 5, nr. 7, finder anvendelse på aftaler om aflønning, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt med hjemmel i § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som opkræves ved denne lovs § 1, nr. 66, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Stk. 6. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt med hjemmel i bestemmelser i afsnit X a i lov om finansiel virksomhed, som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 90, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 666 af den 8. juni 2017 (Ændrede procedurer vedrørende nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter m.m.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Lov nr. 667 af den 8. juni 2017 (Øget gennemsigtighed og mobilitet på realkreditmarkedet) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 55-60, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og § 4 træder i kraft den 3. januar 2018.

Stk. 3. § 1, nr. 2 og 3, og § 2 finder anvendelse for realkreditinstitutters, pengeinstitutters og ejendomskreditselskabers varslings af ændring af renter, gebyrer, bidrag, eller andet vederlag for realkreditlån eller realkreditlignede lån og opkrævning af gebyrer for indfrielse af realkreditlån, der er opsagt inden for 6 måneder efter en varslings af et forhøjet bidrag, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 1, nr. 5, finder anvendelse ved indlæggelse eller udbetaling af et lån i et register med henblik på indfrielse af et realkreditlån eller et lån, der indgår i et register i et andet pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, når lånet indlægges eller udbetales efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 688 af den 8. juni 2017 (Ny vurderingsanke-nævnstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 17, nr. 1, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3-12. (Udelades)

Lov nr. 1547 af 19. december 2017 (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 4-7, 9-13, 15, 23, 24, 27-31, 33-38, 45, 55, 59-61 og 72, og §§ 13 og 14 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1, nr. 1, 8, 14, 17-19, 32, 39-44, 58, 68, 71, 75 og 76, og § 2 træder i kraft den 3. januar 2018.

Stk. 4. § 1, nr. 2, 3 og 21, og § 4, nr. 1, træder i kraft den 21. maj 2018.

Stk. 5. §§ 60 c og 60 d i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, og §§ 64 b og 64 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, finder kun anvendelse for ansættelsesperioder fra den 21. maj 2018.

Stk. 6. Bestyrelsesmedlemmer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden som følge af ændringerne i § 313, stk. 3, nr. 2, og stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 52 og 54, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter § 313, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil den 1. juli 2019.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 1555 af 19. december 2017 (Konsekvensændringer som følge af skattekontrolloven og skatteindberetningsloven, gennemførelse af ændringsdirektiv om skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet efter hvidvaskeregulering m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 38

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019 og har virkning fra og med indkomståret 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-5. (Udelades)

Lov nr. 41 af 22. januar 2018 (Lov om forsikringsformidling) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 44. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 375 af 1. maj 2018 (Fastsættelse af krav om medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Fonden) for direkte tegnende skadesforsikringsselskaber i EU/EØS, som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed driver forsikringsvirksomhed i Danmark, og ændring af Fondens dækningsområde m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 436 af 8. maj 2018 (Lov om net- og informationssikkerhed for domænenavssystemer og visse digitale tjenester) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18. Loven træder i kraft den 10. maj 2018.

Lov nr. 706 af 8. juni 2018 (Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor, indførelse af nye former for alternative investeringsfonde, ændring af grænsen for prospektpligt m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. Det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegne passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, i lov om finansiell virksomhed som affattet ved § 1, nr. 21, skal senest være opfyldt den 1. januar 2022.

Stk. 5 og 6. (Udelades)

Lov nr. 1520 af 18. december 2018 (Gennemførelse af anbefalingerne fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finan-

sielle regulering og ændring af reglerne for udpegning af SI-FI'er i Danmark m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 19, og § 2 træder i kraft den 21. juli 2019.

Stk. 3. Eventuelle tillæg til prospekter, der er godkendt af Finanstilsynet inden den 21. juli 2019, skal udarbejdes efter reglerne om tillæg i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 14 og 15, og § 10. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 71, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret ved § 19 i lov nr. 436 af 8. maj 2018, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Erhvervsministeriet, den 24. april 2019

RASMUS JARLOV

/ Jesper Berg

Bilag 1**Pengeinstitutvirksomhed**

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - forbrugerkreditter,
 - realkreditlån,
 - factoring og diskontering,
 - handelskreditter (inkl. forfatering),
 - finansiel leasing.
- 3) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.
- 4) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 3.
- 5) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 6) Medvirken ved emission af finansielle instrumenter og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 7) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 8) Pengeformidling (money broking).
- 9) Kreditoplysninger.
- 10) Boksudlejning.
- 11) Opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve,
- 12) Øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler.
- 13) Udstedere af elektroniske penge.

Bilag 2**Kreditinstitutvirksomhed**

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - a) forbrugerkreditter,
 - b) realkreditlån,
 - c) factoring og diskontering,
 - d) handelskreditter (inkl. forfatering).
- 3) Finansiell leasing.
- 4) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.
- 5) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 4.
- 6) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 7) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - b) valutamarkedet,
 - c) finansielle futures og optioner,
 - d) valuta- og renteinstrumenter,
 - e) finansielle instrumenter.
- 8) Medvirken ved emission af finansielle instrumenter og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 9) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 10) Pengeformidling (money broking).
- 11) Porteføljeadministration og -rådgivning.
- 12) Opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter.
- 13) Kreditoplysninger.
- 14) Boksudlejning.
- 15) Udstedelse af elektroniske penge.

Bilag 3

Realkreditvirksomhed

- 1) Ydelse af lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer eller andre finansielle instrumenter.
- 2) Ydelse af lån uden pant i fast ejendom til offentlige myndigheder eller mod selvskyldnerkaution fra en offentlig myndighed.
- 3) Opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer og egne andre finansielle instrumenter.

Bilag 4**Investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser****AFSNIT A**

- 1) Modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 2) Udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning.
- 3) Handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 4) Skønsmæssig porteføljepleje af de enkelte investorers værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 5) Investeringsrådgivning.
- 6) Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.
- 8) Drift af multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er).
- 9) Drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er).
- 10) Opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, men ikke udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau som omhandlet i afsnit A, punkt 2, i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

AFSNIT B

- 1) Boksudlejning.
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 6) Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
- 7) Investeringservice og investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i dette bilag vedrørende det underliggende instrument for derivaterne omfattet af bilag 5, nr. 5-7 og 10, når disse er knyttet til investeringserviceydelsen eller accessoriske tjenesteydelser.

8) Formidling og rådgivning om lån og kreditter til gearede investeringer.

Bilag 5**Finansielle instrumenter**

- 1) Omsættelige værdipapirer (bortset fra betalingsinstrumenter), der kan handles på kapitalmarkedet, herunder
 - a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender samt depotbeviser vedrørende aktier,
 - b) obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder depotbeviser vedrørende sådanne værdipapirer, og
 - c) alle andre værdipapirer, hvormed værdipapirer nævnt under litra a eller b kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, råvareindeks samt andre indeks og mål som reference,
- 2) pengemarkedsinstrumenter, herunder skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers, dog ikke betalingsinstrumenter,
- 3) andele i institutter for kollektiv investering, 4) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, emissionskvoter eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant,
- 5) optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund,
- 6) optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk,
- 7) optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, der ikke er omfattet af nr. 6, og som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter,
- 8) kreditderivater,
- 9) finansielle differencekontrakter (CFD'er),
- 10) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, samt enhver anden derivataftale, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund, vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke er omfattet af nr. 1-9 og 11, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en organiseret handelsfacilitet (OHF) eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), og
- 11) emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Bilag 6**Funktioner (opgaver) omfattet af kollektiv porteføljevaltning**

- 1) Investeringsforvaltning.
- 2) Administration:
 - a) Juridiske og regnskabsmæssige tjenesteydelser i forbindelse med fondsforvaltning.
 - b) Kundeforespørgsler.
 - c) Fastsættelse af den indre værdi samt emissions- og indløsningspriser (herunder oplysningsskemaer).
 - d) Kontrol med overholdelse af lovgivningen (compliance).
 - e) Ajourføring af investorregistre.
 - f) Fordeling af overskud (udlodning og henlæggelse af overskud).
 - g) Emission og indløsning af andele.
 - h) Kontraktetablering (herunder udstedelse af investeringsbeviser).
 - i) Registrering.
- 3) Markedsføring.

Bilag 7**Forsikringsvirksomhed - skade**

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

- 1) Ulykker (herunder arbejdsulykker og erhvervssygdomme): summaforsikring, erstatning af økonomiske tab, kombinationer heraf og personbefordring.
- 2) Sygdom: summaforsikring, erstatning af økonomiske tab og kombinationer heraf.
- 3) Kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel): alle skader på motordrevne landkøretøjer og ikkemotordrevne landkøretøjer.
- 4) Kaskoforsikring for jernbanekøretøjer: alle skader på jernbanekøretøjer.
- 5) Kaskoforsikring for luftfartøjer: alle skader på luftfartøjer.
- 6) Kaskoforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: alle skader på flodfartøjer, indsøfartøjer og havfartøjer.
- 7) Godstransport (herunder varer, baggage og alt andet gods): alle skader på transporterede varer eller baggage uanset arten af transportmidlet.
- 8) Brand og naturkræfter: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når de er forårsaget af brand, eksplosion, storm, naturkræfter (bortset fra storm), kerneenergi og jordskred.
- 9) Andre skader på ejendom: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når disse skader skyldes hagl eller frost eller har andre årsager af enhver art, f.eks. tyveri, undtagen dem, der er anført under nr. 8.
- 10) Ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer: ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer (herunder førerens ansvar).
- 11) Ansvarsforsikring for luftfartøjer: ethvert ansvar hidhørende fra brugen af luftfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 12) Ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: ethvert ansvar hidhørende fra anvendelsen af flod-, indsø- og havfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 13) Almindelig ansvarsforsikring: ethvert ansvar, der ikke er anført under numrene 10, 11 og 12.
- 14) Kredit: almindelig insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring og landbrugsforsikring.
- 15) Kautio: direkte kautio og indirekte kautio.
- 16) Diverse økonomiske tab: arbejdsløshedsrisici, inkassotab (almindeligt), dårligt vejr, tab af fortjeneste, fortsatte generalomkostninger, uforudsete handelsudgifter, tab af salgsværdi, husleje- eller indtægtstab, indirekte handelstab bortset fra de ovenfor nævnte, ikkeforretningsmæssige økonomiske tab og andre økonomiske tab.
- 17) Retshjælpsforsikring: retshjælpsforsikring.

18) Assistance: assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring eller under fravær fra bopælen eller det faste opholdssted.

Bilag 8**Forsikringsvirksomhed - liv**

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

I. Almindelig livsforsikring:

a) Livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live og livsforsikring med tilbagebetaling af præmier),

b) renteforsikring,

c) komplementære forsikringer tegnet i tilknytning til livsforsikring (navnlig forsikring mod legemsbeskadigelse, herunder erhvervsudygtighed, og forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde eller forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom).

II. Ægteskabs- og fødselsforsikring:

a) Forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab;

b) forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel.

III. Forsikring, der er tilknyttet investeringsfonde:

a) Livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live, livsforsikring med tilbagebetaling af præmier, forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab, og forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel),

b) renteforsikring.

IV. Permanent health insurance (langvarig sygeforsikring): sygeforsikring, som indgås for en lang periode og er uopsigelig fra selskabets side i hele perioden.

V. Tontinevirksomhed: virksomhed, der indebærer oprettelse af medlemssammenslutninger med henblik på fælles kapitalisering af bidragene og udbetaling af den herved opståede formue enten til de overlevende eller til de afdødes arvinger eller begunstigede.

VI. Kapitaliseringsvirksomhed: virksomhed, der er baseret på aktuarberegninger, og som omfatter forpligtelser af en nærmere fastsat varighed og beløbsstørrelse mod erlæggelse af et engangsbeløb eller forud fastsatte regelmæssige indbetalinger.